

การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษข้างอุตสาหกรรม
โดยใช้แบบฝึกสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3
สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค)

สิริวรรณ รอดเจริญ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
ปีการศึกษา 2560
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

DEVELOPMENT OF TECHNICAL ENGLISH FOR INDUSTRIAL
TRADES READING THROUGH EXERCISES FOR THE 3RD
YEAR VOCATIONAL EDUCATION STUDENTS MAJORING IN
VEHICLES SIAM TECHNOLOGICAL COLLEGE (SIAMTECH)

SIRIWAN RODJAROEN

A thesis submitted in partial fulfillment of the requirements
for Master of Education in Teaching English
Academic Year 2017

Copyright of Bansomdejchaopraya Rajabhat University

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษข้างอุคสาหกรรม โดยใช้แบบฝึกสำหรับนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค)
ชื่อผู้วิจัย	สิริวรรณ รอดเจริญ
สาขาวิชา	การสอนภาษาอังกฤษ
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร อินทรสมพันธ์
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ดร.สุทิพย์พร โชติรัตนศักดิ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)

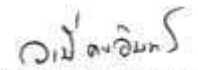
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรายุทธ์ เศรษฐขจร)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร อินทรสมพันธ์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)

..... กรรมการ
(ดร.สุทิพย์พร โชติรัตนศักดิ์)

..... กรรมการและเลขานุการ
(อาจารย์วาปี คงอินทร์)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษข้าง อุตสาหกรรมโดยใช้แบบฝึกสำหรับนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค)
ชื่อผู้วิจัย	สิริวรรณ รอดเจริญ
สาขาวิชา	การสอนภาษาอังกฤษ
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร อินทรสมพันธ์
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ดร.สุทิพย์พร โชติรัตนศักดิ์
ปีการศึกษา	2560

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึก และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค) จำนวน 26 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1) แผนการสอน 2) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และ 3) แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า t-test

ผลการวิจัยพบว่า

1) ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคโดยใช้แบบฝึกสำหรับ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

2) ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ โดยใช้แบบฝึกทางการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิค โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิค การใช้แบบฝึก

Title	Development of Technical English for Industrial Trades Reading through Exercises for the 3rd Year Vocational Education Students Majoring in Vehicles Siam Technological College (Siamtech)
Author	Siriwan Rodjaroen
Program	Teaching English
Major Advisor	Assistant Professor Dr. Wichien Intarasumpan
Co- advisor	Assistant Professor Dr. Areewan Iamsa-ard
Co- advisor	Dr. Sutipporn Chotratanasak
Academic Year	2017

ABSTRACT

The purposes of the research were 1) to compare technical English reading skill of the 3rd year vocational education students majoring in vehicles between before and after learning through exercises and 2) to study the students' satisfaction towards learning through exercises. The sample included twenty-six of the 3rd year vocational education students majoring in vehicles at Siam Technology College (Siam Tech). The research instruments involved 1) lesson plan 2) pretest and posttest and 3) questionnaire. Data were statistically analyzed in MEAN, standard deviation and t-test.

The findings revealed as follows:

1. There were significant improvements in the students' technical English reading skill after learning through exercises at significance level .05.

3. The students' satisfaction towards learning through exercises was generally found at the "Highest" level.

Keywords: Technical English Reading Skill, Using Exercises

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความสะดวกตากรุณาอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิเชียร อินทรสมพันธ์ และอาจารย์ ดร. สุทธิพงษ์ โชติรัตนศักดิ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำ ปรับปรุงแก้ไข ดูแลเสนอแนะข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนทำให้วิทยานิพนธ์นี้ สมบูรณ์และสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ที่กรุณาตรวจสอบเครื่องมือวิจัย และให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้

ขอขอบพระคุณท่านผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค) และหัวหน้าภาควิชาภาษาต่างประเทศ ที่ให้การสนับสนุนในการศึกษาและกรุณาให้ความสะดวกอย่างยิ่งในการดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณแม่ น้องสาว ที่ให้การสนับสนุนการศึกษา และเป็นกำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์

ขอขอบคุณเพื่อนร่วมงาน อาจารย์ และนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค) ที่ให้ความร่วมมือในการทำวิทยานิพนธ์

สิริวรรณ รอดเจริญ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	จ
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	5
สมมุติฐานการวิจัย	5
ขอบเขตของงานวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	7
กรอบแนวคิดในการวิจัย	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 ประเภทวิชาอุตสาหกรรม สาขาวิชาช่างยนต์.....	9
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษ.....	22
ทฤษฎีเกี่ยวกับแบบฝึก.....	50
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ.....	55
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	60
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	63
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	63
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	63
การเก็บรวบรวมข้อมูล	69

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
	70
บทที่ 4	
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	70
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	74
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	74
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	74
ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษช่วง	
อุตสาหกรรม โดยใช้แบบฝึกสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ	
ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค).....	74
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับ	
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม	
(สยามเทค) ในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษช่วงอุตสาหกรรมโดยใช้แบบฝึก.....	77
บทที่ 5	
สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	78
สรุปผลการวิจัย.....	80
อภิปรายผลการวิจัย.....	80
ข้อเสนอแนะ	82
บรรณานุกรม	83
ภาคผนวก	90
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ	91
ภาคผนวก ข หนังสือราชการ.....	93
ภาคผนวก ค แบบสรุปแผนการสอน แบบประเมินแผนการสอน และ	
ตัวอย่างแผนการสอน.....	97
ภาคผนวก ง แบบสรุปแบบทดสอบ แบบประเมินแบบทดสอบ และ	
แบบทดสอบ.....	116
ภาคผนวก จ แบบสอบถาม แบบประเมินแบบสอบถาม.....	133
ภาคผนวก ฉ หนังสือตอบรับลงบทความวิจัย.....	152
ภาคผนวก ช วุฒิบัตรอบรมภาษาอังกฤษ.....	154
ประวัติผู้วิจัย	156

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ตารางกำหนดเนื้อหาบทอ่านภาษาอังกฤษเทคนิค และกิจกรรมสำหรับ โครงการสอน.....	64
2	การเปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคโดยใช้แบบฝึก สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค).....	73
3	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความ พึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานยาน ยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค) ในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ ช่างอุตสาหกรรมโดยใช้แบบฝึก ใน ภาพรวม.....	73
4	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค) ในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษช่างอุตสาหกรรมโดยใช้แบบฝึก ด้านเนื้อหา.....	74
5	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค) ในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษช่างอุตสาหกรรมโดยใช้แบบฝึก ด้านการออกแบบ แบบฝึกทักษะและการใช้ภาษา.....	75
6	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค) ในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษช่างอุตสาหกรรมโดยใช้แบบฝึก ด้านแบบฝึกทักษะและแบบวัดผล สัมฤทธิ์.....	76

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
7	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค) ในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษช่วงอุตสาหกรรมโดยใช้แบบฝึก ด้านการจัดบทเรียน.....	77

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
2	การแบ่งประเภทของภาษาอังกฤษเฉพาะกิจตามแนวคิดของ โรบินสัน.....	31
3	การร่างหลักสูตร ESP ตามแนวคิดของฮัทชินสันและวอเตอร์ส.....	34
4	ปัจจัยในการผลิตสื่อการสอนตามแนวคิดของฮัทชินสันและวอเตอร์ส	38
5	ขั้นตอนการสร้างสื่อการสอนที่ครูเป็นผู้กำหนดตามแนวคิดของคัลลีย์ – อีวานส์ และ เซนต์จอห์น.....	39

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาสำคัญของโลก ที่ทุกคนจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลักในการสื่อสารระหว่างกัน ในการทำงานร่วมกันของเจ้าหน้าที่รัฐบาล ตลอดจนองค์กรและหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน (สมเกียรติ อ่อนวิมล, 2554, น.3) ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีความสำคัญ เนื่องจากเป็นภาษาสากลที่ใช้ติดต่อสื่อสารกันทั่วโลกและเป็นภาษาที่ใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ดังนั้นในประเทศที่ประกอบด้วยพลเมืองที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสาร ได้อย่างมีประสิทธิภาพจึงเป็นประเทศที่ได้เปรียบในการพัฒนาหลาย ๆ ด้าน เช่น เศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยีและการศึกษา (สายสุนีย์ เดิมสินสุข, 2549, น.10) ภาษาอังกฤษช่วยให้บุคลากรเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติที่ดีที่จะพัฒนาตนเอง พัฒนางานและสร้างความเจริญให้กับองค์กรได้ และทักษะทางภาษาอังกฤษที่จำเป็นอย่างยิ่งก็คือทักษะการอ่าน ดังเช่น วิสาข์ จิตวิวัฒน์ (2543, คำนำ) กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญมากในยุคข้อมูลข่าวสาร ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษย่อมมีโอกาสได้ข้อมูล ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็วและแม่นยำ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539, น. 57) กล่าวว่า สำหรับประเทศที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาพูดนั้น ทักษะที่มีความสำคัญอย่างยิ่งคือการอ่านซึ่งเปรียบเสมือนเครื่องมือเพิ่มเติมในการติดต่อสื่อสารและการแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ สำหรับช่างเทคนิคหรือลูกจ้างในฝ่ายผลิตซึ่งคือบุคลากรที่จบการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นต้น ทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งคือทักษะการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับทัศนของ นัททอล (Nuttall 2005, p.12) ที่ว่าการอ่านภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการศึกษาโดยเฉพาะการศึกษาในชั้นสูง ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ซึ่งในเรื่องนี้ วิล (Viel, 2002, p.12) ได้อ้างถึงการสำรวจความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยคณะกรรมการการศึกษา (ภาษา/ทักษะการสื่อสารในวงการธุรกิจและอุตสาหกรรม) ในประเทศฟินแลนด์ โดยผู้วิจัยได้ทำการสำรวจกลุ่มลูกจ้าง ในวงการธุรกิจ และอุตสาหกรรม พบว่า กลุ่มวิศวกรและช่างเทคนิค มีความต้องการทักษะการอ่าน เพื่อใช้ในการอ่านคู่มือและคำสั่งต่าง ๆ ถึงร้อยละ 80 และร้อยละ 78 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังต้องการทักษะการอ่านเพื่อใช้ในการอ่านเอกสารต่าง ๆ ของบริษัทเป็นจำนวนร้อยละ 61 และร้อยละ 24 ตามลำดับ สำหรับลูกจ้างในฝ่ายผลิต ช่างติดตั้งและช่างซ่อมมีความต้องการอย่างชัดเจนในการใช้ทักษะการอ่านสำหรับคำสั่ง ขั้นตอนการทำงานเครื่องยนต์ ค่าเดือน ค่าแนะนำ การอ่านเพื่อบอกชื่อเครื่องมือ

และส่วนประกอบต่าง ๆ ในคู่มือ การอ่านจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ ดังนั้น การสอนให้ผู้เรียนมีทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง (คณาพร คมสันต์, 2540, น.1)

สถาบันการศึกษาหลายแห่งในประเทศไทย ซึ่งเปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ และสถาบันการอาชีวศึกษาก็เป็นสถาบันหนึ่ง ซึ่งผลิตบุคลากรในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สู่ตลาดแรงงาน โดยมีแนวทางในการผลิตบุคลากรจากระดับกลางไปสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ และมีทักษะที่มาตรฐาน เน้นการผลิตช่างเทคนิค ช่างฝีมือ โดยการฝึกปฏิบัติให้สอดคล้องกับ เทคโนโลยี ที่ปรับเปลี่ยนไปอย่างมากในขณะนี้ (ณรงค์ นิตยพร, 2541, น. 28) จากการเติบโต ทางด้านอุตสาหกรรมนี้ สถานศึกษาในสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา ทั้งอาชีวศึกษาเอกชนและ อาชีวศึกษารัฐบาล จึงมีความจำเป็นในการผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพเพื่อตอบสนองตลาดแรงงาน ในสาขาต่าง ๆ สำหรับวิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค) เป็นสถานศึกษาอีกแห่งหนึ่ง ที่มีผู้ให้ ความสนใจเข้าศึกษาต่อในสาขางานยานยนต์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เป็นจำนวนมาก เมื่อเทียบกับสาขาวิชาอื่นของวิทยาลัย ดังข้อมูลจากงานทะเบียนของวิทยาลัย พบว่าปีการศึกษา 2555 มีผู้เข้าเรียนสาขางานยานยนต์เป็นจำนวน 1,080 คน และในปี 2556 มีผู้เข้าเรียนสาขางานยาน ยนต์เป็นจำนวน 1,260 คน สำหรับสาขาที่มีผู้สนใจเข้าเรียนต่อเป็นลำดับต่อมาคือ ช่างไฟฟ้า และ ช่างอิเล็กทรอนิกส์ โดยมีจำนวนผู้เข้าเรียนในปีดังกล่าวในสาขาช่างไฟฟ้าเป็นจำนวน 369 คน และ ช่างอิเล็กทรอนิกส์จำนวน 268 คน ซึ่งสาขางานยานยนต์นั้น มีผู้สนใจสมัครเข้าเรียนอยู่ในลำดับต้น ของทุกภาคการศึกษา จึงเห็นได้ว่าสาขางานยานยนต์นั้นได้รับความสนใจเป็นอย่างมากในการผลิต บุคลากรเข้าสู่ตลาดแรงงานนั้น

แต่จากการศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาอังกฤษเฉพาะกิจที่ผ่านมา ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ของผู้เรียนยังอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจนัก (สมิตรา อังวัฒน์กุล, 2537, น.106-107) จิราภา วิทยาทิรักษ์ และเฉลิมศรี ปรีชาพานิช (2535, น.บทคัดย่อ) ได้ศึกษา เรื่องความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการศึกษาและประกอบอาชีพในสาขาวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณ ทหารลาดกระบัง ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปภาวี วัฒนสกุลภูษาการ (2540, น.บทคัดย่อ) ทำการศึกษาเรื่อง ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเทคนิคของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยี ราชวมงคล ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเทคนิค อยู่ในระดับต่ำ กว่าเกณฑ์ (เกรด 2) และร้อยละ 27.20 สำหรับนักศึกษาของวิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค) มีผลการเรียนอยู่ในระดับต่ำเช่นกัน ดังเช่นตัวอย่าง จากรายงานสรุปผลการตัดสินผลการเรียนภาค เรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 ของงานวัดผลและประเมินผลของวิทยาลัย พบว่า ผลการเรียนใน

รายวิชาภาษาอังกฤษเทคนิค 3 (2000-1203) ซึ่งเป็นรายวิชาสำหรับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีผู้เรียนได้คะแนนในระดับเกรด 4 ร้อยละ 2.80 เกรด 3 – 3.5 ร้อยละ 12.10 เกรด 2 – 2.5 ร้อยละ 9.96 เกรด 1–1.5 ร้อยละ 4.67 และมีผู้สอบไม่ผ่านในรายวิชาดังกล่าวเป็นจำนวน ร้อยละ 21.99

ความสำคัญ และความต้องการดังกล่าวข้างต้น สอดคล้องกับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ.2546) ซึ่งปรากฏคำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษช่วงอุตสาหกรรม (2000-1223) ตอนหนึ่งกล่าวว่า “เป็นรายวิชาที่ศึกษาการฝึกปฏิบัติการอ่านเนื้อหาสาระที่เป็นพื้นฐานทางช่วงอุตสาหกรรมประเภทต่าง ๆ เช่น สัตว์สวน ขนาด รูปทรง ชื่อวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือในการทำงาน เครื่องหมาย ป้ายประกาศเตือน คู่มือเกี่ยวกับการปฏิบัติงานสาขาวิชาการ และขั้นตอนการปฏิบัติงาน” จึงเห็นได้ว่าหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ให้ความสำคัญในการสอนทักษะการอ่านอย่างชัดเจน และยังเป็นหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนในการนำไปประกอบอาชีพ การอ่านเป็นทักษะพื้นฐานที่มีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ การคิดแก้ปัญหาต่าง ๆ เป็นการให้ประสบการณ์แก่ผู้อ่านตลอดจนนำความคิดที่ได้รับจากการอ่านไปใช้ใน ชีวิตประจำวันของผู้เรียน ประโยชน์ของการเรียนอ่านนั้น ทำให้ผู้เรียนสามารถนำทักษะการอ่านไปใช้ได้กับทุก ๆ สาขาวิชา เพื่อให้ได้รับข่าวสารข้อมูลอย่างไม่มีที่สิ้นสุด

แต่ขณะที่การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ กำลังได้รับการส่งเสริมมากขึ้น กลับพบว่าผู้เรียนยังคงประสบปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจและผลการศึกษหลักสูตร ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจที่ผ่านมา พบว่า ความสามารถทางการอ่านของผู้เรียน ยังอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจ (ศิริรักษ์ ธิจิตตัง, 2544, น.2) การอ่าน ภาษาอังกฤษก็ยังเป็นปัญหาอยู่ กล่าวคืออ่านไม่เข้าใจ จับใจความสำคัญไม่ได้ สาเหตุเพราะในช่วงการเรียนผู้เรียนได้รับการฝึกฝนการอ่านที่ไม่ถูกวิธี จากการศึกษาถึงความสามารถในทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาในหลักสูตรอาชีวศึกษาสาขา งานต่าง ๆ ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพนั้น พบว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของ นักศึกษายังอยู่ในระดับต่ำ ไม่เป็นที่น่าพอใจ นักศึกษามีแรงจูงใจในการเรียนน้อยเนื้อหามีความยาก ง่ายไม่เหมาะสมกับผู้เรียนและครูผู้สอนใช้วิธีการที่ไม่เหมาะสม (สุธิดา ศิริพงศ์, 2542, น.14) นอกจากนั้น จากงานวิจัยของ วิภาดา รัตนวิจิขณ์ (2540) ได้กล่าวถึงปัญหาของ นักศึกษาที่จบ จากสถานศึกษาของกรมอาชีวศึกษาว่า นักศึกษาขาดความรู้ด้านคำศัพท์และโครงสร้างทางไวยากรณ์ และยังมีทัศนคติและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ ขาดการฝึกปฏิบัติ และเมื่อจบการศึกษา ก็ไม่สามารถนำความรู้ภาษาอังกฤษไปใช้ใน ชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพได้สอดคล้องกับ งานวิจัยที่เกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษซึ่งพบว่า เด็กไทยส่วนมากยังมีระดับความสามารถในด้าน การอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจ และการที่ผู้เรียน ส่วนมากยังขาดความสามารถใน

ทักษะการอ่าน อาจจะเป็นเพราะยังขาดวิธีการ หรือเทคนิคการอ่านที่เหมาะสม ในอันที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถอ่านด้วยความเข้าใจมากขึ้น (สุมิตร อังวัฒนกุล, 2540, น.10)

จากปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ของกรมอาชีวศึกษา ดังที่กล่าวมาแล้วนั้น จะเห็นได้ว่าต้องมีการปรับปรุงในด้านการสอนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กลวิธีที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้น อันจะนำไปสู่การพัฒนาทักษะอื่น ๆ ได้แก่ การฟัง การพูด และการเขียน ตลอดจนการนำภาษาอังกฤษไปใช้ ในชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ การที่ผู้สอนไม่มีการใช้กลวิธีในการสอนที่น่าสนใจ หรือไม่ได้สอนกลวิธีการอ่านเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจมากขึ้น ก็เป็นการยากที่ผู้เรียนจะเกิดความเข้าใจได้ การอ่านนั้นเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านใช้กลวิธีเพื่อทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านและกลวิธีนั้น กล่าวได้ว่าเป็นเทคนิคการเรียนรู้ซึ่งช่วยให้การเรียนรู้นั้น ประสบผลสำเร็จ จากการศึกษาที่ผ่านมาเกี่ยวกับกระบวนการอ่านและกลวิธีซึ่งผู้อ่านใช้ระหว่างการอ่าน แสดงให้เห็นว่า ผู้อ่านที่มีความสามารถในการอ่านสูง จะใช้กลวิธีในการอ่านบ่อยครั้งกว่าผู้อ่านที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ และสามารถใช้กลวิธีได้ดีกว่าและรู้ว่าจะใช้อย่างไร ซิงฮอล (Singhal M., 2000 ,p.46-57) ซึ่งกลวิธีที่จะช่วยให้เกิดความเข้าใจในการอ่านนั้นก็มียู่หลายกลวิธีด้วยกัน เช่น การจับใจความสำคัญ เป็นความสามารถในการอ่านอย่างรวดเร็วเพื่อจับใจความสำคัญของสิ่งที่อ่าน โดยผู้อ่านไม่มุ่งหวังที่จะทราบเกี่ยวกับรายละเอียดของเนื้อเรื่อง ได้แก่ การอ่านบทความจากหนังสือพิมพ์ นิตยสาร ปกหนังสือ และ นวนิยายต่าง ๆ การอ่านประเภทนี้จะจับใจความ เฉพาะคำสำคัญที่จะบอกให้รู้ว่าเนื้อเรื่องทั้งหมดเกี่ยวกับเรื่องอะไร และมีสาระสำคัญอะไรบ้าง และการสรุปใจความสำคัญ เป็นความสามารถในการอ่านเกี่ยวกับการลงความเห็น การวินิจฉัยหรือการสรุปรวบยอดอย่างมีเหตุผล เวนด์เลอร์ (Wender, 2004, p.1-2) ได้อธิบายเกี่ยวกับทักษะการอ่านไว้ 3 รูปแบบ คือ 1.การแบบคร่าว ๆ (skimming) คือ เป็นการอ่านสำรวจเนื้อหาอย่างกว้าง ๆ เป็นวิธีการอ่านที่รวดเร็ว อาศัยการจับใจความสำคัญของเนื้อเรื่อง และข้อมูลตามที่ต้องการ 2.การอ่านแบบกวาดสายตา (scanning) คือ เป็นการอ่านแบบเจาะจงตามสิ่งที่ตนต้องการเท่านั้น ใช้วิธีกวาดสายตาเพื่อค้นหาเรื่องที่ผู้อ่านต้องการในขณะนั้น โดยไม่สนใจเนื้อหาอื่นนอกเหนือจากหัวข้อที่ตนต้องการ 3.การอ่านอย่างละเอียด (intensive reading) คือ เป็นการอ่านอย่างพิถีพิถัน เพื่อตีความเนื้อเรื่องอย่างละเอียด หลังจากได้อ่านอย่างคร่าว ๆ หรืออ่านแบบกวาดสายตาแล้ว ต้องอาศัยความชำนาญทางการอ่าน และต้องมีความระมัดระวังในการตีความหมาย เพื่อให้ถูกต้องตามที่ผู้เขียนต้องการสื่อ ทักษะการอ่านทั้งสามประการเป็นวิธีการอ่านทั่วไป ผู้อ่านจะต้องฝึกฝนวิธีการอ่านดังกล่าวเพื่อพัฒนาตนเอง และสามารถใช้ทักษะทั้งสามได้อย่างคล่องแคล่วถูกต้องตามวัตถุประสงค์การอ่านในแต่ละครั้ง

จากตัวอย่างของกลวิธีในการอ่านดังกล่าวจะเห็นว่า ผู้อ่านสามารถใช้หลาย ๆ กลวิธีรวมกันเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน วิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษวิธีหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่าน คือวิธีการอ่านโดยใช้แบบฝึก การพัฒนาแบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคสำหรับนักศึกษาสาขางานยานยนต์ขึ้น โดยเนื้อหาที่ใช้เป็นเอกสารการอ่านนั้นเป็นเอกสารจริงจากอินเทอร์เน็ต ซึ่งมีขอบเขตมาจากการสำรวจความต้องการในด้านเนื้อหาของบทอ่านจากนักศึกษาสาขางานยานยนต์ อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษเทคนิค อาจารย์สาขาวิชางานยานยนต์ รวมทั้งจากการวิเคราะห์หลักสูตร คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษช่างอุตสาหกรรม (2000-1223) เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขางานยานยนต์

จากข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเรื่องการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษช่างอุตสาหกรรม โดยใช้แบบฝึกสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค)

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษช่างอุตสาหกรรมโดยใช้แบบฝึกสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค)
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค) ในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษช่างอุตสาหกรรมโดยใช้แบบฝึก

สมมติฐานการวิจัย

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค) มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษช่างอุตสาหกรรมโดยใช้แบบฝึกหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค) ที่ศึกษาวิชาภาษาอังกฤษช่าง

อุตสาหกรรม (2000-1223) ห้องเรียนชั้น 3/1 และ 3/2 รวม 50 คน ซึ่งเป็นนักเรียนคละกันทั้งเก่งปานกลาง และอ่อน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค) ที่ศึกษาวิชาภาษาอังกฤษช่างอุตสาหกรรม (2000-1223) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ห้องเรียน 3/1 จำนวน 26 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น คือ การสอนโดยใช้แบบฝึก

ตัวแปรตาม คือ 1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษช่างอุตสาหกรรม

2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค) ในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษช่างอุตสาหกรรมโดยใช้แบบฝึก

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยคั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเนื้อหาและคัดเลือกคำศัพท์รายวิชาภาษาอังกฤษช่างอุตสาหกรรม (2000 – 1223) จำนวน 5 เรื่อง คั้งนี้ 1) การบรรยายสัดส่วน ขนาด รูปทรง (How to describe objects) 2) ป้ายเตือนภัย (Warning sign) 3) วัสดุอุปกรณ์และอะไหล่เครื่องยนต์ (signs and notices) 4) การบรรยายปัญหาและลักษณะงาน (problem and job description) และ 5) การให้ข้อมูลและการให้บริการ (service order)

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559

นิยามศัพท์เฉพาะ

การสอนโดยใช้แบบฝึก หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยมีขั้นตอนการสอนคั้งนี้

1. ขั้นก่อนอ่าน (Pre-reading) เป็นการเดาเรื่องราวที่จะอ่านจาก picture diagrams หรือ title ของเรื่อง
2. ขั้นระหว่างอ่าน (While-reading) เป็นการตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียน โดยการตั้งคำถามและควรทำกิจกรรมที่ต่อเนื่องกับขั้นก่อนอ่าน
3. ขั้นหลังอ่าน (Post-reading) มีจุดประสงค์ที่จะย้ำความเข้าใจของเรื่องราวที่อ่านให้มากขึ้น

ขึ้น

ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิค หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้าง เป็นแบบทดสอบปรนัย จำนวน 30 ข้อ โดยนักศึกษาสามารถอ่านเรื่องที่กำหนดให้แล้วตอบคำถามได้

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษช่างอุตสาหกรรม ปีการศึกษา 2559 วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค)

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบ ไม่ชอบ ดี หรือดี โดยวัดจากแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยแบ่งเกณฑ์การประเมินออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านรูปแบบ ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรม และด้านคุณภาพประโยชน์

วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค) หมายถึง สถานศึกษาซึ่งจัดการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สังกัดสำนักคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. เป็นแนวทางให้ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษกับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค) อย่างมีประสิทธิภาพ
2. เป็นแนวทางให้ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษกับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาต่าง ๆ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค) และสถานศึกษาอื่น ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ
3. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์มีทัศนคติที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาเรื่อง ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษช่างอุตสาหกรรมโดยใช้แบบฝึกสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค) จึงได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยตามภาพที่ 1

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษช่วงอุตสาหกรรมโดยใช้แบบฝึกสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค) ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 ประเภทวิชาอุตสาหกรรม สาขาวิชาช่างยนต์
2. แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษ
3. ทฤษฎีเกี่ยวกับแบบฝึก
4. แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 ประเภทวิชาอุตสาหกรรม สาขาวิชาช่างยนต์

หลักการของหลักสูตร

1. เป็นหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพหลังมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่าด้านวิชาชีพที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ และประชาคมอาเซียน เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนระดับฝีมือให้มีสมรรถนะ มีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพสามารถประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของสถานประกอบการและการประกอบอาชีพอิสระ
2. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้เลือกริเริ่มได้อย่างกว้างขวาง เน้นสมรรถนะเฉพาะด้านด้วยการปฏิบัติจริงสามารถเลือกวิธีการเรียนตามศักยภาพและ โอกาสของผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเทียบโอนผลการเรียน สะสมผลการเรียน เทียบความรู้และประสบการณ์จากแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการและสถานประกอบอาชีพอิสระ
3. เป็นหลักสูตรที่สนับสนุนการประสานความร่วมมือในการจัดการศึกษาร่วมกันระหว่างหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและเอกชน

4. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้สถานศึกษา สถานประกอบการ ชุมชนและท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรให้ตรงตามความต้องการและสอดคล้องกับสภาพยุทธศาสตร์ของภูมิภาค เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

จุดหมายของหลักสูตร

1. เพื่อให้มีความรู้ ทักษะและประสบการณ์ในงานอาชีพสอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพ สามารถนำความรู้ ทักษะและประสบการณ์ในงานอาชีพไปปฏิบัติงานอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ เลือกรวิถีการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสมกับตน สร้างสรรค์ความเจริญต่อชุมชน ท้องถิ่นและประเทศชาติ

2. เพื่อให้เป็นผู้มีปัญญา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่เรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและการประกอบอาชีพ สามารถสร้างอาชีพ มีทักษะในการจัดการและพัฒนาอาชีพให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ

3. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความมั่นใจและภาคภูมิใจในวิชาชีพที่เรียน รักงาน รักหน่วยงานสามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี โดยมีความเคารพในสิทธิและหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น

4. เพื่อให้เป็นผู้มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงาม ทั้งในการทำงาน การอยู่ร่วมกัน การต่อต้านความรุนแรงและสารเสพติด มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว หน่วยงาน ท้องถิ่นและประเทศชาติ อุทิศตนเพื่อสังคม เข้าใจและเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น มีจิตสำนึกด้านปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รู้จักใช้และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดี

5. เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม จริยธรรม และวินัยในตนเอง มีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ เหมาะสมกับงานอาชีพ

6. เพื่อให้ตระหนักและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของประเทศและโลกมีความรักชาติ สำนึกในความเป็นไทย เสียสละเพื่อส่วนรวม ดำรงรักษาไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556

1. การเรียนการสอน

1.1 การเรียนการสอนตามหลักสูตรนี้ ผู้เรียนสามารถลงทะเบียนเรียนได้ทุกวิธีเรียนที่กำหนด และนำผลการเรียนแต่ละวิธีมาประเมินผลรวมกันได้ สามารถเทียบโอนผลการเรียนและขอเทียบความรู้และประสบการณ์ได้

1.2 การจัดการเรียนการสอนเน้นการปฏิบัติจริง สามารถจัดการเรียนการสอนได้หลากหลายรูปแบบ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจในวิธีการและการดำเนินงาน มีทักษะการปฏิบัติงานในขอบเขตสำคัญและบริบทต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กันซึ่งส่วนใหญ่เป็นงานประจำ สามารถ

ประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะไปสู่บริบทใหม่ สามารถให้คำแนะนำ แก้ปัญหาเฉพาะด้านและ
รับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น มีส่วนร่วมในขณะทำงานหรือมีการประสานงานกลุ่ม รวมทั้งมี
คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ เจตคติและกิจนิสัยที่เหมาะสมในการทำงาน

2. การจัดการศึกษาและเวลาเรียน

การจัดการศึกษาในระบบปกติ ใช้ระยะเวลา 3 ปีการศึกษา การจัดเวลาเรียนให้ดำเนินการ
ดังนี้

2.1 ในปีการศึกษาหนึ่ง ๆ ให้แบ่งภาคเรียนออกเป็น 2 ภาคเรียนปกติหรือระบบ
ทวิภาค ภาคเรียนละ 18 สัปดาห์ โดยมีเวลาเรียนและจำนวนหน่วยกิตตามที่กำหนด และสถานศึกษา
อาชีวศึกษา

หรือสถาบันอาจเปิดสอนภาคเรียนฤดูร้อนได้อีกตามที่เห็นสมควร

2.2 การเรียนในระบบชั้นเรียน ให้สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันเปิดทำการ
สอนไม่น้อยกว่าสัปดาห์ละ 5 วัน ๆ ละไม่เกิน 7 ชั่วโมง โดยกำหนดให้จัดการเรียนการสอนคาบละ
60 นาที

3. หน่วยกิต

ให้มีจำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 103 หน่วยกิต การคิดหน่วยกิตถือเกณฑ์
ดังนี้

3.1 รายวิชาทฤษฎีที่ใช้เวลาบรรยายหรืออภิปราย ไม่น้อยกว่า 18 ชั่วโมง เท่ากับ 1
หน่วยกิต

3.2 รายวิชาปฏิบัติที่ใช้เวลาในการทดลองหรือฝึกปฏิบัติในห้องปฏิบัติการ ไม่น้อย
กว่า 36 ชั่วโมงเท่ากับ 1 หน่วยกิต

3.3 รายวิชาปฏิบัติที่ใช้เวลาในการฝึกปฏิบัติในโรงฝึกงานหรือภาคสนาม ไม่น้อย
กว่า 54 ชั่วโมงเท่ากับ 1 หน่วยกิต

3.4 รายวิชาที่ใช้ในการศึกษาระบบทวิภาคี ไม่น้อยกว่า 54 ชั่วโมง เท่ากับ 1 หน่วยกิต

3.5 การฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพในสถานประกอบการหรือแหล่งวิทยาการ
ไม่น้อยกว่า 320 ชั่วโมง เท่ากับ 4 หน่วยกิต

3.6 การทำโครงการพัฒนาทักษะวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า 54 ชั่วโมง เท่ากับ 1 หน่วยกิต

4. โครงสร้าง

โครงสร้างของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 แบ่งเป็น 3 หมวดวิชา
และกิจกรรมเสริมหลักสูตร ดังนี้

4.1 หมวดวิชาทักษะชีวิต

- 4.1.1 กลุ่มวิชาภาษาไทย
- 4.1.2 กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ
- 4.1.3 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์
- 4.1.4 กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์
- 4.1.5 กลุ่มวิชาสังคมศึกษา
- 4.1.6 กลุ่มวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
- 4.2 หมวดวิชาทักษะวิชาชีพ
 - 4.2.1 กลุ่มทักษะวิชาชีพพื้นฐาน
 - 4.2.2 กลุ่มทักษะวิชาชีพเฉพาะ
 - 4.2.3 กลุ่มทักษะวิชาชีพเลือก
 - 4.2.4 ฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพ
 - 4.2.5 โครงการพัฒนาทักษะวิชาชีพ
- 4.3 หมวดวิชาเลือกเสรี
- 4.4 กิจกรรมเสริมหลักสูตร

จำนวนหน่วยกิตของแต่ละหมวดวิชาตลอดหลักสูตร ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในโครงสร้างของแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา รายวิชาแต่ละหมวดวิชา สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันสามารถจัดตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และหรือพัฒนาได้ตามความเหมาะสมของภูมิภาคตามยุทธศาสตร์ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ทั้งนี้ สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันต้องกำหนดรหัสวิชาจำนวนหน่วยกิตและจำนวนชั่วโมงเรียนตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

จุดประสงค์สาขาวิชา

1. ประยุกต์ด้านความรู้และทักษะด้านภาษา วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ สังคมศึกษา สุขศึกษา และพลศึกษา ในการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ
2. เข้าใจหลักการบริหารและการจัดการวิชาชีพ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและหลักการทำงานอาชีพที่สัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวิชาชีพช่างยนต์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจสังคม และเทคโนโลยี
3. เข้าใจหลักการทำงาน และกระบวนการดำเนินงานในกลุ่มงานพื้นฐานด้านช่างยนต์
4. มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานของตนเองอย่างเหมาะสม
5. ปฏิบัติงานด้านช่างยนต์ในสถานประกอบการและการประกอบอาชีพอิสระ รวมทั้งการใช้ความรู้ และทักษะเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น

6. เข้าใจการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

7. มีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ซื่อสัตย์สุจริต มีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบต่อสังคม และสิ่งแวดล้อม ต่อต้านความรุนแรงและสารเสพติด

มาตรฐานการศึกษาวิชาชีพ

คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาระดับคุณวุฒิการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชา
อุตสาหกรรม สาขาวิชาช่างยนต์ ประกอบด้วย

1. ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์

1.1 คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ ได้แก่ ความเสียสละ ความซื่อสัตย์สุจริต ความกตัญญูกตเวที ความอดกลั้น การละเว้นสิ่งเสียดและการพนัน การมีจิตสำนึกและเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพและสังคม เป็นต้น

1.2 พฤติกรรมลักษณะนิสัย ได้แก่ ความมีวินัย ความรับผิดชอบ การมีมนุษยสัมพันธ์ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความรักสามัคคี ขยัน ประหยัด อดทน การพึ่งตนเอง เป็นต้น

1.3 ทักษะทางปัญญา ได้แก่ ความรู้ในหลักทฤษฎี ความสนใจใฝ่รู้ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ความสามารถในการคิด วิเคราะห์ เป็นต้น

2. ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป

2.1 สื่อสารโดยใช้ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ

2.2 แก้ไขปัญหาในงานอาชีพโดยใช้หลักการและกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์

2.3 ปฏิบัติตนตามหลักศาสนา วัฒนธรรม ค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมทางสังคมและสิทธิหน้าที่พลเมือง

2.4 พัฒนาบุคลิกภาพและสุขอนามัยโดยใช้หลักการและกระบวนการด้านสุขศึกษาและพลศึกษา

3. ด้านสมรรถนะวิชาชีพ

3.1 วางแผนการดำเนินงานจัดการงานอาชีพตามหลักการและกระบวนการ โดยคำนึงถึงการบริหารงานอย่างมีคุณภาพ การอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม หลักอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

3.2 ใช้คอมพิวเตอร์และระบบสารสนเทศเพื่องานอาชีพ

3.3 ปฏิบัติงานพื้นฐานอาชีพตามหลักการและกระบวนการ

3.4 อ่านและเขียนแบบเทคนิคและการเลือกใช้วัสดุอุตสาหกรรม

- 3.5 ปรับ การแปรรูป และการขึ้นรูปงาน โลหะด้วยเครื่องมือเบื้องต้น
 - 3.6 ประกอบ ทดสอบวงจร และการใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์เบื้องต้น
 - 3.7 เชื่อมโลหะและการประกอบขึ้นรูปผลิตภัณฑ์โลหะแผ่นเบื้องต้น
 - 3.8 ปรับ การแปรรูปและขึ้นรูปงานด้วยเครื่องมือกล
 - 3.9 อ่านวงจร การต่อวงจร การทดสอบวงจรนิวมติกและไฮดรอลิกส์เบื้องต้น
 - 3.10 ถอดประกอบเครื่องยนต์แก๊ส โซลีนและเครื่องยนต์ดีเซลตามคู่มือปฏิบัติงาน
 - 3.11 บำรุงรักษาเครื่องยนต์แก๊ส โซลีนและเครื่องยนต์ดีเซลตามคู่มือปฏิบัติงาน
 - 3.12 ถอดประกอบคลัตช์เกียร์และเพลาขับตามคู่มือปฏิบัติงาน
 - 3.13 บำรุงรักษาคลัตช์เกียร์และเพลาขับตามคู่มือปฏิบัติงาน
 - 3.14 ถอดประกอบระบบรองรับบังคับเลี้ยวและเบรกตามคู่มือปฏิบัติงาน
 - 3.15 บำรุงรักษาระบบรองรับบังคับเลี้ยวและเบรกตามคู่มือปฏิบัติงาน
 - 3.16 บำรุงรักษาเบตเตอร์ระบบสตาร์ทระบบประจุไฟฟ้าระบบแสงสว่างระบบไฟเดือนและสัญญาณตามคู่มือปฏิบัติงาน
 - 3.17 ซ่อมเครื่องยนต์เล็กแก๊ส โซลีนและเครื่องยนต์ดีเซลตามคู่มือปฏิบัติงาน
 - 3.18 ซ่อมรถจักรยานยนต์ตามคู่มือปฏิบัติงาน
 - 3.19 บริการระบบปรับอากาศรถยนต์
 - 3.20 บำรุงรักษารถยนต์ตามคู่มือปฏิบัติงาน
 - 3.21 ขับรถยนต์ในสถานะต่าง ๆ ตามกฎจราจร
 - 3.22 ตรวจสอบชิ้นส่วนของเครื่องยนต์โดยใช้เครื่องมือวัดละเอียด
- ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 ประเภทวิชาอุตสาหกรรม สาขาวิชาช่างยนต์ จะต้องศึกษารายวิชาจากหมวดวิชาต่าง ๆ รวมไม่น้อยกว่า 103 หน่วยกิตและเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร ดังโครงสร้างต่อไปนี้

1. หมวดวิชาทักษะชีวิต ไม่น้อยกว่า 22 หน่วยกิต

1.1 กลุ่มวิชาภาษาไทย	(ไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต)
1.2 กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ	(ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต)
1.3 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์	(ไม่น้อยกว่า 4 หน่วยกิต)
1.4 กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์	(ไม่น้อยกว่า 4 หน่วยกิต)
1.5 กลุ่มวิชาสังคมศึกษา	(ไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต)
1.6 กลุ่มวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา	(ไม่น้อยกว่า 2 หน่วยกิต)

2. หมวดวิชาทักษะวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า 71 หน่วยกิต

2.1 กลุ่มทักษะวิชาชีพพื้นฐาน	(18 หน่วยกิต)
2.2 กลุ่มทักษะวิชาชีพเฉพาะ	(24 หน่วยกิต)
2.3 กลุ่มทักษะวิชาชีพเลือก	(ไม่น้อยกว่า 21 หน่วยกิต)
2.4 ฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพ	(4 หน่วยกิต)
2.5 โครงการพัฒนาทักษะวิชาชีพ	(4 หน่วยกิต)

3. หมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า 10 หน่วยกิต

4. กิจกรรมเสริมหลักสูตร	(2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์)

รวม **ไม่น้อยกว่า 103 หน่วยกิต**

โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. หมวดวิชาทักษะชีวิต ไม่น้อยกว่า 22 หน่วยกิต

ให้เรียนรายวิชาลำดับแรกของกลุ่มวิชา และเลือกเรียนรายวิชาส่วนที่เหลือตามที่กำหนดในแต่ละกลุ่มวิชา ให้สอดคล้องหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เรียนอีก รวมไม่น้อยกว่า 22 หน่วยกิต

1.1 กลุ่มวิชาภาษาไทย (ไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต)

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	ท - ป - น
2000-1101	ภาษาไทยพื้นฐาน	2 - 0 - 2
2000-1102	ภาษาไทยเพื่ออาชีพ	1 - 0 - 1
2000-1103	ภาษาไทยธุรกิจ	1 - 0 - 1
2000-1104	การพูดในงานอาชีพ	1 - 0 - 1
2000-1105	การเขียนในงานอาชีพ	1 - 0 - 1
2000-1106	ภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์	1 - 0 - 1
2000*1101 ถึง 2000*1199	รายวิชาในกลุ่มวิชาภาษาไทยที่สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันพัฒนาเพิ่มเติม	* - * - *

1.2 กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ (ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต)

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	ท - ป - น
2000-1201	ภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 1	2 - 0 - 2
2000-1202	ภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2	2 - 0 - 2
2000-1203	ภาษาอังกฤษฟัง – พูด 1	0 - 2 - 1
2000-1204	ภาษาอังกฤษฟัง – พูด 2	0 - 2 - 1
2000-1205	การอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวัน	0 - 2 - 1

2000-1206	การเขียนในชีวิตประจำวัน	0 - 2 - 1
2000-1207	ภาษาอังกฤษเทคนิคสำหรับงานช่าง	0 - 2 - 1
2000*1201 ถึง 2000*1299	รายวิชาในกลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศที่สถานศึกษาอาชีวศึกษา * - * - *	
	หรือสถาบันพัฒนาเพิ่มเติม 2000-1223 ภาษาอังกฤษช่างอุตสาหกรรม	1 (2)

1.3 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ (ไม่น้อยกว่า 4 หน่วยกิต)

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	ท - ป - น
2000-1301	วิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต	1 - 2 - 2
2000-1302	วิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพในอุตสาหกรรม	1 - 2 - 2
2000-1306	โครงการวิทยาศาสตร์	0 - 2 - 1
2000*1301 ถึง 2000*1399	รายวิชาในกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ที่สถานศึกษาอาชีวศึกษา * - * - *	
	หรือสถาบันพัฒนาเพิ่มเติม	

1.4 กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ (ไม่น้อยกว่า 4 หน่วยกิต)

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	ท - ป - น
2000-1401	คณิตศาสตร์พื้นฐาน	2 - 0 - 2
2000-1402	คณิตศาสตร์พื้นฐานอาชีพ	2 - 0 - 2
2000-1403	คณิตศาสตร์อุตสาหกรรม 1	2 - 0 - 2
2000-1404	คณิตศาสตร์อุตสาหกรรม 2	2 - 0 - 2
2000-1405	เรขาคณิตวิเคราะห์และแคลคูลัสเบื้องต้น	2 - 0 - 2
2000*1401 ถึง 2000*1499	รายวิชาในกลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ที่สถานศึกษาอาชีวศึกษา * - * - *	
	หรือสถาบันพัฒนาเพิ่มเติม	

1.5 กลุ่มวิชาสังคมศึกษา (ไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต)

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	ท - ป - น
2000-1501	หน้าที่พลเมืองและศีลธรรม	2 - 0 - 2
2000-1502	ทักษะชีวิตและสังคม	2 - 0 - 2
2000-1503	ภูมิศาสตร์และประวัติศาสตร์ไทย	2 - 0 - 2
2000-1504	อาเซียนศึกษา	1 - 0 - 1
2000-1505	เหตุการณ์ปัจจุบัน	1 - 0 - 1
2000-1506	วัฒนธรรมอาเซียน	1 - 0 - 1
2000*1501 ถึง 2000*1599	รายวิชาในกลุ่มวิชาสังคมศึกษาที่สถานศึกษาอาชีวศึกษา * - * - *	
	หรือสถาบันพัฒนาเพิ่มเติม	

1.6 กลุ่มวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา (ไม่น้อยกว่า 2 หน่วยกิต)

ให้เลือกเรียนรายวิชาในกลุ่มสุขศึกษาและกลุ่มพลศึกษา รวมกันไม่น้อยกว่า 2 หน่วยกิต
หรือเลือกเรียนรายวิชาในกลุ่มบูรณาการ

1.6.1 กลุ่มพลศึกษา

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	ท - ป - น
2000-1601	พลศึกษาเพื่อพัฒนาสุขภาพ	0 - 2 - 1
2000-1602	ทักษะชีวิตในการพัฒนาสุขภาพ	0 - 2 - 1
2000-1603	การออกกำลังกายเพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพในการทำงาน	0 - 2 - 1
2000-1604	การป้องกันตนเองจากภัยสังคม	0 - 2 - 1
2000-1605	พลศึกษาเพื่อพัฒนากายภาพเฉพาะทาง	0 - 2 - 1

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	ท - ป - น
2000-1606	การจัดระเบียบชีวิตเพื่อความสุข	1 - 0 - 1
2000-1607	เพศวิถีศึกษา	1 - 0 - 1
2000-1608	สิ่งเสพติดศึกษา	1 - 0 - 1

1.6.2 กลุ่มบูรณาการ

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	ท - ป - น
2000-1609	ทักษะการพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ	1 - 2 - 2
2000-1610	การพัฒนาคุณภาพชีวิต	1 - 2 - 2
2000*1601 ถึง 2000*1699	รายวิชาในกลุ่มวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ที่สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันพัฒนาเพิ่มเติม	* - * - *

2. หมวดวิชาทักษะวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า 71 หน่วยกิต

2.1 กลุ่มทักษะวิชาชีพพื้นฐาน (18 หน่วยกิต) ให้เรียนรายวิชาต่อไปนี้

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	ท - ป - น
2001-1001	ความรู้เกี่ยวกับงานอาชีพ	2 - 0 - 2
2001-2001	คอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ	1 - 2 - 2
2100-1001	เขียนแบบเทคนิคเบื้องต้น	1 - 3 - 2
2100-1002	วัสดุงานช่างอุตสาหกรรม	2 - 0 - 2
2100-1003	งานฝักฝีมือนี 1	0 - 6 - 2
2100-1005	งานเชื่อมและโลหะแผ่นเบื้องต้น	1 - 3 - 2
2100-1006	งานไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เบื้องต้น	1 - 3 - 2

2100-1008 งานเครื่องมือกลเบื้องต้น 1 - 3 - 2

2100-1009 งานนิวเมติกส์และไฮดรอลิกส์เบื้องต้น 1 - 3 - 2

รายวิชาเพิ่มเติมในกลุ่มทักษะวิชาชีพพื้นฐาน

สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันสามารถเลือกรายวิชาต่อไปนี้ ไปใช้ในกลุ่มทักษะวิชาชีพเลือกหรือหมวดวิชาเลือกเสรีได้

รหัสวิชา ชื่อวิชา ท - ป - น

2001-1002 การเป็นผู้ประกอบการ 2 - 0 - 2

2001-1003 พลังงานและสิ่งแวดล้อม 1 - 2 - 2

2001-1004 อาชีวอนามัยและความปลอดภัย 1 - 2 - 2

รหัสวิชา ชื่อวิชา ท - ป - น

2001-1005 การอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมในงานอาชีพ 1 - 0 - 1

2001-1006 กฎหมายแรงงาน 1 - 0 - 1

2001-1007 ความปลอดภัยในงานอาชีพ 1 - 0 - 1

2.2 กลุ่มทักษะวิชาชีพเฉพาะ (24 หน่วยกิต) ให้เรียนรายวิชาต่อไปนี้

รหัสวิชา ชื่อวิชา ท - ป - น

2101-2001 งานเครื่องยนต์แก๊สโซลีน 2 - 3 - 3

2101-2002 งานเครื่องยนต์ดีเซล 2 - 3 - 3

2101-2003 งานส่งกำลังรถยนต์ 2 - 3 - 3

2101-2004 งานเครื่องล่างรถยนต์ 2 - 3 - 3

2101-2005 งานไฟฟ้ารถยนต์ 2 - 3 - 3

2101-2006 เชื้อเพลิงและวัสดุหล่อลื่น 2 - 0 - 2

2101-2007 กลศาสตร์เครื่องกล 3 - 0 - 3

2101-2008 เครื่องทำความเย็นและปรับอากาศ 1 - 3 - 2

2101-2009 งานเขียนแบบและอ่านแบบเครื่องกล 1 - 3 - 2

2.3 กลุ่มทักษะวิชาชีพเลือก (ไม่น้อยกว่า 21 หน่วยกิต)

ให้เลือกเรียนรายวิชาในสาขางานใดสาขางานหนึ่งหรือเลือกเรียนไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต ที่เหลือให้เลือกเรียนรายวิชาจากสาขางานใด หรือหลายสาขางานรวมกันจนครบหน่วยกิตที่กำหนด

2.3.1 สาขางานยานยนต์

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	ท - ป - น
2101-2101	งานเครื่องยนต์เล็ก	1 - 3 - 2
2101-2102	งานจักรยานยนต์	1 - 6 - 3
2101-2103	งานปรับอากาศรถยนต์	1 - 6 - 3
2101-2104	งานบำรุงรักษารถยนต์	1 - 3 - 2
2101-2105	การขับรถยนต์	1 - 3 - 2
2101-2106	งานวัดละเอียดช่างยนต์	1 - 3 - 2
2101-2107	คณิตศาสตร์ยานยนต์	2 - 0 - 2
2101-2108	กลศาสตร์ยานยนต์	2 - 0 - 2
2101-2109	งานระบบฉีดเชื้อเพลิงอิเล็กทรอนิกส์	2 - 3 - 3
2101-2110	งานไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ควบคุมรถยนต์	1 - 3 - 2
รหัสวิชา	ชื่อวิชา	ท - ป - น
2101-2111	งานตัวถังและพ่นสีรถยนต์	1 - 6 - 3
2101-2112	การจัดการศูนย์บริการรถยนต์	2 - 0 - 2
2101-2113	งานประคัษยนต์	1 - 3 - 2
2101-2114	งานทดสอบปั้มและหัวฉีดเครื่องยนต์	1 - 6 - 3
2101-2115	งานบริการรถยนต์ 1	* - * - 4
2101-2116	งานบริการรถยนต์ 2	* - * - 4
2101-2117	งานบริการรถยนต์ 3	* - * - 4
2101-2511	งานพลาสติกและไฟเบอร์กลาสรถยนต์	1 - 3 - 2
2101*2101 ถึง 2101*2199	รายวิชาชีพเลือกที่สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันพัฒนาเพิ่มเติมตามความต้องการของสถานประกอบการหรือตามยุทธศาสตร์ของภูมิภาค	* - * - *
รายวิชาทวิภาคี		
รหัสวิชา	ชื่อวิชา	ท - ป - น
2101-5101	ปฏิบัติงานยานยนต์ 1	* - * - 3
2101-5102	ปฏิบัติงานยานยนต์ 2	* - * - 3
2101-5103	ปฏิบัติงานยานยนต์ 3	* - * - 3
2101-5104	ปฏิบัติงานยานยนต์ 4	* - * - 4

2101-5105 ปฏิบัติงานยานยนต์ 5 * - * - 4

2101-5106 ปฏิบัติงานยานยนต์ 6 * - * - 4

สำหรับการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี ให้สถานศึกษาร่วมกับสถานประกอบการวิเคราะห์ลักษณะงานของสถานประกอบการ เพื่อนำรายวิชาในกลุ่มทักษะวิชาชีพเฉพาะ และหรือกลุ่มทักษะวิชาชีพเลือกไปกำหนดรายละเอียดของรายวิชา จัดทำแผนการฝึกอาชีพ การวัดและการประเมินผลรายวิชานั้น ๆ ทั้งนี้

โดยให้ใช้เวลาฝึกในสถานประกอบการไม่น้อยกว่า 54 ชั่วโมง มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

2.4 ฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพ (4 หน่วยกิต)

ให้เลือกเรียนรายวิชา 2101-8001 ฝึกงาน หรือ 2101-8002 ฝึกงาน 1 และ 2101-8003

ฝึกงาน 2

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	ท - ป - น
2101-8001	ฝึกงาน	* - * - 4
2101-8002	ฝึกงาน 1	* - * - 2
2101-8003	ฝึกงาน 2	* - * - 2

2.5 โครงการพัฒนาทักษะวิชาชีพ (4 หน่วยกิต)

ให้เลือกเรียนรายวิชา 2101-8501 โครงการ หรือ 2101-8502 โครงการ 1 และ 2101-8503

โครงการ 2

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	ท - ป - น
2101-8501	โครงการ	* - * - 4
2101-8502	โครงการ 1	* - * - 2
2101-8503	โครงการ 2	* - * - 2

3. หมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า 10 หน่วยกิต

ให้เลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจจากรายวิชาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 ทุกประเภทวิชาและสาขาวิชา ทั้งนี้สถานศึกษาอาจศึกษาหรือสถาบันสามารถพัฒนารายวิชาเพิ่มเติมในหมวดวิชาเลือกเสรีได้ตามบริบทและความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	ท - ป - น
2101-9001	งานเครื่องมือกลช่างยนต์	1 - 3 - 2
2101-9002	งานแก้สรถยนต์	1 - 3 - 2

2101-9003	การขับขีรถจักรยานยนต์	1 - 3 - 2
2101-9004	งานซ่อมเครื่องยนต์เบื้องต้น	1 - 3 - 2
2101-9005	งานปรับแต่งเครื่องยนต์เบื้องต้น	1 - 3 - 2
2101-9006	การผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	2 - 0 - 2
2101-9007	พลังงานทดแทน	2 - 0 - 2
2XXX*9X01 ถึง 2XXX*9X99	รายวิชาที่สถานศึกษาอาชีพศึกษาหรือสถาบัน พัฒนาเพิ่มเติมตามความต้องการของสถานประกอบการ หรือตามยุทธศาสตร์ของภูมิภาค หรือเพื่อการศึกษาต่อ	* - * - *

4. กิจกรรมเสริมหลักสูตร (2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์)

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	ท - ป - น
2000-2001	กิจกรรมลูกเสือวิสามัญ 1	0 - 2 - 0
2000-2002	กิจกรรมลูกเสือวิสามัญ 2	0 - 2 - 0
2000-2003	กิจกรรมองค์การวิชาชีพ 1	0 - 2 - 0
2000-2004	กิจกรรมองค์การวิชาชีพ 2	0 - 2 - 0
2000-2005	กิจกรรมองค์การวิชาชีพ 3	0 - 2 - 0
2000-2006	กิจกรรมองค์การวิชาชีพ 4	0 - 2 - 0
2000*2001 ถึง 2000*20XX	กิจกรรมนักศึกษาวิชาทหาร / กิจกรรมที่สถานศึกษาหรือ สถานประกอบการจัด	0 - 2 - 0

คำอธิบายรายวิชา

2000-1223	ภาษาอังกฤษช่างอุตสาหกรรม (English for Industrial Trades)	0-2-0
-----------	---	-------

จุดประสงค์รายวิชา

1. เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจ คำศัพท์ และสำนวนพื้นฐานที่ใช้ในการปฏิบัติงานทางด้านวิชาชีพช่างอุตสาหกรรม
2. เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ตลอดจนสำนวนภาษาและท่าทางในการสื่อสารที่เหมาะสม
3. เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจ ในขบวนการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองโดยการเลือกใช้สื่อและเทคโนโลยีตามความถนัดและสนใจ

มาตรฐานรายวิชา

1. อธิบาย บรรยาย ให้ข้อมูล สัดส่วน ขนาด รูปทรง เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ คุณลักษณะ เฉพาะโดยใช้คำศัพท์เทคนิคพื้นฐานหรือประโยคสั้น ๆ
2. อ่านและปฏิบัติตามวิธีการ ขั้นตอนการปฏิบัติคู่มือ ป้ายเตือนภัย และคำแนะนำความปลอดภัยในโรงฝึกงาน
3. สนทนาเพื่อขอหรือให้ข้อมูล คำแนะนำ การให้บริการ และขั้นตอนการปฏิบัติ โดยใช้ภาษา และท่าทางที่เหมาะสม
4. วางแผนการเรียนรู้ เก็บบันทึกหลักฐานการเรียนรู้ และประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตนเอง จากการเลือกใช้สื่อและเทคโนโลยีที่มีอยู่ในศูนย์การเรียนรู้หรือแหล่งเรียนรู้นอกสถานศึกษา

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษา ฝึกปฏิบัติ การอ่านเนื้อหาสาระที่เห็นพื้นฐานทางช่างอุตสาหกรรมประเภทต่าง ๆ สัดส่วน ขนาด รูปทรง ชื่อวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือในการทำงาน คุณลักษณะเฉพาะ ของเครื่องมือ เครื่องหมาย ป้ายเตือนภัย (Warning Signs) ความปลอดภัยในโรงฝึกงาน (Workshop Safety) คู่มือ เกี่ยวกับการปฏิบัติงานช่าง สาธิตวิธีการ ขั้นตอนการปฏิบัติงาน การเขียนรายงานสั้น ๆ (Job report) การรับงาน (Job work Order) การกรอกแบบฟอร์มต่าง ๆ ศึกษาความหมายของคำและศัพท์เทคนิค พื้นฐาน การบรรยายลักษณะงาน การแนะนำ ให้ข้อมูลและการให้บริการ ฯลฯ ใช้ภาษาที่ใช้ในการ ปฏิบัติงาน สนทนาเรื่องเกี่ยวกับอาชีพช่างอุตสาหกรรม การวางแผนการเรียนรู้โดยใช้สื่อเทคโนโลยี ที่มีอยู่ในศูนย์การเรียนรู้ในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา

จากเอกสารที่กล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยได้นำไปจัดทำแผนการสอนและแบบทดสอบ

แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษ

ความหมายของการอ่าน

การอ่านภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษนั้น คาร์เรล (Carrell ,1988,p.1) ได้ให้ความเห็นว่า การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดในบรรดาทักษะทั้ง 4 ความสามารถในการอ่านเร็วและความเข้าใจในการอ่านเป็นอย่างดีนับว่าเป็นคุณสมบัติสำคัญในการเรียนรู้ของผู้เรียน ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือเป็นภาษาต่างประเทศนอกจากนี้ นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการอ่านไว้มากมาย เช่น

กู๊ดแมน (Goodman,1971,p.135, quoted in Carrell,1988,p.2) กล่าวว่า การอ่านเปรียบเสมือน เกมการเดาความหมาย จากสิ่งที่อ่านเพื่อถ่ายทอดความคิดของผู้เขียน การอ่านจึงเป็นกระบวนการที่ ซับซ้อนและเชื่อมโยงระหว่างเสียงและตัวอักษร ผู้อ่านต้องมีความสามารถในการประยุกต์ใช้

ความรู้ทางภาษาศาสตร์ผ่านตัวชี้แนะด้านภาษาศาสตร์ (linguistic clue) และความสามารถทางไวยากรณ์ (grammatical unit) เพื่อการตีความ รวมทั้งมีความเข้าใจรูปประโยคที่ซับซ้อน (complex syntactic) เพื่อช่วยในการเดาความหมายบทอ่านอย่างถูกต้อง

เคนเนดี (Kennedy,1982,p.5) ได้อธิบายความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านหรือกระบวนการอ่านเป็นหัวข้อที่นักการศึกษาสนใจค้นคว้ามากที่สุด แต่ในขณะเดียวกันกลับไม่มีใครให้คำจำกัดความถึงความหมายของการอ่านไว้อย่างชัดเจนเป็นที่ยอมรับกันทั่วโลก แต่จะมีเพียงการอธิบายกระบวนการอ่านว่าเป็นการเรียบเรียงความหมายผ่านระบบเสียง ถ้อยคำและสัญลักษณ์ต่าง ๆ กล่าวได้ว่า การอ่านเป็นความสามารถเฉพาะของแต่ละบุคคล ที่มีต่อการรับรู้สัญลักษณ์ที่มองเห็นร่วมกับการออกเสียงและการรับความหมายจากการเรียนรู้และประสบการณ์ในอดีต จนกระทั่งสามารถเข้าใจและตีความหมายของบทอ่านนั้นได้

แมคกินนิส (Mcginnis,1982,p.14) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการรับรู้ความหมายของความคิด อารมณ์และความรู้สึกต่าง ๆ ที่ผู้เขียนพยายามถ่ายทอดไปยังผู้อื่น การอ่านจึงเป็นความพยายามในการรับรู้ความคิด อารมณ์เหล่านั้น โดยใช้ความสามารถและประสบการณ์ของตนเอง เพื่อถ่ายทอดข้อความจากตัวอักษรมาเป็นความหมาย

มิลเลอร์ (Miller,1990) ที่กล่าวว่า ความหมายของการอ่านคือ การรับเอาความหมายจากสิ่งทีอ่าน โดยผ่านการปฏิสัมพันธ์ระหว่างความรู้เดิมกับเนื้อเรื่องที่อ่าน

สไตน์เบิร์ก (Steinberg,1993,p.87) อธิบายความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านคือการเรียนรู้ผ่านสื่อทางภาษาศาสตร์ เพื่อการรับรู้ความคิดที่ผู้เขียนเรียบเรียงไว้เป็นตัวอักษร รัรับนี้ต้องอาศัยพื้นฐานทางภาษาของผู้อ่านที่มีอยู่ก่อนแล้วและเป็นประสบการณ์ที่สั่งสมจากการรับรู้ภาษาพูด เมื่อผู้อ่านสามารถเข้าใจถ้อยคำ วลี หรือรูปแบบประโยคต่าง ๆ จากการพูดนั้นได้และสามารถตีความจากสิ่งที่อ่านได้เช่นเดียวกัน

แอลเดอร์สัน (Alderson,2000,p.4) ให้ความหมายการอ่านว่า การอ่านเป็นทักษะที่สลับซับซ้อน โดยใช้องค์ประกอบมากมายเช่น ความรู้ความเข้าใจคำศัพท์ รูปประโยค และโครงสร้างงานเขียนเพื่อทำความเข้าใจ การอ่านจึงถือได้ว่าเป็นการรวมกระบวนการทางภาษาซึ่งต้องรู้ในหลาย ๆ ด้านจึงจะมีความสามารถในการอ่านเป็นอย่างดี

เกรลเลท (Grellet,2001,p.3) กล่าวว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจ เป็นความสามารถของผู้อ่านที่จะทำความเข้าใจสิ่งที่อ่าน สามารถดึงข้อมูลที่ต้องการจากบทอ่านได้ ผู้อ่านจำเป็นต้องใช้กลยุทธ์ทางการอ่านแบบต่าง ๆ เพื่อช่วยทำความเข้าใจบทอ่านอย่างเหมาะสม

โรเยอร์ (Royer,2005,p.1) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางปัญญา และความสามารถทางภาษา เมื่อผู้อ่านพบสัญลักษณ์ที่เป็นภาษาเขียนก็จะใช้วิธีการต่าง ๆ

เพื่อจะจดจำคำ กลุ่มคำและรับรู้ความหมายของคำหรือกลุ่มคำนั้น โดยอาศัยกระบวนการต่าง ๆ เช่น การสรุปความ การตีความ และสร้างความหมายเพื่อทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านให้ได้

วัลย์รัตน์ อติแพทย์ (2530, น.12) ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านมีความหมายสามประการ คือ การอ่านตามตัวอักษร หมายถึง การฝีกออกเสียงได้ถูกต้องตามอักษร วิธีสื่อความหมายกับผู้ฟังได้อย่างถูกต้อง และยังเป็นการสร้างบุคลิกภาพที่ดีแก่ผู้พูดด้วยความหมายประการที่สอง คือ การเข้าใจความหมายตัวอักษร หมายถึง การรับรู้ความหมายของถ้อยคำ วลี ประโยค หรือความหมายของเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง การเข้าใจความหมายของตัวอักษรนี้จะต้องมีพื้นฐานเกี่ยวกับประสบการณ์ และทักษะในการอ่านเป็นตัวแสดงออกถึงประสิทธิภาพในการรับรู้ความหมายนี้ ความหมายประการที่สาม คือ การสังเกต เพื่อให้เข้าใจความคิดอย่างพินิจวิเคราะห์ วิจัยพิจารณา

สมุทร เช่นเชาวนิช (2542,น.9) ได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านว่า การอ่านคือการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนและผู้อ่านโดยมีกระบวนการถอดรหัส คือ ผู้เขียนในฐานะผู้บันทึกหัดความคิด ส่วนผู้อ่านเป็นถอดรหัสความคิด กระบวนการนี้จะดำเนินไปอย่างช้า ๆ ในตอนแรก แต่เมื่อได้รับการฝึกฝนแล้วผู้อ่านจะเกิดความชำนาญ และมีประสบการณ์มากยิ่งขึ้น จนในที่สุดสามารถจับประเด็นความคิดของผู้เขียน กระบวนการคิดและการอ่านมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน จนไม่สามารถแยกออกจากกันได้

จากความหมายของการอ่านในทัศนะของนักการศึกษาทั้งในและต่างประเทศที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น จะเห็นได้ว่าการให้คำจำกัดความเรื่องของการอ่านและกระบวนการอ่านแตกต่างกันออกไป ตามแนวความคิดและทฤษฎีของแต่ละบุคคล แต่สิ่งที่เหมือนหรือคล้ายคลึงกันคือ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่มีความสลับซับซ้อนในการเรียบเรียงความหมายของสิ่งที่อ่าน การอ่านยังมีองค์ประกอบและปัจจัยสำคัญหลายประการ เช่น ความสามารถทางภาษาที่ช่วยให้ผู้อ่านสามารถถอดรหัสความคิดของผู้เขียนที่ถ่ายทอดเป็นตัวอักษรได้อย่างถูกต้อง ในขณะที่ประสบการณ์หรือความรู้เดิมของผู้อ่านจะช่วยให้การถอดรหัสนั้นรวดเร็วยิ่งขึ้น

ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

ความสามารถในการอ่านเป็นสิ่งสำคัญ เพราะความเข้าใจในเนื้อหาในเรื่องที่อ่านก่อให้เกิดองค์ความรู้ เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ และการสื่อสาร นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความสามารถในการอ่านไว้ในลักษณะที่คล้าย ๆ กัน ดังนี้

ดวงใจ ไทยอุบล (2537, น.13) กล่าวถึง ความสามารถในการอ่าน (Reading Ability) หมายถึงความสามารถทางสมอง ความสามารถในการใช้ภาษาและความรู้เกี่ยวกับความหมายของคำ

กระทรวงศึกษาธิการ (2546, น. 10) ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นการอ่านที่ฝึกให้ผู้อ่านรู้จักใช้ความคิด สติปัญญา และความรอบรู้ต่อสิ่งที่ได้อ่าน เป็นความสามารถในการใช้ทักษะทางปัญญา เพื่อแสดงความคิดเห็นของตนเอง ด้วยการจำแนกและจับใจความสำคัญของเรื่องได้ว่า ใคร ทำอะไร กับใคร ที่ไหน อย่างไร เมื่อไร และเป็นผลอย่างไร

สุภภรณ์ ยิ้มวิสัย (2551, น.135) กล่าวว่า ความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษหมายถึง ความสามารถในการเข้าใจในสิ่งที่อ่าน วัตถุประสงค์และความหมายของประโยค รวมถึง ความเข้าใจความสัมพันธ์ในประโยค

วีระชัย ศรีสร้อย (อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด, 2554, น.61, อ้างใน วีระชัย ศรีสร้อย, 2544, น.11) ได้กล่าวถึงความหมายของความสามารถในการอ่าน คือ ความสามารถในการอ่านเกิดจากการปฏิบัติระหว่างผู้อ่านและบทอ่านโดยผู้อ่านจะใช้เวลา ประสพการณ์เดิมที่มีอยู่เข้าช่วยในการทำความเข้าใจบทอ่านได้

คาร์เรล (อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด, 2554, น.61, อ้างใน Carrell, 1984, น.332-333 และคนอื่น ๆ) กล่าวว่าความสามารถในการอ่าน เกิดจากการปฏิบัติระหว่างผู้อ่านและบทอ่าน โดยผู้อ่านจะใช้เวลา ประสพการณ์เดิมที่มีอยู่เข้าช่วยในการทำความเข้าใจบทอ่านได้

บอนด์ และ ทิงเกอร์ (อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด, 2554, น. 61, อ้างใน Bond and Thinker. 1957, p. 234-235) กล่าวว่า ความสามารถในการอ่านควรมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. ความเข้าใจความหมายของคำ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญ ของความเข้าใจในการอ่าน ถ้าเข้าใจความหมายของคำย่อจะทำให้อ่านประโยคเข้าใจ
2. ความเข้าใจหน่วยความคิด เพื่อให้เข้าใจประโยค ผู้อ่านจะอ่านเป็นหน่วยความคิดแบ่งกลุ่มคำให้ได้ความหมาย
3. ความเข้าใจประโยค โดยสามารถพูดเรื่องจากคำและกลุ่มคำได้
4. ความเข้าใจความเป็นตอน ๆ คือ สามารถที่จะนำประโยคแต่ละประโยคในตอนนั้นมาสัมพันธ์กัน
5. ความเข้าใจเรื่องราวทั้งหมด โดยการมองเห็นความสัมพันธ์ของข้อความแต่ละตอน แต่ละย่อหน้ามาแล้วได้ดียิ่งขึ้น

ความสามารถในการอ่าน หมายถึง ความคล่องแคล่วในการอ่านข้อความ และเข้าใจในเนื้อหานั้น ๆ การวัดความสามารถในการอ่าน ได้แก่ ความเร็วของการรับรู้ วิสัยทัศน์ต่อการมองเห็น และความสามารถในการกวาดสายตา (Reading abilities, 2012)

ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง การผสมผสานคำศัพท์แต่ละคำเชื่อมต่อกัน เพื่อทำความเข้าใจในข้อความที่อ่าน (Reading abilities, 2012)

จากที่กล่าวมา พอสรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถของบุคคล ในการเชื่อมคำศัพท์เพื่อรวมให้เป็นประโยค แล้วตีความจากประโยคที่อ่านและทำความเข้าใจจากประโยคที่อ่าน เพื่อบอกจุดประสงค์ในการเขียนของผู้เขียนจากเนื้อเรื่องที่อ่าน เพื่อตอบคำถาม ปฏิบัติหรือเป็นแนวทางเพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ จากการอ่านในบทอ่านนั้นๆ และผู้อ่านสามารถถ่ายทอดเรื่องที่อ่านสู่ผู้อื่นได้อย่างถูกต้องตามเนื้อหา

ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านถือเป็นทักษะที่สำคัญที่ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนและสังคมให้ดีขึ้น ทั้งนี้ เพราะการอ่านเป็นอีกหนทางหนึ่งที่ช่วยให้ผู้อ่านสามารถ “สร้างองค์ความรู้” และ “วิถีแห่งการเรียนรู้” ที่สามารถนำไปใช้ในการดำรงชีวิต การอ่านเป็นกิจกรรมด้านความคิด ซึ่งประกอบด้วย การคิดวิเคราะห์ (Critical Thinking) อันหมายรวมถึง การสะกดยคำ การตีความหมายของคำ และการคิดสร้างสรรค์ เช่นการใช้จินตนาการ การแก้ปัญหา เป็นต้น (สำนักงานเลขาธิการการศึกษา, 2548)

มัลลิกา ภักดิ์ณรงค์ (2531, น.15) ได้สรุปความสำคัญของการอ่านไว้ 3 ประการ คือ

1. การอ่านก่อให้เกิดการพัฒนาด้านความคิด
2. การอ่านก่อให้เกิดความรู้ที่กว้างขวางก้าวหน้า
3. การอ่านก่อให้เกิดความเพลิดเพลิน

ฮาร์เมอร์ (Harmer, อ้างใน อุทัย ภิรมย์รัตน์, 2530 , น. 3) กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะในการรับรู้และเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ตรงข้ามกับทักษะการพูดหรือการเขียนซึ่งเป็นการแสดงออกหรือการส่งสาร การอ่านจึงประกอบด้วยทักษะทางการอ่าน 2 ประเภทคือ

ประเภทที่ 1 ทักษะเชิงสำรวจหรือคาดการณ์ในภาพรวมของการอ่าน คือ

1. ทักษะเชิงทำนาย หมายถึงการคาดการณ์ว่าเรื่องที่อ่านจะเป็นอย่างไรและมีการตรวจสอบการคาดการณ์นั้นถูกต้องหรือไม่ เป็นการแสดงปฏิกิริยาต่อสิ่งที่อ่านตลอดการอ่าน
2. การหาข้อมูลเฉพาะ หมายถึงความใส่ใจหรือความต้องการของผู้อ่านที่จะค้นหาสิ่งใดหรือเรื่องใดเรื่องหนึ่งในขณะอ่าน โดยการกวาดสายตาหาข้อมูล (Scanning)
3. การมองหาภาพรวมจากเรื่องที่อ่าน หมายถึงการอ่านเพื่อหาสาระสำคัญหรือจับใจความสำคัญจากเรื่อง เป็นการหาใจความหลักมากกว่ารายละเอียดย่อย (Skimming)

ประเภทที่ 2 ทักษะเชิงพินิจเก็บรายละเอียดของเรื่อง ได้แก่

1. การอนุมานความคิดเห็นและเจตคติ หมายถึง การแยกแยะข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นหรือเจตคติของผู้เขียนในด้านใดด้านหนึ่งได้

2. การทำความเข้าใจแบบสรุปความหมายจากบริบท หมายถึง การเดาความหมายของคำศัพท์ใหม่จากข้อความแวดล้อมที่ปรากฏในบทอ่าน

3. การรับรู้ในหน้าที่และรูปแบบความสัมพันธ์ของข้อความและตัวอักษร หมายถึง ความเข้าใจเรื่องข้อความชี้แนะจากกลุ่มคำชี้แนะจากกลุ่มคำที่บอกความสัมพันธ์กับคำศัพท์ใหม่เป็นส่วนช่วยให้เข้าใจ เรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น เช่น การให้ตัวอย่างในภาษาอังกฤษใช้วลี “for example” เพื่อบอกตัวอย่าง หรือ “in conclusion” เพื่อจัดลำดับความ กล่าวสรุป เป็นต้น

สรุปได้ว่า ความสำคัญของการอ่าน การอ่านเป็นทักษะพื้นฐานของความเข้าใจในการอ่าน ผู้อ่านจะเข้าใจสิ่งที่อ่านได้จำเป็นต้องรู้ว่าตนอ่านเพื่ออะไร และจะต้องใช้ทักษะใดในการอ่านจึงจะประสบความสำเร็จ ทักษะการอ่านยังรวมถึงความสามารถทางภาษาและการตรวจสอบความเข้าใจ ในระหว่างการอ่าน ความรู้ทางภาษาเหล่านี้เป็นตัวช่วยให้ผู้อ่านสามารถตีความประเภทสิ่งที่อ่านได้ถูกต้อง ดังนั้น หากผู้อ่านได้รับการฝึกฝนการอ่านตามทักษะต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอจะทำให้สามารถอ่านได้รวดเร็วและสามารถตีความหมายสิ่งที่อ่านได้ถูกต้องแม่นยำ

ประเภทของการอ่าน

บัณฑิต จักรวิโรต (2549, น. 11) ได้แบ่งประเภทของการอ่านไว้ดังต่อไปนี้

1. แบ่งตามลักษณะสถานที่อ่าน มีอยู่ 2 ประเภท

1.1 การอ่านในชั้นเรียน (Intensive Reading) คือ การอ่านโดยละเอียดเพื่อความเข้าใจเนื้อเรื่องโดยตลอด มีการเรียนรู้คำศัพท์และโครงสร้างของประโยคต่าง ๆ สามารถนำคำศัพท์และโครงสร้างไปใช้ได้ โดยมีครูเป็นผู้ช่วยแนะแนวในการอ่าน

1.2 การอ่านนอกชั้นเรียน (Extensive Reading) เป็นการอ่านที่นำเอาหลักและวิธีการอ่านที่เรียนรู้จากชั้นเรียนมาใช้จริง ๆ โดยไม่มีครูช่วยแนะนำอย่างใกล้ชิด

2. แบ่งตามวิธีการอ่านมีอยู่ 2 ประเภท คือ

2.1 การอ่านในใจ (Silent Reading) คือ การอ่านโดยไม่มีการออกเสียง ซึ่งมุ่งเน้นให้เข้าใจเรื่องและความคิดสำคัญ ๆ ในเรื่องที่อ่านเป็นสำคัญและการอ่านในใจต้องได้รับการฝึกฝนเป็นอย่างดี จึงจะเกิดทักษะและกระบวนการที่นำไปสู่ความเข้าใจในสาระที่อ่าน

2.2 การอ่านออกเสียง (Oral Reading) คือ การอ่านออกเสียงให้ถูกต้องในเรื่องเสียงต่าง ๆ การออกเสียงหนัก จังหวะสูงต่ำ การอ่านออกเสียงนี้แม้จะมุ่งที่การออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจน เพื่อให้ผู้ฟังได้รับทราบเรื่องราวได้อย่างสะดวกและถูกต้อง แต่ก็ต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจเรื่องราว ซึ่งเกิดจากการอ่านในใจเสียก่อน ฉะนั้น จึงจำเป็นต้องคำนึงถึงเรื่องคำศัพท์ โครงสร้างประโยคและความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน

3. แบ่งตามความสำคัญและจุดมุ่งหมายในการอ่าน คือ

3.1 การอ่านสิ่งต่าง ๆ เพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ (Reading for practical purposes) การอ่านประเภทนี้อาจจะต้องมีการเปรียบเทียบไปด้วย จึงทำให้เข้าใจและเห็นภาพได้ดียิ่งขึ้น หากเรื่องที่อ่านเป็นเหตุการณ์หรือเรื่องราวต่าง ๆ ของบุคคล สังคมและการเมือง ผู้อ่านควรทำความเข้าใจให้เป็นกลางไม่เอนเอียงไปตามที่ผู้เขียนเสนอ ควรตระหนักเสมอว่าการอ่านชนิดนี้เป็น การอ่านเพื่อที่ผู้อ่านจะได้รู้อะไรจากที่ผู้เขียนได้นำเสนอและมีความเข้าใจอย่างไรบ้าง จึงจะทำให้เกิดการอ่านประเภทนี้ประสบผลสำเร็จมากขึ้น

3.2 การเพื่อการศึกษาค้นคว้าที่มีจุดมุ่งหมายสำคัญ (Reading for academic purposes) คือ ต้องการที่จะให้ครอบคลุมเนื้อหาให้ได้มากที่สุด เก็บรายละเอียด ปลีกย่อย เนื้อหาย่อย ด้วยความระมัดระวัง ในขณะที่อ่านพิจารณาคำศัพท์และความหมายของคำที่พบโดยละเอียดถี่ถ้วน นอกจากนั้นผู้อ่านต้องเข้าใจถึงความหมายที่ผู้เขียนต้องการแสดงถึงนัยตรง นัยประหวัด ของคำอธิบายบริบทนั้น ๆ

3.3 การอ่านเพื่อความบันเทิงและพักผ่อน (Reading for pleasure) ซึ่งอาจไม่ต้องอาศัยความลึกซึ้งในการอ่าน อารมณ์ และความเร็วในการอ่าน ขึ้นอยู่กับความพอใจของผู้อ่านเป็นหลักจะพบในบทการอ่าน นวนิยาย เรื่องสั้น หนังสือพิมพ์ สารคดี การ์ตูน เป็นต้น

4. แบ่งตามจุดมุ่งหมายเฉพาะแต่ละครั้ง มีอยู่ 6 ประเภท

4.1 การอ่านแบบคร่าว ๆ (Skimming) คือ การอ่านแบบเปิดผ่านไปเร็ว ๆ ผู้อ่านต้องมีจุดมุ่งหมายหรือคำถามที่ต้องการคำตอบเฉพาะเจาะจงสำหรับเรื่องใดเรื่องหนึ่งในใจแล้ว การอ่านในลักษณะนี้ผู้อ่านต้องรู้จักใช้ชื่อเรื่อง หัวข้อใหญ่ หัวข้อย่อยให้เป็นประโยชน์ การอ่านแบบนี้จะช่วยให้อ่านรู้จักราคาดคะเน การเลือกจับใจความสำคัญและทำให้สามารถอ่านได้อย่างรวดเร็วขึ้น

4.2 การอ่านแบบรวดเร็ว เพื่อเก็บความคิดสำคัญ (Scanning) คือ การอ่านที่จับใจความให้เร็ว จุดประสงค์ของการอ่านต้องการข้อมูลที่เฉพาะเจาะจงกว่าแบบแรก เช่น ตัวเลข หรือสถานที่ เป็นต้น การอ่านแบบนี้จะใช้ ตัวเลข ตัวอักษร ที่เป็นตัวใหญ่หรือวลีสั้น ๆ ที่มีความสำคัญอยู่ด้วยให้เป็นประโยชน์

4.3 การอ่านแบบค้นคว้าหารายละเอียด (Reading for detail) คือการอ่านเพื่อค้นคว้าความคิดที่สำคัญ ๆ ของเรื่องนั้นโดยตลอดและเพื่อศึกษารายละเอียดรวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ ซึ่งต้องอ่านแบบระมัดระวัง

4.4 การอ่านแบบศึกษา (Study reading) คือ การอ่านที่จะต้องเข้าใจความคิดที่สำคัญ ๆ และเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างความคิด เมื่ออ่านเข้าใจในปัจจุบันแล้วต้องสามารถจดจำไปใช้ใน

เวลาต่อไปอีกด้วย วิธีการแบบนี้ต้องอ่านแบบคร่าว ๆ เสียก่อนแล้วใช้ความคิดพร้อมตั้งคำถามไว้ หลังจากนั้นจึงอ่านอย่างตั้งใจ

4.5 การอ่านแบบวิเคราะห์ (Analytical reading) คือ การอ่านเรื่องราวเกี่ยวกับกฎทางวิทยาศาสตร์ ทฤษฎีทางคณิตศาสตร์ บทความสำคัญและปัญหาต่าง ๆ จึงต้องอ่านด้วยความระมัดระวังทุก ๆ คำที่ผ่านผู้อ่านต้องตั้งปัญหาไว้ในใจ ขณะที่อ่านและหาทางแก้ปัญหาเหล่านั้นให้แจ่มแจ้ง

4.6 การอ่านแบบวิจารณ์ (Critical reading) การอ่านแบบนี้ถือว่าเป็นการอ่านที่ต้องใช้ทักษะการอ่านระดับสูงสุด คือ ผู้อ่านสามารถแสดงความคิดเห็นต่อสิ่งที่ตนอ่านไปแล้วได้สามารถใช้เหตุผลต่อรองกับสิ่งที่ปรากฏในข้อเขียนนั้นว่าผู้อ่านเห็นด้วยหรือไม่การอ่านแบบนี้ผู้อ่านต้องเฉลียวฉลาดมีความระมัดระวังในการอ่านที่สำคัญต้องระมัดระวังในเรื่องความไม่สมเหตุสมผล และพยายามจับจุดสำคัญที่ผู้เขียนต้องการพูดหรือต้องการให้ผู้อ่านเชื่อ

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ประเภทของการอ่านสามารถแบ่งได้ดังนี้

1. แบ่งตามสถานที่อ่าน
2. แบ่งตามวิธีการอ่าน
3. แบ่งตามความสำคัญและจุดหมายในการอ่าน
4. แบ่งตามจุดหมายเฉพาะแต่ละครั้ง

ความเป็นมาของภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ

ฮัทชินสันและวอเตอร์ส (Hutchinson and Waters, 1999, p.6-7) ได้กล่าวถึงเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ ซึ่งทำให้การสอนภาษาอังกฤษเฉพาะกิจเจริญเติบโตขึ้น คือ สมัยหลังสงครามโลกครั้งที่สองซึ่งเป็นสมัยที่วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีการขยายตัวอย่างกว้างขวาง ทำให้มีความเจริญก้าวหน้าในการติดต่อสื่อสารในประเทศต่างๆ มีการขยายอำนาจทางเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกา ทำให้บทบาทของภาษาอังกฤษมีความสำคัญขึ้น นอกจากนี้ยังมีเหตุการณ์วิกฤติการณ์น้ำมันในปี 1970 ซึ่งทำให้มีความต้องการผู้มีความรู้ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจในกลุ่มประเทศที่ทำการค้าน้ำมันเพิ่มขึ้น

เหตุผลอีกประการหนึ่งคือ การพัฒนาการศึกษาด้านภาษาศาสตร์ ซึ่งเริ่มให้ความสนใจในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อนำมาใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันมากขึ้น และเน้นการสอนเนื้อหาเฉพาะทางซึ่งเป็นการนำความเปลี่ยนแปลงมากมายมาสู่การสอนภาษาอังกฤษ โดยมุ่งเน้นการสอนโดยยึดความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ และในปี 1960 ยังได้มีการพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (EST) ขึ้นด้วย

นอกจากนี้ฮัทชินสันและวอเตอร์ส (Hutchinson and Waters, 1999, p.6-7) ยังได้ชี้ให้เห็นถึงปัจจัยอีกประการหนึ่งคือ ปัจจัยทางด้านจิตวิทยาการศึกษาเนื่องจากเริ่มมีการให้ความสนใจวิธีการในการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนมากขึ้นและนำมาเป็นตัวกำหนดในการออกแบบการสอนภาษาอังกฤษเฉพาะกิจเพื่อตอบสนองความต้องการเฉพาะบุคคล มีผลทำให้เกิดการเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Student-Center Approach)

จากแนวคิดเหล่านี้จึงสรุปได้ว่า วิธีการสอนภาษาอังกฤษเฉพาะกิจนั้นมีความสำคัญขึ้นมาเนื่องจากเทคโนโลยีและวิทยาศาสตร์เจริญก้าวหน้า รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงในเรื่องธุรกิจระดับโลก ซึ่งมีความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจมากขึ้น ดังนั้นการสอนภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ จึงเป็นแนวทางในการตอบสนองความต้องการของผู้เรียนอย่างตรงจุดประสงค์และสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสม

ความหมายของภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ

ในวงการศึกษามีผู้ให้คำจำกัดความสำหรับภาษาอังกฤษเฉพาะกิจไว้หลายท่าน เช่น คัดลีย์-อีวานส์ และ เซนต์ จอห์น (Dudley-Evans and St. John, 2000, p.2-5) ได้ให้คำจำกัดความของภาษาอังกฤษเฉพาะกิจที่ปรับปรุงจาก สตีเวนส์ (Stevens, 1988) ได้แบ่งคุณลักษณะของภาษาอังกฤษเฉพาะกิจออกเป็น 2 คุณลักษณะ ดังนี้

คุณลักษณะแท้ (Absolute Characteristics)

1. ถูกกำหนดขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการเฉพาะกิจทางภาษาอังกฤษของผู้เรียน
2. จัดให้สอดคล้องตามกิจกรรมและวิธีการสอนของสาขาวิชาที่เรียนภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ
3. การสอน คำศัพท์ ไวยากรณ์ คำศัพท์เฉพาะกลุ่ม ฯลฯ ของภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ วิธีการสอนมีการปรับให้เหมาะสมกับกิจกรรมของรายวิชานั้น ๆ

คุณลักษณะแปร (Variable Characteristics)

1. ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ ถูกออกแบบมาให้เกี่ยวข้องกับเพื่อสาขาวิชาเฉพาะด้าน
2. ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจมีวิธีการสอนที่แตกต่างจากภาษาทั่วไป ซึ่งอาจจะใช้สอนในสถานการณ์เฉพาะ
3. ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจอาจจะถูกออกแบบสำหรับผู้ใช้ในสถานการณ์เฉพาะด้าน และสามารถที่จะนำไปใช้สอนผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาหรือระดับมัธยมศึกษาได้
4. โดยทั่วไปแล้ว ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจถูกออกแบบสำหรับผู้เรียนในระดับกลางหรือระดับสูง
5. รายวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ ส่วนใหญ่มักจะใช้สอนกับผู้เรียนที่มีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษมาแล้ว แต่ก็สามารถสอนกับผู้เรียนในระดับเริ่มต้นได้เช่นกัน

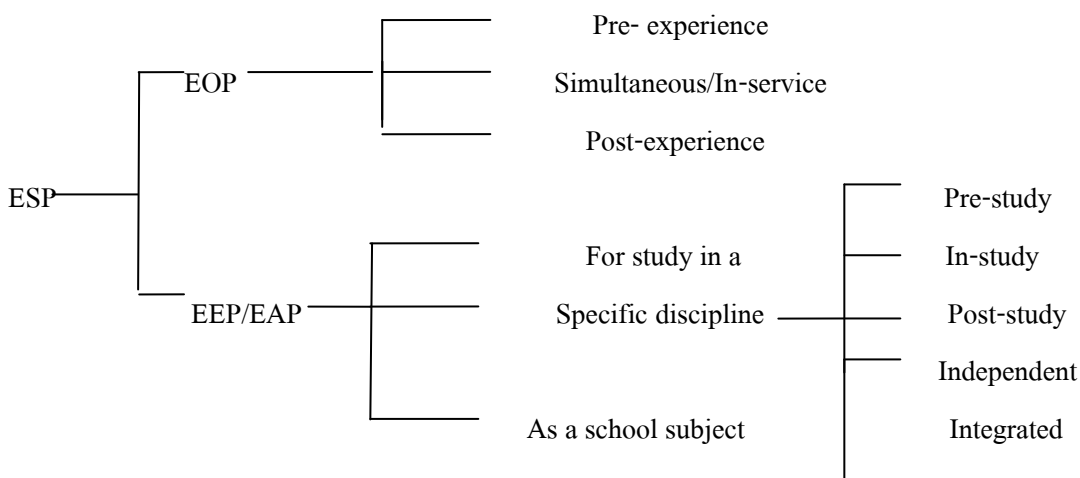
ฮัทชินสันและวอเตอร์ส (Hutchinson and Waters,1999,p.19) กล่าวว่า การสอนภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ มีกระบวนการออกแบบวิธีการสอน เนื้อหา และกิจกรรมตามความต้องการของผู้เรียน

แอนโทนี (Antony 1997, quoted in Gatehouse) กล่าวว่า เป็นกระบวนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวิเคราะห์ความต้องการในการใช้ภาษา ในการสื่อสารสถานการณ์จริงของผู้เรียน ผู้สอน

จากคำจำกัดความเหล่านี้พอจะสรุปได้ว่า การสอนภาษาอังกฤษเฉพาะกิจเป็นการสอนที่ยึดความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ การออกแบบประมวลวิชาวิธีการสอนต่างๆ ล้วนได้มาจากการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน ซึ่งมีความต้องการที่แตกต่างกันในแต่ละสาขาวิชา ผู้สอนจำเป็นต้องจัดกิจกรรมและเนื้อหาวิชาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน เพื่อจะได้นำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้

ประเภทของภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ

การสอนภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ เป็นการสอนเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียน จึงแยกประเภทภาษาอังกฤษเฉพาะกิจตามความต้องการของผู้เรียน ดังนี้

ภาพที่ 2 การแบ่งประเภทของภาษาอังกฤษเฉพาะกิจตามแนวคิดของโรบินสัน

(Robinson, 1991,p.3)

จากภาพที่ 2 การแบ่งประเภทของภาษาอังกฤษเฉพาะกิจตามแนวคิดของโรบินสัน แบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ (Robinson,1991, p.3-4) ได้แก่

1. ภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ (English for Occupation Purpose : EOP)

1.1 เตรียมผู้เรียนเพื่อเข้าสู่วิชาชีพ (Pre experience) ให้ผู้เรียนได้คุ้นเคยกับการใช้ภาษาอังกฤษก่อนที่จะทำงาน

1.2 เตรียมผู้เรียนผู้กำลังปฏิบัติงาน (Simultaneous/In-service) เพื่อเพิ่มพูนความรู้ในขณะทำงานประจำอยู่

1.3 เตรียมผู้เรียนในวงวิชาชีพ (Post-experience) โดยที่มีประสบการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้องมาแล้ว

2. ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษ (English for Academic Purpose : EAP หรือ English for Educational Purpose : EEP)

2.1 เพื่อการศึกษาเฉพาะกิจระดับสูง (For study in a specific discipline) เป็นการสอนเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนการเรียน (Pre-study) หรือการสอนที่ผู้เรียน โดยไม่มีความรู้มาก่อน (In-study) และการสอนโดยที่ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานในวิชานั้น ๆ มาแล้ว (Post-study)

2.2 การเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษในระดับสถานศึกษา (As a school subject) ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ การสอนภาษาอังกฤษร่วมกับวิชาอื่นๆ (Integrated) และการสอนที่แยกเป็นวิชาอิสระ (Independent)

ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษ (EAP) นั้นจะมีสาขาวิชาหลักๆ คือ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การแพทย์ กฎหมาย ธุรกิจ การเงิน การธนาคาร เศรษฐศาสตร์ บัญชี และการบริหารธุรกิจ

สำหรับภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ (EOP) ไม่ใช่การศึกษเกี่ยวกับวิชาการ แต่เป็นการเรียนเพื่อการประกอบวิชาชีพ ในสายวิชานี้จะรวมไปถึงการศึกษาในระดับอาชีวศึกษา หรือการศึกษาที่ไม่ใช่ทำงานในระดับวิชาชีพ (Non-Professional) เช่น การฝึกงานก่อนการปฏิบัติงานจริง (Pre-Work) ส่วนภาษาอังกฤษเพื่อการอาชีวศึกษา (EVP) นั้นแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ภาษาอังกฤษระดับอาชีวศึกษา (Vocational English) เป็นการฝึกใช้ภาษาอังกฤษสำหรับอาชีพเฉพาะสาขา และภาษาอังกฤษก่อนระดับอาชีวศึกษา (Pre-Vocational English) ซึ่งหมายถึงการฝึกภาษาในเรื่องต่างๆ ทั่วไป เพื่อเตรียมตัวในการประกอบอาชีพ เช่น ขั้นตอนการสมัครงาน การสัมภาษณ์งาน เป็นต้น ซึ่งภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจ (EBP) มีขอบเขตกว้างขวางและเกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษทั่วไปค่อนข้างมาก

นอกจากนี้ดัดลีย์ – อีวานส์ และเซนตจ้อห์น (Dudley – Evans and St. John,2000,p.6-7) ได้กล่าวถึงความแตกต่างของการเรียนเพื่อการศึกษ (Academic purposes) กับการเรียนเพื่ออาชีพ (Occupational, Professional purposes) ว่ามีวัตถุประสงค์ในการเรียนเพื่อการศึกษาค้นคว้าทางวิชาการและการปฏิบัติหน้าที่

สรุป ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจโดยทั่วไปแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษ (EAP) และภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ (EOP) ทั้งนี้เพื่อนำความรู้ภาษาอังกฤษที่ได้ไปใช้ในการทำงานให้เกิดประโยชน์สูงสุด

1.4 การสร้างหลักสูตรภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ

การสอนภาษาอังกฤษเฉพาะกิจนั้น เป็นการสอนที่เน้นความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ การออกแบบหลักสูตรจึงต้องใช้กลวิธีในการจำกัดเป้าหมายของหลักสูตร และจำกัดปริมาณ เนื้อหาทางภาษาให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนกลุ่มต่างๆ ซึ่งจะต้องพิจารณาองค์ประกอบต่างๆ ของหลักสูตรให้ชัดเจนเพื่อประโยชน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ดังมีนักวิชาการหลายท่านเสนอแนะแนวทางในการสร้างหลักสูตรไว้ดังนี้

นูแนน (Nunan,1988,p.159, อ้างถึงใน ฉัฐชยา เกลยทรัพย์,2539,น.225) ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับขั้นตอนในการออกแบบหลักสูตรที่ถือผู้เรียนเป็นสำคัญไว้ดังนี้

ขั้นที่ 1 การวิเคราะห์ความต้องการ (Need analysis) ระบุความสามารถในปัจจุบันของผู้เรียนและหาข้อมูลเป้าหมายเหตุจูงใจในการเรียนจากผู้เรียน

ขั้นที่ 2 การจัดกลุ่มผู้เรียน (Grouping learners) จัดกลุ่มผู้เรียนตามความสามารถและเป้าหมายในการสื่อสาร

ขั้นที่ 3 การคัดเลือกกิจกรรม (Task selection) คัดเลือกและจัดกิจกรรมต่างๆ โดยดูจากระดับความสามารถของผู้เรียนในปัจจุบัน เป้าหมายในการสื่อสาร ทฤษฎี การเรียนรู้ภาษา ข้อมูลจากผู้เรียน

ขั้นที่ 4 การระบุเนื้อหาที่แน่นอน (Content specification) คัดเลือกไวยากรณ์ ศัพท์ และอื่นๆ เพื่อนำมาสอน โดยดูหัวข้อเรื่องต่างๆ ในหลักสูตร และข้อมูลจากผู้เรียน

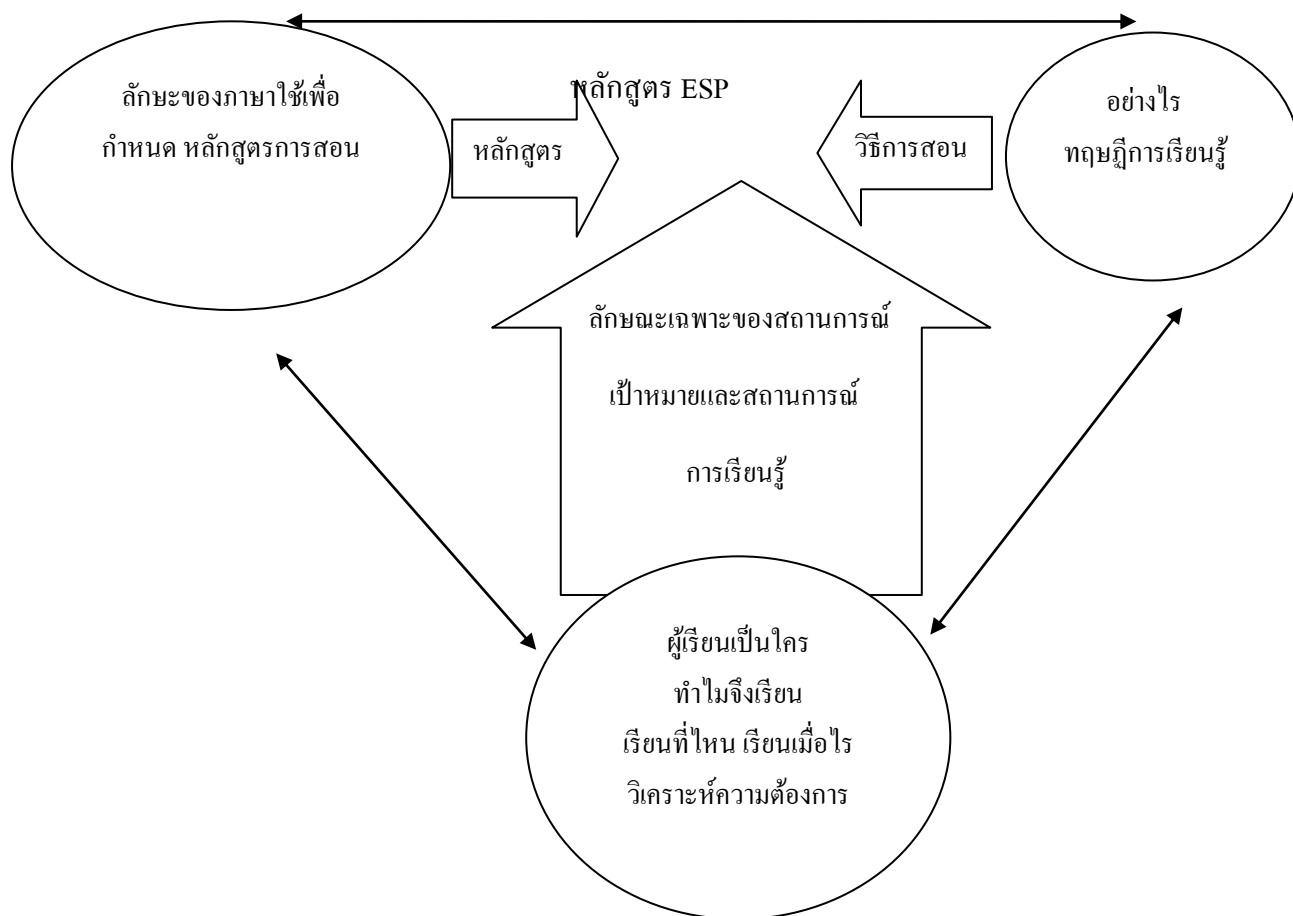
ขั้นที่ 5 การประเมิน (Assessment) พัฒนาและประเมินเครื่องมือเพื่อคว่ำบรรลุมวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในขั้นตอนแรกหรือไม่ ฝึกรวมผู้เรียนให้ควบคุมตนเองและประเมินตนเอง

ขั้นที่ 6 การประเมินผล (Evaluation) ให้ผู้เรียนมีส่วนในการประเมินวิชา

โปโตการ์ (Potoca,2004) ได้เสนอรูปแบบของการสร้างหลักสูตรภาษาอังกฤษเฉพาะกิจสำหรับวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาไว้ดังนี้

1. วางขอบข่ายสำหรับการออกแบบหลักสูตร โดยครอบคลุมหัวข้อต่อไปนี้
 - 1.1 ใช้กระบวนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
 - 1.2 ใช้กระบวนการสอนเพื่อการสื่อสาร
 - 1.3 เน้นเรื่องกลวิธีและทักษะในการพัฒนาภาษา
 - 1.4 เน้นเรื่องการเรียนรู้ที่จะเรียน ส่งเสริมการใช้ความคิดสร้างสรรค์
 - 1.5 เน้นสอนภาษาอังกฤษเฉพาะกิจในระดับสูง ต้องเตรียมพร้อมในเรื่องของภาระงาน
 - 1.6 ใช้ภาษาอังกฤษแบบร่วมสมัย
 - 1.7 ใช้วิธีการสอนที่หลากหลายข้อมูลทางเทคโนโลยี เช่น อีเมล

- 1.8 ส่งเสริมในเรื่องการประเมินตนเองและการตระหนักในเรื่องของวัฒนธรรมข้ามชาติ
- 1.9 ใช้โครงการแทนวิธีการสอนแบบเดิม
2. วิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน ครู แหล่งประกอบการตามหัวข้อต่อไปนี้
 - 2.1 จุดประสงค์ในการเรียน และความต้องการของผู้เรียน
 - 2.2 จุดประสงค์ในการสอนและส่วนที่ครูต้องการสอนเพิ่มเติม
 - 2.3 สถานการณ์เป้าหมายที่ต้องการ
3. ทำการสำรวจความต้องการของผู้เรียนเพื่อหาแนวร่วมของความต้องการ ความจำเป็น และทัศนคติ ที่แตกต่างระหว่างผู้เรียน
4. ศึกษาข้อมูลจากแบบสำรวจแล้วร่างหลักสูตร จากนั้นประเมินผล ฮัทชินสันและวอเตอร์ส (Hutchinson and Waters,1999, p.22) สรุปปัจจัยสำคัญในการร่างหลักสูตรดังภาพที่ 3

ภาพที่ 3 การร่างหลักสูตร ESP ตามแนวคิดของฮัทชินสันและวอเตอร์ส (Cambridge,1999,p.22)

การร่างหลักสูตรตามแนวคิดของฮัทชินสันและวอเตอร์ส ประกอบด้วยปัจจัย 3 ประการคือ

1. ลักษณะของภาษามีอะไรบ้าง นำมากำหนดเป็นหลักสูตรการสอน
2. จะนำทฤษฎีการเรียนรู้ภาษามาใช้อย่างไร นำมากำหนดวิธีการสอน
3. วิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนว่า ผู้เรียนเป็นใคร เหตุผลในการเรียน

สถานที่และเวลา นำมากำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้และสถานการณ์ในการเรียน

นอกจากนี้ ฮัทชินสันและวอเตอร์ส (Hutchinson and Waters, 1999, p.65-76) ได้เสนอแนวการสอนภาษาอังกฤษเฉพาะกิจไว้ดังนี้

1. แนวการสอนแบบเน้นภาษาเป็นศูนย์กลาง (A Language – Centred Approach) แนวการสอนนี้จะได้ข้อมูลจากการวิเคราะห์สถานการณ์เป้าหมายของผู้เรียน แล้วจึงนำเนื้อหาที่ตรงกับความต้องการนั้นมาสอนผู้เรียน ซึ่งอาจจะมีข้อเสียอยู่บ้างคือ ผู้เรียนอาจจะได้เรียนในเนื้อหาเฉพาะทางอยู่ในขอบเขตจำกัดเท่านั้น แต่อาจจะขาดความรู้ในเรื่องภาษาอังกฤษทั่วไป

2. แนวการสอนแบบเน้นทักษะเป็นศูนย์กลาง (A Skill- Centred Approach) แนวการสอนนี้ประกอบด้วยหลักการ 2 ประการ คือ

2.1 สมมุติฐานทางทฤษฎี (Theoretical) พฤติกรรมทางการเรียนขึ้นอยู่กับทักษะและกลวิธีในการเรียนให้ความสนใจในเรื่องของสมรรถวิสัยในการเรียน (Competency)

2.2 พื้นฐานแนวปฏิบัตินิยม (Pragmatic) เน้นในเรื่องความสามารถในการใช้ภาษาของผู้เรียน ซึ่งไม่ควรตั้งจุดประสงค์ในการเรียนให้แคบเกินไปเช่นเน้นในเรื่องของการเรียนรู้ตามสถานการณ์เป้าหมายเท่านั้น แต่ควรให้ความสนใจในเรื่องพัฒนาการทางภาษาของผู้เรียนเพื่อเป็นแนวทางในการเรียนรู้หลักจากจบหลักสูตร

3. แนวการสอนแบบเน้นการเรียนรู้เป็นศูนย์กลาง (Learning-Centred Approach) แนวการสอนนี้ถือว่าผู้เรียนจะเป็นผู้สร้างแบบแผนการเรียนรู้ของตนเอง โดยใช้ทักษะและความรู้เพื่อแสวงหาข้อมูลใหม่ จนบรรลุเป้าหมายในการเรียน และเน้นในเรื่องของปัจจัยที่จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน เช่นสื่อการสอนหรือวิธีการสอน

จากแนวคิดเหล่านี้สรุปได้ว่า การจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษเฉพาะกิจนั้นควรมุ่งหมายโดยตรงที่จะทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้และมีความชัดเจนในการลำดับเนื้อหา ซึ่งต้องสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนแต่ละกลุ่ม โดยผ่านการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนและนำเสนอกิจกรรมการสอนที่สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้

1.5 การวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ

จากขั้นตอนการร่างหลักสูตรนั้น มีขั้นตอนหนึ่งซึ่งถือได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นในการร่างหลักสูตร คือ การวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนซึ่งถือได้ว่าเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญมาก ซึ่งในเรื่องนี้ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์ความต้องการ ดังนี้

จอร์แดน (Jordan,1997,p.22-23) กล่าวว่า ในการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนนั้นควรคำนึงถึงคำถามเบื้องต้นดังต่อไปนี้

1. ทำไมจึงต้องวิเคราะห์ความต้องการ
2. วิเคราะห์ความต้องการของใคร
3. ใครเป็นผู้วิเคราะห์ความต้องการ
4. วิเคราะห์ความต้องการในด้านใด
5. วิเคราะห์ความต้องการวิธีการใด
6. วิเคราะห์ความต้องการเมื่อไร
7. จัดการเรียนการสอนที่ไหน

ฮัทชินสันและวอเตอร์ส (Hutchinson and Waters,1999,p.21-23) ได้แบ่งการวิเคราะห์ความต้องการเป็น 2 ประการคือ

1. ความต้องการเป้าหมาย (Target needs) ซึ่งแบ่งได้เป็น 3 ประการคือ

1.1 ความจำเป็นที่ต้องการเรียนภาษาอังกฤษ (Necessities) คือ ความจำเป็นที่ผู้เรียนจะต้องนำความรู้ภาษาอังกฤษไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ เช่น นักธุรกิจจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเพื่อทำธุรกิจ

1.2 ความต้องการเรียนในสิ่งที่ไม่รู้ หรือมีความสามารถน้อย (Lacks) เป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องรู้ว่าผู้เรียนขาดทักษะใดบ้าง ผู้สอนจะได้เพิ่มเติมในสิ่งที่ผู้เรียนขาด เป็นการนำความสามารถของผู้เรียนที่มีอยู่เพิ่มเติมกับสิ่งที่ขาดไปมารวมกัน

1.3 ความต้องการเพิ่มเติมของผู้เรียน (Wants) เป็นความต้องการที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษซึ่งขึ้นอยู่กับความต้องการของแต่ละบุคคลซึ่งอาจจะแตกต่างจากกลุ่มของผู้เรียน เช่น ความต้องการทักษะการพูดเพื่อเจรจากับลูกค้าทางโทรศัพท์ เป็นต้น

2. ความต้องการในการเรียนรู้ (Learning needs) คือความต้องการของผู้เรียนซึ่งจะเป็นแรงกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจในสิ่งที่เรียน เช่น ความต้องการที่จะเรียนภาษาอังกฤษให้เก่ง หรือการต้องการเรียนเพื่อเลื่อนตำแหน่ง

คริสโตเฟอร์ (Christopher,2004) เสนอขั้นตอนในการวิเคราะห์ความต้องการไว้ดังนี้

1. หาขอบเขตในการวิเคราะห์ว่าจะวิเคราะห์ในเรื่องใดบ้าง
2. ออกแบบการวิเคราะห์เพื่อความต้องการของผู้เรียน โดยพิจารณาจากใครคือผู้เรียน สถานการณ์นี้เกิดขึ้นที่ไหน และเก็บข้อมูลอย่างไร
3. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อออกแบบการสอน
4. ประเมินผลการสอน

สำหรับในเรื่องของวิธีการเก็บข้อมูลนั้น ไชโซเยฟ (Sysoyev,2003) เสนอว่าสามารถใช้วิธีการต่อไปนี้ เช่น คำถาม แบบสำรวจรายการ อภิปรายกลุ่ม หรือการซักถามเป็นรายบุคคลเป็นต้น นอกจากนี้ยังกล่าวว่าไม่ควรจะนำข้อมูลที่ได้จากผู้เรียนเพียงอย่างเดียวมาเป็นข้อกำหนดทั้งหมดในการออกแบบสอนเฉพาะในสิ่งที่ผู้เรียนต้องการเท่านั้น แต่ควรคำนึงถึงส่วนประกอบอื่นๆ เช่น หลักสูตร แนวทางการสอนของสถาบัน และมาตรฐานอื่นๆ ด้วย

ดังนั้นจึงพอจะสรุปได้ว่า การวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนนั้นเป็นสิ่งสำคัญที่จะชี้ให้เห็นถึงองค์ประกอบในการร่างหลักสูตรการสอน ผู้สอนจะต้องรู้ว่าผู้เรียนต้องการเรียนเพื่อนำความรู้ไปใช้เพื่อจุดประสงค์ใด และต้องการจะเรียนรู้ในสิ่งใดบ้าง โดยออกแบบการวิเคราะห์ความต้องการเพื่อเก็บข้อมูล และนำข้อมูลมาออกแบบการสอน และผลิตสื่อการสอนที่เหมาะสมตามความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้การจัดกระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเฉพาะกิจได้ผลตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้และสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

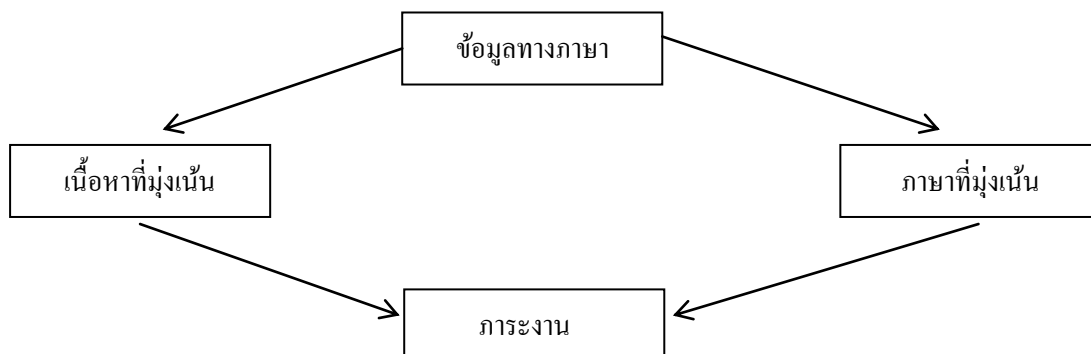
1.6 การผลิตสื่อการสอนสำหรับภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ

จอห์น (John,1990,p.91) ตั้งคำถามว่า คำาเรียนสำหรับภาษาอังกฤษเฉพาะกิจมีอยู่จริงหรือนั้น หมายความว่า นักวิชาการยังคงมีความสงสัยในเรื่องของแบบเรียนที่เหมาะสมกับภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ เช่นเดียวกับ ชูยุนซื่อ (Xu Yun-Zhy,1999,p.60) กล่าวว่า คำาเรียนที่ปรากฏอยู่ในท้องตลาดนั้นไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้ ออร์ (Orr,2004) กล่าวว่า การเรียนภาษาอังกฤษเฉพาะกิจที่ดี ผู้สอนควรเตรียมสื่อการสอนให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียนมากที่สุด

ฮัทชินสันและวอเตอร์ส (Hutchinson and Waters,1999,p.108-109) ได้เสนอเทคนิคในการสร้างสื่อการสอนที่มีประโยชน์และความคิดสร้างสรรค์ ดังนี้

1. ระบุจุดประสงค์เพื่อกำหนดแนวทางในการเรียนการสอนและการทำกิจกรรม เช่น เพื่อใช้ในการกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน

2. ผู้ผลิตสื่อควรคำนึงถึงปัจจัยดังแสดงเป็นภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 4 ปัจจัยในการผลิตสื่อการสอนตามแนวคิดของ ฮัทชินสันและวอเตอร์ส

(Cambridge,1999,p.108)

ปัจจัยทั้งหมดนั้นจะมีความเกี่ยวข้องและความสำคัญกล่าวคือ ข้อมูลทางภาษาเป็นข้อมูลที่มาจากการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน ส่วนเนื้อหาที่มุ่งเน้นนั้นคือ โครงสร้างภาษาและการแสดงความสามารถทางภาษา สำหรับภาษาที่มุ่งเน้นจะเป็นส่วนช่วยให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์และสังเคราะห์ภาษา ได้ปัจจัยประการสุดท้ายคือ ภาระงานเป็นสิ่งที่ จะช่วยให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถทางภาษาออกมาได้ ซึ่งสิ่งที่สำคัญที่สุด คือ ข้อมูลทางภาษาที่จะเป็นตัวกำหนดเนื้อหา และภาษาที่มุ่งเน้นตลอดจนภาระงานซึ่งทำให้ผู้เรียนสามารถทำกิจกรรมเพื่อแสดงความสามารถทางภาษาออกมาได้

3. การออกแบบการเรียนการสอนควรจบใน 1 บทเรียน โดยมีหัวเรื่อง และการนำเข้าสู่บทเรียนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในบริบทของภาษาเร้าความสนใจของผู้เรียนสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ความสามารถทางภาษาได้

4. ควรมีการปรับปรุงสื่อการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพและช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี

5. ในการสร้างสื่อการสอนควรมีความสอดคล้องระหว่าง หลักสูตร ตัวสื่อและการพัฒนาเพื่อให้สื่อมีประสิทธิภาพตรงตามจุดประสงค์และเกณฑ์ที่กำหนด

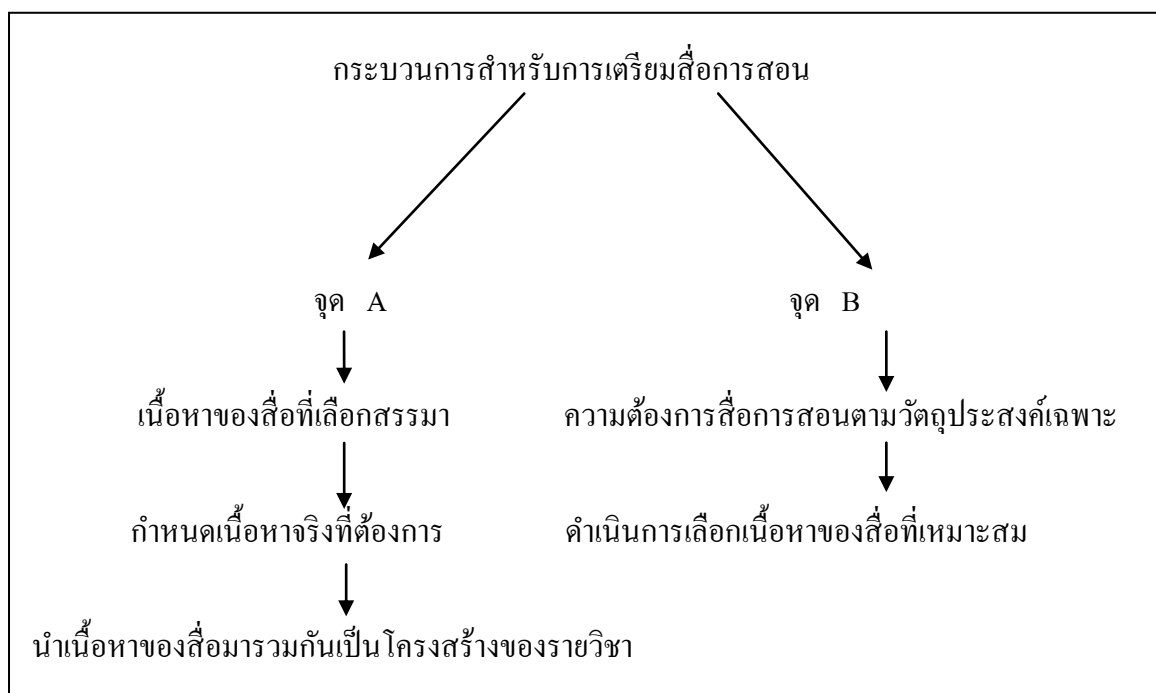
ดัดลีย์-อีวานส์ และ เซนต์จอห์น (Dudley – Evans and St. John,2000,p.173-185) กล่าวว่า ผู้ที่จะจัดทำสื่อการสอนนั้น ควรจะสามารถทำในสิ่งต่อไปนี้

1. สรรหาสื่อการสอนที่เหมาะสม
2. ใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการเลือกสื่ออย่างเหมาะสม
3. คัดแปลงกิจกรรมตามความต้องการของผู้เรียน

4. เพิ่มเติมกิจกรรมพิเศษและข้อมูลทางภาษาอย่างเหมาะสม

นอกจากนี้ยังเสนอขั้นตอนของการสร้างสื่อการสอนซึ่งแบ่งเป็นสื่อการสอนที่ครูเป็นผู้เลือกและสื่อการสอนที่ผู้เรียนเป็นผู้เลือกดังมีรายละเอียดดังนี้

1. สื่อการสอนที่ครูเป็นกำหนด (Teacher-generated materials) สามารถแสดงขั้นตอนการเตรียมสื่อการสอน เป็นภาพได้ดังนี้

ภาพที่ 5 ขั้นตอนการสร้างสื่อการสอนที่ครูเป็นผู้กำหนดตามแนวคิดของคัคคีย์ – อีวานส์ และ เซนดีจอห์น (Cambridge, 2000,p.173)

เมื่อนำเนื้อหาที่เลือกสรรมาและเนื้อหาจริงที่ต้องการมารวมกันได้แล้ว ขั้นตอนต่อไปคือ การออกแบบกิจกรรมการสอน เช่น การแบ่งขนาดของกลุ่มผู้เรียน หรือออกแบบวิธีการสอน และกิจกรรมเป้าหมายซึ่งต้องเลือกให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้

2. สื่อการสอนที่ผู้เรียนเป็นผู้กำหนด (Learner – generated materials)

2.1 สื่อการสอนแบบเฟรมเวิร์ค (Framework materials) ลักษณะของสื่อการสอนประเภทนี้จะเป็นสื่อที่สร้าง ให้ผู้เรียนรู้จักการสรุปความคิดของตนเอง จากการอ่านหรือการฟัง ข้อมูลทางภาษาเป็นการแสดงให้เห็นถึงความสามารถทางภาษา ลักษณะของสื่อการสอนประเภทนี้ ให้แก่ตารางหรือภาพประเภทต่างๆ ดังนี้

ผู้สอนสามารถใช้สื่อการสอนเหล่านี้แทนสื่อการสอนแบบดั้งเดิม ในขั้นการปฏิบัติหลังจากผู้เรียนได้รับข้อมูลภาษาอังกฤษเฉพาะกิจแล้ว สื่อการสอนแบบนี้บางครั้งจะออกแบบเป็นกิจกรรมเดี่ยว หรือบางครั้งอาจเป็นกิจกรรมกลุ่มก็ได้ นอกจากนี้ยังสามารถใช้ได้กับผู้เรียนทุกระดับชั้นอีกด้วย สื่อการสอนนี้สามารถใช้กับการฝึกการใช้ภาษาแบบเฉพาะกิจโดยทำเป็นสามขั้นตอน คือ ก่อนการเรียน หลังการเรียน หรือขณะเรียน โดยใช้ได้ทั้งขั้นนำเข้าสู่บทเรียนหรือขั้นฝึกก็ได้ กิจกรรมแบบนี้ถ้าผู้เรียนเป็นเด็กเรียนดีจะเป็นสิ่งที่กระตุ้นการเรียนรู้ได้ดี สำหรับการจัดกลุ่มผู้เรียนแบบคละกันจะทำให้เกิดการช่วยเหลือกันในกลุ่มผู้เรียน และสำหรับผู้เรียนที่เคยชินกับการเรียนแบบดั้งเดิมมานั้น ผู้สอนจะต้องช่วยกระตุ้นในการคิดและการปรับตัวของผู้เรียนมากขึ้น

2.2 กิจกรรมการสอนซึ่งคิดโดยผู้เรียน เป็นการสร้างกิจกรรมการสอนโดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการคิดกิจกรรมนั้น จะเป็นการแก้ปัญหาในเรื่องการจัดกิจกรรมที่ไม่อาจจะตรงกับความต้องการและความเข้าใจของผู้เรียน เช่นในเรื่องการอ่านเรื่องเพื่อความเข้าใจ ลักษณะการสอนแบบเดิมครูมักจะเป็นผู้ตั้งคำถามกับผู้เรียน ควรเปลี่ยนให้ผู้เรียนเตรียมคำถามและคำตอบเพื่อตรวจสอบความเข้าใจเนื้อเรื่องด้วยตนเอง และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและคำตอบกับเพื่อน เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้อภิปรายแสดงความคิดเห็นของตนเองกับเพื่อนในชั้นเรียน เพื่อสรุปคำตอบที่ถูกต้องที่สุด และผู้สอนสามารถสรุปคำถามต่างๆ ที่ผู้เรียนถามนำไปสอนกลุ่มต่อไปได้

3. สื่อการสอนกับเทคโนโลยี

เทคโนโลยีต่างๆ จะเป็นสิ่งช่วยในการสร้างสื่อการสอนได้ เช่นการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์แบบต่างๆ หรือการใช้สื่อจากอินเทอร์เน็ต เป็นแบบฝึกสำหรับผู้เรียน แต่สิ่งที่สำคัญอย่างหนึ่ง คือการให้ผู้เรียนได้มีการปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นเรียนเพื่อเป็นการฝึกการสื่อสารและการทำงานร่วมกับคนอื่น

จากแนวคิดของนักวิชาการดังกล่าว อาจสรุปได้ว่า ในการสร้างสื่อการสอนนั้น ในขั้นตอนแรกควรจะต้องระบุจุดประสงค์ให้ชัดเจนเพื่อกำหนดแนวทางในการสอนและการทำงานกิจกรรม ซึ่งปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการผลิตสื่อเหล่านั้นจะมาจากข้อมูลในการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน จากนั้นจึงนำมาออกแบบภาระงานหรือกิจกรรมต่างๆ ซึ่งอาจเป็นสื่อที่ผู้สอนคิดเองหรือให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมด้วย รวมทั้งผู้สอนควรรู้จักการใช้เทคโนโลยีต่างๆ มาช่วยในการสร้างสื่อการสอนด้วย ซึ่งจะทำให้สื่อการสอนมีประสิทธิภาพและน่าสนใจมากขึ้น

1.7 ลักษณะของภาษาอังกฤษเทคนิค

ภาษาอังกฤษเทคนิคนั้นเป็นภาษาอังกฤษที่มีรูปแบบเฉพาะตัว จึงมีลักษณะที่แตกต่างจากภาษาอังกฤษทั่วไปค่อนข้างมาก ซึ่งในเรื่องนี้ งามพริ้ง รุ่งโรจน์ดี (2545, น.230-232) ได้อธิบายลักษณะของภาษาอังกฤษเทคนิคไว้ดังนี้

ภาษาอังกฤษเทคนิค เป็นภาษาอังกฤษที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะ แต่คำว่า “เฉพาะ” นั้นมิได้หมายถึง ภาษาเฉพาะที่มีศัพท์และสำนวนที่เลือกไว้ใช้เฉพาะกับเนื้อหาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หากแต่หมายถึง ภาษาอังกฤษซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่จะสนองความต้องการของผู้เรียนซึ่งมีวัตถุประสงค์เฉพาะ คือ จะนำภาษาอังกฤษไปใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้เมื่อออกไปประกอบอาชีพด้านวิทยาศาสตร์วิศวกรรมและเทคโนโลยี

ภาษาอังกฤษเทคนิคนั้น จะแสดงข้อความซึ่งเป็นข้อคิดสากลทางด้านเทคโนโลยี ลักษณะภาษาที่สื่อความคิดดังกล่าว ประกอบด้วยเครื่องหมาย สัญลักษณ์ ตาราง กราฟ สูตร ฯลฯ ซึ่งเป็นอวจนภาษาผสมอยู่ด้วยกันกับวจนภาษา ดังนั้นผู้อ่านจึงต้องทำความเข้าใจกับภาษาทั้งสองลักษณะเพื่อดึงข่าวสารทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและภาษา ซึ่งรวมอยู่ด้วยกันออกมา

ลักษณะของภาษาอังกฤษเทคนิคโดยทั่วไป มีเนื้อหาหมาก มักมีอนุประโยคหรือส่วนขยายและนามวลี และใช้เชื่อมข้อความค่อนข้างมาก มีการเขียนที่กระชับตรงไปตรงมาไม่มีความหมายแฝงที่ต้องตีความ มีการนำเสนอข้อเท็จจริงทีละขั้นตอนสู่ข้อสรุป มีลักษณะกรรมวาจก (Passive voice) ที่ไม่ปรากฏผู้กระทำกริยา มีลักษณะที่แสดงสภาวะไว้กรกระทำ (Stative verbs) ปรากฏอยู่มาก

จากข้อมูลจะเห็นได้ว่าภาษาอังกฤษทั่วไปกับภาษาอังกฤษเทคนิคมีความแตกต่างกันหลายอย่าง ดังนั้นในการเตรียมบทเรียนเพื่อการสอนจึงควรอย่างยิ่งที่ผู้สอนควรให้ผู้เรียนเห็นความแตกต่างนี้รวมทั้งผู้สอนก็ควรที่จะทำความเข้าใจความแตกต่างนี้ด้วย เพื่อประโยชน์ในการเตรียมบทเรียนให้ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้

1.8 รูปแบบภาษาที่ใช้ในการสื่อความสำหรับภาษาอังกฤษเทคนิค

หน้าที่การสื่อความ (Function or Use) ในภาษาอังกฤษเทคนิคมีหลายประเภทแต่ละประเภทมีวิธีการเขียนและการใช้รูปแบบภาษา (Form or Usage) ที่ไม่เหมือนกัน ซึ่งประเภทของการสื่อความมีดังนี้

1. การสั่ง เตือน ขอร้อง แนะนำ ให้ข้อมูล แสดงข้อสงสัย และในการทำงาน ตลอดจนระเบียบข้อห้าม กฎเกณฑ์
2. การบอกวิธีปฏิบัติในคู่มือ (Manuals) เป็นเครื่องมืออุปกรณ์และเครื่องจักรต่างๆ
3. การบรรยายเรื่องกระบวนการ พบในหนังสือทางวิชาการ เอกสารทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (งามพริ้ง รุ่งโรจน์ดี, 2545, น.263-267)

สำหรับเรื่องของเอกสารที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษเทคนิคนี้ งามพริ้ง รุ่งโรจน์ดี (2545, น.230-232) ได้สรุปประเภทต่างๆ ของเอกสารไว้ดังนี้

1. ป้ายประกาศ (Signs, Notices)
2. เอกสารแนะนำสินค้าหรือบริการ (Brochures)
3. คู่มือเครื่องใช้ (Instruction manuals)
4. ตำราหนังสือ (Textbooks, Books)
5. วารสาร นิตยสาร สิ่งตีพิมพ์ (Periodicals, Magazines, Printed materials)
6. แบบฟอร์ม ใบงาน (Forms, Work sheets, Job sheets)

จะเห็นว่ารูปแบบภาษาของภาษาอังกฤษเทคนิคที่มีความแตกต่างและหลากหลายดังนี้ในการเตรียมบทเรียนเพื่อสอนของครูจึงควรจะตระหนักถึงความแตกต่างเหล่านี้และควรชี้ให้ผู้เรียนเห็นข้อแตกต่างเหล่านี้ด้วยเพื่อจะได้ทำความเข้าใจกับบทเรียนได้ง่ายขึ้น และแนะนำวิธีการเรียนต่างๆ ให้เหมาะสม เช่น วิธีการอ่านแบบต่างๆ ในการอ่านเพื่อหาข้อมูลจากสื่อเหล่านี้

การอ่านภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ (Reading English for Specific Purposes)

มีผู้เรียนจำนวนมากในปัจจุบันที่เรียนภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ ในการเรียนแบบนี้มักจะมีเนื้อหาเฉพาะทางเช่น วิศวกรรมหรือการแพทย์ ซึ่งผู้เรียนจำเป็นต้องอ่านเนื้อเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาเฉพาะกิจดังกล่าวมากกว่าเนื้อหาทั่วไป และจากเนื้อประเภนี้เองที่จะทำให้เกิดแรงกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจในการอ่านมากขึ้น วอลเลซ (Wallace, 2000) รวบรวมความคิดเห็นของนักวิชาการหลายท่านเกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษเฉพาะกิจไว้ดังนี้

ฮัทชินสัน และวอเตอร์ (Hutchinson and Waters 1985, quoted in Wallace, ,p. 65) ตั้งข้อสังเกตว่าการวิเคราะห์เนื้อหาภาษาอังกฤษเฉพาะกิจที่จะสอน ขาดความสนใจในเรื่องของไวยากรณ์ รูปแบบคำศัพท์หรือการเขียน แต่มักจะความสนใจในเรื่องของการสื่อสารและเนื้อหาเฉพาะทางและที่หัวข้อเรื่องที่ทำอ่านเท่านั้น

จอห์น และ เดวีส์ (John and Davies 1983, quoted in Wallace, 2000, p.66) กล่าวว่า โครงสร้างของบทอ่าน จะสามารถให้ข้อมูลเพื่อช่วยให้ผู้เรียนอ่านอ่านบทอ่านได้ง่ายขึ้น เช่น

1. โครงสร้างไวยากรณ์
2. รูปแบบของคำขยายความต่าง ๆ
3. ตำแหน่งของคำ
4. หน้าที่ทางภาษา

นอกจากนี้ สวาลส์ (Swales 1990, quoted in Wallace, 2000,p. 67) ยังให้ความเห็นว่าข้อมูลที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมสังคมต่าง ๆ จะเป็นตัวบอกลักษณะการใช้ภาษาแบบต่าง ๆ ในบทอ่านด้วย เช่น ลักษณะของคำที่เปลี่ยนไปตามกาลเวลา เช่น ในการพาดหัวข่าวหนังสือพิมพ์

จากแนวคิดเหล่านี้พอสรุปได้ว่า การอ่านภาษาอังกฤษเฉพาะกิจนั้น ควรให้ความสนใจเรื่องโครงสร้างทางภาษาด้วยไม่ควรเน้นเฉพาะเนื้อหาเพียงอย่างเดียว ซึ่งการอ่านเหล่านี้ต้องได้รับการฝึกฝน ซึ่งผู้สอนควรชี้ให้ผู้เรียนสังเกตเห็นความสำคัญและสอนข้อมูลเหล่านี้ให้ผู้เรียนด้วย

การสอนทักษะการอ่าน

ในการสอนทักษะการอ่านเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้มากขึ้น ประกอบด้วย ขั้นตอนการอ่าน ขั้นระหว่างการอ่านและขั้นหลังการอ่าน ดังนี้ (กุสยา แสงเดช. 2545,น.139-143)

ขั้นก่อนการอ่าน (Pre-Reading) แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. Personalization เป็นการสร้างความคุ้นเคยให้กับผู้เรียน โดยถาม-ตอบ สนทนา เพื่อทบทวนความรู้เดิมของผู้เรียน เป็นการเตรียมรับความรู้ใหม่จากการอ่าน
2. Prediction เป็นการเดาเรื่องราวที่จะอ่านจาก picture diagrams หรือ title ของเรื่อง โดยให้ผู้เรียนทายหรือเดาเรื่องราวว่าจะเป็นอย่างไร และควรอธิบายคำศัพท์ใหม่ให้กับผู้เรียนโดยใช้วิธีการดังต่อไปนี้

2.1 Vocabulary predicting

2.2 Vocabulary matching

2.3 Vocabulary dictionary working

ขั้นระหว่างการอ่าน (While Reading) ในระหว่างการอ่านนั้น ครูสามารถดำเนินจัดกิจกรรมดังเพื่อส่งเสริมและดำเนินการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน เช่น

- Matching กิจกรรมการจับคู่
- Ordering กิจกรรมการเรียงเหตุการณ์ให้สมบูรณ์ ถูกต้อง
- Completing กิจกรรมการเติมข้อความให้สมบูรณ์
- Correction กิจกรรมการแก้ไขคำ ข้อความ รูปภาพ diagram ให้ถูกต้องตามเนื้อเรื่อง
- Deciding การเลือกว่าอย่างไร
- Supplying / Identifying การหาความคิดรวบยอด

การสอน While- Reading ขั้นตอนการนำเสนอเรื่องที่อ่านเป็นครั้งแรก ในขั้นนี้ควรตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียน โดยการตั้งคำถามและควรทำกิจกรรมต่อเนื่องกับขั้น Pre-reading

ขั้นหลังการอ่าน (Post-Reading) เป็นขั้นตอนสุดท้ายในการสอนอ่านเช่นเดียวกับการสอนฟัง คือมีจุดประสงค์ที่จะย้ำความเข้าใจของเรื่องราวที่อ่านให้มากขึ้น สร้างเจตคติที่ดีให้กับผู้เรียน โดยดำเนินกิจกรรมให้สนุกสนานและสามารถแสดงออกเกี่ยวกับความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน

ฟินอกเซียโร (ลลนา ปฐมชัยวัฒน์, 2550, น.20-21, อ้างใน Finocchiaro, 1974, p.332) ได้เสนอแนะวิธีการสร้างทักษะหรือเทคนิคในการอ่านไว้ 5 ประการ คือ

1. ส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้เพิ่มพูนวงคำศัพท์ โดยการเรียนรู้คำที่มีรากศัพท์เดียวกัน รวบรวมคำที่มีความหมายคล้ายคลึงกันหรืออยู่ในตระกูลเดียวกันเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกการเดาความหมายของคำใหม่ ๆ จากการพิจารณาบริบทที่ปรากฏ

2. ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักโครงสร้างแบบต่างๆ เช่นเดียวกับการเพิ่มพูนความรู้เรื่องคำศัพท์ เพื่อให้สามารถบอกลักษณะของกลุ่มโครงสร้างประโยคในรูปแบบเดียวกันได้

3. ส่งเสริมความเข้าใจเรื่อง วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจความหมายของเรื่องอย่างลึกซึ้ง

4. ใช้คำถามเป็นเครื่องมือในการสื่อความหมายและวัดความเข้าใจของผู้อ่าน การตั้งคำถามนำในเรื่องยังมีส่วนสำคัญที่ช่วยให้เข้าใจเรื่องได้ดีขึ้น นอกจากนี้คำถามเพื่อให้ออกใจความสำคัญของเรื่องยังช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจรายละเอียดของเรื่องได้ชัดเจน

5. ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักการปรับอัตราความเร็วในการอ่านของตนเองให้ไวยิ่งขึ้น และมีความแม่นยำด้วย โดยอาศัยวิธีการคือ

5.1 จับเวลาหรือกำหนดเวลาในการอ่านให้สั้นขึ้นเรื่อย ๆ

5.2 กำหนดเวลาในการอ่านระดับข้อความให้สั้นลง

5.3 ชี้แนะให้ผู้อ่านกวาดสายตาในการอ่านแทนการออกเสียงหรือใช้นิ้วชี้ไปตามตัวอักษรหรือบรรทัด

5.4 บอกวัตถุประสงค์การอ่านก่อนเริ่มกิจกรรมการอ่าน เช่น ให้อ่านเพื่อหาคำตอบ หรือหาใจความสำคัญ หรือเพื่อการตั้งชื่อเรื่องให้เหมาะสม เป็นต้น

5.5 แนะนำให้จดบันทึกความก้าวหน้าในการอ่านเร็ว (speed reading) เพื่อให้ผู้เรียนดูความก้าวหน้าในการอ่านของตนเอง

จากที่กล่าวมาแล้วสรุปว่า ในการสอนทักษะการอ่านเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้มากยิ่งขึ้น ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นก่อนอ่าน (Pre-Reading) เป็นการเดาเรื่องราวที่จะอ่านจาก picture diagrams หรือ title ของเรื่อง 2) ขั้นระหว่างอ่าน (While-Reading) ในขั้นนี้ตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียน โดยการตั้งคำถามและควรทำกิจกรรมที่ต่อเนื่องกับขั้นก่อนอ่าน 3) ขั้นหลังการอ่าน (Post-Reading) มีจุดประสงค์ที่จะย้ำ

ความเข้าใจของเรื่องราวที่อ่านให้มากขึ้น โดยดำเนินกิจกรรมให้สนุกสนานและให้ผู้เรียนได้แสดงออกเกี่ยวกับความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน

การอ่านเพื่อความเข้าใจ (Comprehension)

ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจ

ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่มีความซับซ้อน ผู้ที่มีกระบวนการอ่านที่ดี ต้องอาศัยองค์ประกอบในการอ่านเพื่อความเข้าใจหลายด้านประกอบกัน นักการศึกษาหลายท่านได้อธิบายถึงองค์ประกอบที่สำคัญในการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ ดังเช่น

วิดโดว์สัน Widdowson (1975, p.174) ที่ว่าการอ่านเพื่อความเข้าใจคือ การมีปฏิสัมพันธ์ตอบระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน โดยผู้อ่านใช้ประสบการณ์เดิม มาช่วยในการตีความจากเรื่องที่อ่าน เพื่อให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนเขียนไว้

คาร์ Carr (1983, p. 27) ให้นิยามของความเข้าใจในการอ่านว่า หมายถึง ความสามารถในการตีความเรื่องที่อ่าน และจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างเรื่องที่อ่านกับความรู้เดิมของผู้อ่าน ผู้อ่านสามารถนำความรู้เดิมมาใช้ในการตีความและตัดสินใจอย่างมีเหตุผล

คาร์เรล Carrell (1984, p.87) กล่าวถึง ความเข้าใจในการอ่านว่า คือ ความเข้าใจในประโยคหรืออนุเขต โดยเข้าใจรูปแบบการเรียบเรียงเรื่องหรือโครงสร้างของข้อเขียน

นูแนน (Nunan, 1995, p.34-35 อ้างถึงใน ลลนา ปฐมชัยวัฒน์, 2550, น.17-18) กล่าวว่า องค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจประกอบด้วย

1. ความสามารถในการเชื่อมโยงคำ เช่น การเชื่อมโยงระหว่างเสียงและตัวอักษรที่ปรากฏ
2. ความรู้เรื่องไวยากรณ์ เพื่อช่วยในการตีความการอ่าน
3. ความรู้เกี่ยวกับเทคนิควิธีการอ่านแบบต่าง ๆ เพื่อเลือกใช้ให้เหมาะสมกับบทอ่านแต่ละแบบ และจุดประสงค์ของการอ่านแต่ละครั้ง
4. ความสามารถในการนำความรู้เดิมของตนมาสัมพันธ์กับเรื่องที่อ่าน เพื่อทำความเข้าใจบทอ่าน
5. ความสามารถที่จะทราบถึงจุดประสงค์หรือหน้าที่ของประโยค หรือส่วนต่าง ๆ ในบทอ่าน เป็นการทำความเข้าใจบริบทเพื่อต่อความสิ่งที่ผู้เขียนมิได้กล่าวโดยตรง

ลัวน สายยศ และ อังคณา สายยศ (2539, น. 43) ได้ให้ความหมายของความเข้าใจว่าเป็นความสามารถในการแปลความ ตีความ และขยายความ จากสื่อความหมายต่าง ๆ ที่ได้พบเห็น แบ่งส่วนย่อยออก 3 อย่าง คือ

1. การแปลความ (Comprehension) เป็นความสามารถในการถ่ายทอดความหมายจากภาษาระดับหนึ่งมาเป็นอีกระดับหนึ่งให้เข้าใจกันง่ายขึ้น

2. การตีความ (Interpretation) หมายถึง ความสามารถในการสรุปการแปลความมองภาพส่วนรวมมาเป็นใจความสั้น ๆ อย่างได้ความ

3. การขยายความ (Extrapolation) เป็นความสามารถในการทำนายหรือคาดคะเนข้อเท็จจริงล่วงหน้าโดยอาศัยแนวโน้มที่มีมาแล้ว

แวกคา และ แวกคา (วิสาข์ จิตวิตร, 2543, น. 214-215, อ้างใน Vacca & Vacca, 1986) กล่าวว่า ระดับการอ่านเพื่อความเข้าใจมี 3 ระดับ

1. การอ่านตรงตามตัวอักษร (Literal Level) คือ การอ่านที่ผู้อ่านค้นหาข้อมูลที่ผู้เขียนต้องการสื่อสาร เป็นการอ่านเพื่อค้นหาว่าผู้เขียนพูดว่าอย่างไร

2. การอ่านในระดับตีความ (Interpretative Level) คือ การอ่านที่ผู้อ่านหาความหมายจากข้อมูลที่ผู้เขียนบอกไว้ ผู้อ่านนำข้อมูลที่ได้มาหาความสัมพันธ์ ตีความ อนุมาน และสรุปความคิดรวบยอด โดยสรุปเป็นการอ่านเพื่อค้นหาว่าผู้เขียนหมายความว่าอย่างไร

3. การอ่านระดับประยุกต์ (Applied Level) คือ การอ่านที่ผู้อ่านนำเอาความคิดที่ได้จากบทอ่านไปประยุกต์ใช้ผู้อ่านที่เชี่ยวชาญจะเชื่อมโยงความรู้จากประสบการณ์เดิมเข้ากับความรู้ที่ได้จากบทอ่าน ผู้อ่านจะทำการสังเคราะห์บทสรุปที่ได้จากการนำเอาประสบการณ์เดิมของตนมาผนวกเข้ากับความรู้จากบทอ่านโดยสรุปเป็นการอ่านเพื่อจะนำเอาความคิดที่ได้ไปประยุกต์ใช้

ไกรคุง อนัคนกุล และ กรรณิการ์ อนัคนกุล (2547, น.20) ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หมายถึง เป็นความสามารถในการผสมแล้วขยายความรู้ความจำอย่างสมเหตุสมผล ที่ได้จากการอ่านของผู้เรียน ในการอ่านระดับการจับใจความสำคัญ (Skimming for Main ideas) การอ่านระดับบอกรายละเอียดของเรื่อง (Scanning for Details) และการอ่านระดับสรุปความสำคัญ ซึ่งสามารถแสดงออกได้ดังนี้

1. การจับใจความสำคัญ (Skimming for Main Ideas) เป็นความสามารถในการอ่านอย่างรวดเร็วเพื่อจับใจความสำคัญ (Main Idea) ของสิ่งที่อ่าน โดยที่ผู้อ่านไม่มุ่งหวังที่จะทราบเกี่ยวกับรายละเอียดของเนื้อเรื่อง การอ่านประเภทนี้มักได้แก่ การอ่านบทความจากหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร ปกหนังสือ และ นวนิยายต่าง ๆ

การอ่านด้วยวิธี (Skimming) นี้จะไม่อ่านทุกคำหรือทุกประโยค แต่จะจับใจความเฉพาะคำสำคัญ (Key words) ที่จะบอกให้รู้ว่าเนื้อเรื่องที่อ่านทั้งหมดเกี่ยวกับเรื่องอะไร (What is it all about)

2. บอกรายละเอียดของเรื่อง (Scanning for Details) เป็นความสามารถในการอ่านโดยทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นการอ่านข่าวจากหนังสือพิมพ์ บทความหรือข้อความ โฆษณาต่าง ๆ หรือสิ่งตีพิมพ์ที่พบอยู่ในชีวิตประจำวัน ประการแรกที่ผู้อ่านต้องกระทำ ได้แก่ การถามตัวเองว่าอ่านเกี่ยวกับอะไร (Topic) และมีสาระสำคัญอะไรบ้าง (Main Idea) จากนั้นเมื่อผู้อ่านสนใจเรื่องราวดังกล่าวก็มักจะต้องอ่านรายละเอียด (Details)

3. สรุปใจความสำคัญ (Making Inferences) ได้แก่ การลงความเห็น การวินิจฉัย หรือการสรุปรวบยอดอย่างมีเหตุผล ซึ่งการสรุปใจความสำคัญจากเนื้อเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้องนั้นผู้อ่านจะต้องพิจารณารายละเอียดที่ปรากฏในข้อความแล้วนำมาสรุปอย่างมีเหตุผลโดยที่ผู้อ่านไม่สามารถหาคำตอบโดยตรงจากเนื้อเรื่องได้ ดังนั้น คำถามประเภทสรุปใจความสำคัญ จึงเป็นคำถามที่ยากที่สุดในบรรดาคำถามที่ใช้วัดความเข้าใจในการอ่านและการที่จะบอกได้ว่า ผู้อ่านสามารถอ่านข้อความได้อย่างมีประสิทธิภาพ ก็ย่อมหมายความว่าผู้อ่านสามารถตอบคำถามประเภทสรุปใจความสำคัญได้อย่างถูกต้องด้วย

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า องค์ประกอบที่ก่อให้เกิดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจคือ ความสามารถในการจับใจความสำคัญ (Skimming for main Ideas) บอกรายละเอียดของเรื่อง (Scanning for Details) และสรุปใจความสำคัญ (Making Inferences) รวมทั้งการสังเคราะห์บทอ่านได้จากการนำเอาประสบการณ์เดิมของผู้อ่านมาผนวกเข้ากับความรู้จากบทอ่านโดยสรุปเป็นใจความสำคัญซึ่งมีเนื้อหาที่เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

1.9 ระดับความเข้าใจในการอ่าน

แฮริส และซิเพย์ (Harris and Sipay, 1990, p. 583-586) ได้กล่าวถึงระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ ดังนี้

1. ความเข้าใจการอ่านตามระดับตัวอักษร (Literal comprehension) หมายถึง ความเข้าใจข้อมูลที่ทำคำตอบได้ชัดเจน หรือข้อมูลที่มีความสัมพันธ์กันด้วย Signal words ข้อมูลนั้นมักจะจบในหนึ่งประโยค

2. ความเข้าใจในการวินิจฉัยเรื่องราวที่อ่าน (Inferential comprehension) หมายถึง ความสามารถในการหาเหตุผลที่จะเข้าใจเหตุการณ์หรือเรื่องราวนั้น ๆ ความเข้าใจในการวินิจฉัยเรื่องราวที่อ่านแบ่งเป็น 3 ประเภท

2.1 Bridging inferences เป็นการเชื่อมข้อมูลหลาย ๆ ส่วนเข้าด้วยกันซึ่งไม่ได้กล่าวถึงอย่างชัดเจน แต่สามารถวินิจฉัยให้เข้าใจได้ด้วยการผูกเรื่อง (Cohesive ties)

2.2 Contextual or elaborated inferences เป็นการใช้ความรู้เดิมเติมข้อมูลที่ขาดหายไปหรือไม่ได้กล่าวถึงในบริบท

2.3 Structural inferences เป็นการใช้ความรู้เรื่องโครงสร้างมาทำความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านซึ่งการทำความเข้าใจในระดับนี้ ประกอบด้วย

- 2.3.1 ความสามารถในการหาเหตุผล
- 2.3.2 ความรู้เกี่ยวกับหัวเรื่องที่อ่าน
- 2.3.3 ความรู้เรื่องคำศัพท์
- 2.3.4 ความรู้ด้านสังคมและแรงกระตุ้นของการกระทำของมนุษย์
- 2.3.5 ความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ในการหาเหตุผล
- 2.3.6 ความรู้เกี่ยวกับการเรียบเรียงคำรา

3. การอ่านเชิงวิเคราะห์ (Critical reading) เป็นการวิเคราะห์ความคิด เพื่อประเมินสิ่งที่อ่าน การอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นการเปรียบเทียบข้อมูลจากสองแหล่งหรือหลาย ๆ แหล่ง และอีกนัยหนึ่งเป็นการพิจารณาข้อมูลหรือแนวความคิดใหม่ ๆ ด้วยความรู้เดิมที่มีอยู่และผู้อ่านที่รู้จักคิดจะไม่ปฏิเสธสิ่งที่ขัดแย้งกับความรู้เดิม แต่จะตั้งตัวที่จะหาคำตอบว่าทำไมมันจึงแตกต่างจากข้อมูลเดิมที่มีอยู่

4. การอ่านเชิงสร้างสรรค์ (Creative reading) เป็นมากกว่าความเข้าใจ แต่เป็นการสร้างสรรค์ความคิดใหม่ ๆ จากการอ่าน เป็นการสร้างข้อมูลหรือแนวความคิดใหม่ ๆ ให้เกิดความคิดรวบยอดที่สมบูรณ์มากขึ้น โดยการสร้างสรรค์ความรู้ที่นั้นเกิดขึ้นด้วยตัวของผู้อ่านเอง

โทมัส บาร์เร็ท (Thomas Barrett, cited in Roe, Stoodt and Burns, 1983) กล่าวถึงระดับความเข้าใจประเภทต่าง ๆ ดังนี้

1. การระลึกถึงหรือเรียกข้อมูลในระดับตัวอักษร (Literal recognition or recall) เกี่ยวข้องกับการระลึกถึงและเรียกข้อมูลที่มีอยู่อย่างชัดเจน หมายรวมถึง รายละเอียดใจความหลัก การเรียบเรียงลำดับเรื่องราว การเปรียบเทียบเหตุและผล และลักษณะเฉพาะอย่าง

2. ระดับสรุปความจากการอ้างอิง (Inference) ความเข้าใจประเภทนี้ ผู้อ่านต้องสังเคราะห์ข้อมูลที่มีอยู่เข้ากับการทำความเข้าใจในระดับตัวอักษรต่อเนื้อหาที่อ่าน รวมทั้งยังต้องใช้ทักษะในการคิดเพื่อตั้งสมมติฐานความคิดที่ไม่ปรากฏในเนื้อเรื่องอีกด้วย ความเข้าใจในระดับนี้ต้องการรายละเอียดที่อ้างอิงได้ ใจความหลัก การเรียบเรียงลำดับเรื่องราว ลักษณะเฉพาะ ผลลัพธ์ และภาษาที่ใช้อุปมาอุปไมย

3. ระดับประเมินผล (Evaluation) ความเข้าใจในระดับนี้ต้องการให้ผู้อ่านตัดสินใจ โดยการเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ โดยใช้ประสบการณ์ ความรู้ ข้ออ้างอิงที่เป็นหลักฐาน และแหล่งข้อมูลบุคคล ผู้อ่านต้องตัดสินใจว่าสิ่งไหนคือเรื่องจริงหรือเรื่องแต่ง ข้อเท็จจริงหรือความคิดเห็น ขอบเขตหรือความตรงของเนื้อหา รวมไปถึงความเหมาะสมและคุณค่าของเนื้อหา

4. ระดับความซาบซึ้ง (Appreciation) เป็นปฏิบัติการความรู้สึก เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เช่น การดำเนินเรื่อง แก่นของเรื่อง ลักษณะของผู้ดำเนินเรื่อง เหตุการณ์ในเรื่อง ภาษาที่ใช้และจินตนาการ

แลป และ ฟลัด (Lapp and Flood,1986) แบ่งความเข้าใจในการอ่านเป็น 3 ระดับ คือ

1. ระดับตรงตามตัวอักษร (Literal comprehension) คือผู้อ่านเข้าใจข้อความในเรื่องอย่างตรงไปตรงมา

2. ระดับตีความและอ้างอิงสรุป (Inferential comprehension) คือผู้อ่านเข้าใจข้อความในเรื่องที่อ่านและสามารถนำข้อมูลจากการอ่านมาช่วยพิจารณาตัดสินข้อความที่แสดงโดยนัย (implicit information)

3. ระดับวิจารณ์ (Critical comprehension) ผู้อ่านใช้ความคิด ประสบการณ์ของตนเอง และความเข้าใจในตัวอักษร ตีความ และอ้างอิงสรุป มาช่วยในการตัดสินและประเมินข้อความที่อ่าน

คินส์ และ ยาร์บร็อท (Kintsch and Yarbrough,1982,p. 828) ได้แบ่งความเข้าใจออกเป็น 2 ระดับ คือ

1. ระดับจุลภาค (Microprocesses in comprehension) คือผู้อ่านเข้าใจในตัวอักษร เช่น เข้าใจคำ วลี ประโยค และไวยากรณ์ของผู้เขียน

2. ระดับมหภาค (Macroprocesses in comprehension) คือผู้อ่านต้องจับใจความของเรื่อง และแนวคิดที่ซ่อนเร้น และสามารถเปรียบเทียบแนวคิดในเรื่องกับประสบการณ์เดิมของตนเอง

1. ระดับความเข้าใจตามตัวอักษร (Literal comprehension) คือ ผู้อ่านสามารถจดจำและอธิบายเรื่องราวต่าง ๆ ในข้อมูลที่อ่านได้อย่างชัดเจน

2. ระดับการเรียบเรียงลำดับข้อความ (Re-organization) คือ ผู้อ่านวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อความที่อ่านไว้เป็นลำดับอย่างถูกต้อง

3. ระดับสรุปความจากการอ้างอิง (Inference) คือ ผู้อ่านสรุปเรื่องที่อ่านโดยอาศัยประสบการณ์เดิมและตามเนื้อหาที่ปรากฏซึ่งอาจสรุปความสอดคล้องกับผู้เขียน (Convergent inference) หรือสรุปความที่หลากหลาย (Divergent inference) หรือ สรุปความที่หลากหลาย (Divergent inference) ที่ต้องอาศัย มโนภาพ และความคิดสร้างสรรค์ของแต่ละบุคคล เช่น ให้อ่านแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวละครหรือปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่พบได้ในเนื้อความที่อ่าน เป็นต้น

4. ระดับประเมินผลหรือระดับวิพากษ์วิจารณ์ (Evaluation or critical reading) คือผู้อ่านต้องประเมินหรือวิจารณ์เรื่องี่อ่านได้โดยอาศัยเนื้อเรื่องี่อ่านเป็นตัวเสริม

5. ระดับความซาบซึ้ง (Appreciation) คือ ผู้อ่านสามารถถอดรูปแบบการเขียนที่ใช้ในการกระตุ้นให้ผู้อ่านมีปฏิกิริยาโต้ตอบ มีอารมณ์ร่วมในเนื้อเรื่องนั้น ๆ สามารถบรรยายลักษณะตัวละคร เนื้อเรื่อง และสร้างจินตนาการของตนเองได้

6. ระดับความเข้าใจแบบบูรณาการ (Integrative comprehension) คือ ผู้อ่านสามารถจดจำข้อมูล เพื่อนำไปประยุกต์กับประสบการณ์เดิมของตนเพื่อประโยชน์ในการอ่านทั่ว ๆ ไป เช่น การอ่านกราฟ แผนที่ และการใช้พจนานุกรม เป็นต้น

สมุทร เช่นเซาวิช (2542) แบ่งความเข้าใจ ออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ความเข้าใจแบบทันที (Receptive comprehension) เป็นความเข้าใจที่ต้องอาศัยการรู้ความหมายของคำศัพท์ต่าง ๆ ที่ผู้เขียนใช้เป็นส่วนใหญ่ ต้องรู้คำศัพท์ต่าง ๆ มากพอ จะต้องเข้าใจความหมายที่สำคัญ ๆ ของสำนวนและประโยคต่าง ๆ ที่ผู้เขียนใช้ ขณะที่อ่านต้องมีสมาธิแน่วแน่ จะปล่อยให้จิตใจล่องลอยไปไหนไม่ได้เป็นอันขาด จึงจะเข้าใจสิ่งี่อ่านได้โดยตลอด

2. ความเข้าใจแบบไตร่ตรอง (Reflective comprehension) คือความเข้าใจที่ต้องอาศัยความรู้ ทักษะ และความสามารถในหลาย ๆ ด้านเป็นหลักใหญ่ เพื่อที่จะได้นำมาใช้เป็นเครื่องมือทำความเข้าใจต่าง ๆ ได้ถูกต้องตามจุดมุ่งหมาย (Purpose) ของผู้เขียน ว่าไตร่ตรองหาข้อสรุปความหมาย (Conclusion) ให้เป็นไปตามความนึกคิดที่ผู้เขียนต้องการ ความเข้าใจแบบนี้จะต้องพึงเหตุผลอาศัยการเปรียบเทียบระหว่างประสบการณ์ต่าง ๆ หรือที่ได้เคยพบเห็นมาแล้วในชีวิตเป็นสำคัญ

จากแนวคิดเหล่านี้พอสรุปได้ว่า การอ่านภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ ไม่ควรจะมีเนื้อหาเฉพาะเพียงอย่างเดียว แต่ควรให้ความสนใจเรื่องของ โครงสร้างทางภาษา รวมทั้งปัจจัยด้านอื่น ๆ ซึ่งจะมีส่วนช่วยให้การอ่านภาษาอังกฤษเฉพาะกิจนั้นง่ายขึ้น ซึ่งผู้สอนควรชี้แนะวิธีการ และข้อมูลเหล่านี้ให้ผู้เรียนได้สังเกตเห็นความสำคัญด้วย

ทฤษฎีเกี่ยวกับแบบฝึก

ความหมายของแบบฝึก

มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกไว้ดังต่อไปนี้

สวัสดี สุวรรณอักษร (2531,น.107) กล่าวว่า แบบฝึก หมายถึง แบบฝึกเสริมทักษะเพิ่มเติม ภาคปฏิบัติหลังจากที่ครูได้อธิบายภาคทฤษฎีหรือเนื้อหาแล้ว มุ่งให้ผู้เรียนฝึกทักษะหรือเพิ่มความชำนาญ

กันเทอร์ (Gunter, 1990,p.80) กล่าวว่า แบบฝึกใช้ในการให้นักเรียนฝึกด้วยตนเองและแบบฝึกควรมีการให้คำแนะนำในการทำแก่นักเรียน โดยให้ครูแสดงตัวอย่างแก่นักเรียนก่อน เช่น ครูให้นักเรียนทั้งชั้นช่วยกันตอบคำถามข้อแรก ครูช่วยให้คำแนะนำ จากนั้นจึงให้นักเรียนทำด้วยตนเอง จากนั้นครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายตรวจสอบและซักถามข้อสงสัยในข้อคำถามและคำตอบของแบบฝึกพร้อมกัน

กาญจนา คุณานุรักษ์ (2539,น. 7) ได้นิยามความหมายของการสร้างแบบฝึกว่า เป็นกระบวนการแก้ปัญหาการเรียนการสอนโดยวิเคราะห์สถานการณ์ หรือเงื่อนไขการเรียนรู้ที่เป็นระบบแล้วจึงวางแผนอย่างเป็นระบบ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุจุดหมาย โดยอาศัยทฤษฎีต่าง ๆ เช่น ทฤษฎีการเรียนรู้ ทฤษฎีการเรียนการสอน เป็นต้น

อารีย์ บัวคุ้มภัย (2540,น. 18) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกไว้ว่า เป็นการสร้างแบบฝึกในรูปแบบที่หลากหลาย โดยมีจุดประสงค์เพื่อเสริมทักษะต่าง ๆ ให้เกิดแก่ผู้เรียนในขณะที่เรียนหรือหลังจากเรียนจบแล้ว

กลิ่นพะยอม สุระคาย (2544,น. 56) ได้สรุปความหมายของการสร้างแบบฝึกไว้ว่าเป็นวิธีการที่จะทำให้การเรียนการสอนบรรลุเป้าหมาย โดย มีการวางแผนการเรียนการสอนอย่างมีระบบ ขั้นตอนและกระบวนการ มีการนำเอาความรู้และทฤษฎีต่าง ๆ มาใช้ เพื่อหาวิธีทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น เพื่อเป็นการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ

กล่าวโดยสรุป ความหมายของแบบฝึก เป็นแบบฝึกที่เพิ่มเติมขึ้นมา หลังจากผู้เรียนเรียนรู้ภาคทฤษฎีมาแล้ว โดยมุ่งให้ผู้เรียนเพิ่มทักษะในการเรียนรู้และเกิดความชำนาญมากยิ่งขึ้น

หลักการสร้างแบบฝึก

จากการศึกษาหลักการสร้างแบบฝึก มีนักการศึกษาหลายท่านได้เสนอแนวทางการสร้างแบบฝึกไว้ดังนี้

บ็อค (Bock,1993 , p.3) ได้นำเสนอหลักการสร้างแบบฝึกไว้ ดังนี้

1. ก่อนการสร้างแบบฝึกต้องกำหนดโครงร่างคร่าว ๆ ก่อนว่าเกี่ยวกับเรื่องอะไร มีจุดประสงค์อย่างไร
2. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะใช้สร้างแบบฝึก
3. เขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและเนื้อหาให้สอดคล้องกัน
4. แจงจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมออกเป็นกิจกรรมย่อย โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของผู้เรียน แะเรียงกิจกรรมหรืองานที่นักเรียนต้องปฏิบัติจากง่ายไปยาก
5. กำหนดอุปกรณ์ที่จะใช้ในแต่ละตอนให้เหมาะสมกับแบบฝึก
6. กำหนดเวลาที่จะใช้แบบฝึกแต่ละตอนให้เหมาะสม

7. ควรประเมินผลก่อนและหลังเรียน

ซีลส์และกลาสโกว์ (Seels and Glasgow, 1990 , p.4) ได้เสนอแนะว่าในการจัดสถานการณ์ทางการสอนสามารถกำหนดขอบเขตเนื้อหาหลักสูตรจากหน่วยการเรียนรู้ระดับเนื้อหาหลักสูตรจากหน่วยการเรียนรู้ระดับเล็กสู่ระดับใหญ่ และในการออกแบบการสอนควรคำนึงถึงส่วนประกอบดังนี้

1. เนื้อหาที่คัดเลือกมาอ้างอิงจุดประสงค์รายวิชา
2. กลวิธีที่ใช้ในการสอนต้องอิงทฤษฎีและผลงานทางการวิจัยที่ได้มีผู้ทำไว้
3. การวัดผลต้องอิงพฤติกรรมการเรียนรู้
4. รู้จักนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อให้แบบฝึกมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลและคุ้มค่า

ซีลส์และกลาสโกว์ (Seels and Glasgow, 1990, p.4) อธิบายขั้นตอนการสร้างแบบฝึก ดังนี้

1. วิเคราะห์ปัญหา กำหนดปัญหาการสอน โดยรวบรวมปัญหาจากการประเมินความต้องการของผู้เรียน
2. วิเคราะห์ภาระงานโดยรวบรวมข้อมูลจากทักษะต่าง ๆ รวมไปถึงพฤติกรรมทางการเรียนและทัศนคติ จากนั้นจึงวิเคราะห์วิธีการสอน เพื่อกำหนดวิธีที่ต้องการ
3. เขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และกำหนดเกณฑ์การทดสอบเพื่อให้สัมพันธ์กับจุดประสงค์
4. กำหนดกลวิธีการสอนหรือส่วนประกอบของการสอน เช่น ช้่นนำ เสนอเนื้อหา หรือขั้นการฝึกปฏิบัติ
5. เลือกรูปแบบการสอนและสื่อที่จะนำมาสร้างเป็นแบบฝึก
6. วางแผนผลิต พัฒนาสื่อ ตรวจสอบขั้นตอนในการพัฒนาสื่อเพื่อให้สอดคล้องกับโครงสร้างการสอน
7. วางแผน และกำหนดกลวิธีที่จะใช้ในการประเมินผลขั้นปฏิบัติการ (Formative Evaluation) รวบรวมข้อมูลในขั้นการวัดการเรียนรู้รายจุดประสงค์ เพื่อนำไปพิจารณาปรับปรุงหรืออาจมีการทดสอบใหม่
8. วางแผนขั้นตอนในการใช้เครื่องมือ
9. ดำเนินการประเมินผลขั้นสรุป
10. นำแบบฝึกที่ผลิตออกเผยแพร่

นิกซอน (Nixon,1995, p.1-9) ได้เสนอวิธีการพัฒนาสื่อหรือแบบฝึกโดยมีแนวทางดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ (Preparation) โดยมีการวิเคราะห์ความสนใจของผู้เรียน คุณภาพสอดคล้องของสิ่งแวดล้อมที่จะเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน และดำเนินการจัดหาสื่อที่เหมาะสมมีคุณภาพประหยัดค่าใช้จ่าย

2. ขั้นรวบรวมแหล่งข้อมูล (Collection of resource) ผู้เรียนสามารถมีส่วนร่วมในการช่วยรวบรวมข้อมูล ซึ่งอาจได้จากสถานที่ทำงานต่าง ๆ เช่น ศูนย์การค้า พิพิธภัณฑ์ โรงพยาบาล ห้องสมุด ฯ

3. ออกแบบกรอบงาน (Design frameworks) เพื่อสร้างสื่อ พิจารณาตรวจสอบว่ามีส่วนใดบ้างที่ต้องทำให้เกิดความชัดเจนขึ้น หรือปรับดัดแปลงใดบ้างเพื่อให้เหมาะสมแก่ผู้เรียน

4. ผลย้อนกลับ (Feedback) เมื่อนำสื่อที่สร้างขึ้นไปใช้แล้วควรติดตามผลการใช้ว่าได้ผล มีความคุ้มค่ามากน้อยเพียงใด เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาต่อไป

อารี บัวคุ้มภัย (2540, น. 21-22) ได้กล่าวว่าหลักของการสร้างแบบฝึกไว้ดังนี้

1. ยึดหลักจิตวิทยาการเรียนรู้และพัฒนาการของผู้เรียนในแต่ละวัย
 2. ต้องตั้งจุดประสงค์ที่แน่นอนจะฝึกทักษะด้านใด เพื่อจัดเนื้อหาให้ตรงกับจุดประสงค์
 3. ต้องมีความยากง่ายเหมาะสมกับวัยและระดับขั้นของผู้เรียน และเรียงลำดับจากง่ายไปยาก
 4. ต้องมีคำชี้แจงที่เข้าใจง่าย และควรมีตัวอย่างเพื่อให้ นักเรียนเข้าใจมากขึ้น
 5. ต้องมีรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อให้เกิดการเรียนรู้กว้างขวาง ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ และไม่ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย

6. ต้องมีความถูกต้องด้านเนื้อหา ซึ่งทำได้โดยการตรวจสอบ หรือทดลองใช้ก่อนที่จะนำไปใช้จริง

7. ต้องให้นักเรียนทราบความก้าวหน้าในการทำแบบฝึกทักษะของตนเพื่อเป็นการจูงใจให้เกิดการเรียนรู้ในโอกาสต่อไป

ทอมลินสัน (Tomlinson,1996,p.96-99) ได้นำเสนอการสร้างและพัฒนาแบบฝึกโดยสามารถดำเนินการได้ดังนี้

1. ระบุความต้องการของผู้เรียน (Identification)
 2. กำหนดขอบเขตของความต้องการ หรือ ปัญหา (Exploration) ในรูปของประเภทของภาษา ความหมาย หน้าที่ของภาษา ทักษะที่ใช้ ฯลฯ
 3. ตระหนักในแนวทางในการสร้างสื่อ (Contextual realization) ในการวางแผนทำสื่อใหม่ ๆ ที่ตรงกับรูปแบบแนวคิด มีเนื้อหาที่เหมาะสม

4. ตระหนักถึงเนื้อหาที่จะใช้ในการเรียนการสอน (Pedagogical realization) โดยเลือกแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมที่เหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการเรียนการสอน

5. รูปแบบของสื่อ (Physical production) โดยพิจารณารูปแบบให้มีความเหมาะสม เช่น ประเภท ขนาด ความยาวเทป ฯลฯ

6. การใช้สื่อ (Use) ครูแนะนำวิธีการใช้สื่อให้กับนักเรียน ตามแบบฝึกหรือใบงาน เพื่อมอบหมายให้ไปทำที่บ้าน และตรวจสอบชั่วโมงถัดไป

7. การประเมินสื่อ (Evaluation) โดยการให้คำแนะนำและแก้ปัญหาความยากของสื่อกับนักเรียน

ประโยชน์ของแบบฝึก

การฝึกทักษะทางภาษาจำเป็นต้องมีแบบฝึกเพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และฝึกฝนทักษะจนเกิดความชำนาญ ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ดังนี้

วนิดา สุขวนิช (2536, น. 36) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ดังนี้

1. แบบฝึกเป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครูได้มาก
2. แบบฝึกช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล การให้นักเรียนทำแบบฝึกที่เหมาะสมกับความสามารถช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในด้านจิตใจมากขึ้น
3. แบบฝึกช่วยเสริมทักษะให้ทักษะทางภาษาคงทน เพราะมีการฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง
4. แบบฝึกเป็นเครื่องช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะในการใช้ภาษาให้ดีขึ้น
5. แบบฝึกช่วยเป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากจบบทเรียนแต่ละครั้ง
6. แบบฝึกช่วยให้นักเรียนสามารถทบทวนได้ด้วยตนเอง
7. ทำให้ปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนได้ชัดเจน และสามารถปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้นได้ทันที
8. แบบฝึกที่จัดทำขึ้นนอกเหนือจากที่มีอยู่ในหนังสือจะช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนเต็มที่
9. แบบฝึกหัดที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้ว ช่วยให้ครูประหยัดเวลาในการเตรียม ผู้เรียนไม่ต้องเสียเวลาออกแบบฝึกหัดทำให้มีโอกาสฝึกฝนทักษะต่าง ๆ มากขึ้น อีกทั้งทำให้ผู้เรียนเห็นความก้าวหน้าของตนเอง

ยุพภรณ์ ชาวเชิงขวาง (2537, น. 16) กล่าวว่าแบบฝึกเป็นส่วนหนึ่งที่เพิ่มหรือเสริมหนังสือเรียนในการเรียนทักษะ เป็นอุปกรณ์การส่วนที่ช่วยลดภาระของครู เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนฝึกทักษะการใช้ภาษาให้ดีขึ้น ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล อีกทั้งเสริมทักษะทางภาษาโดยฝึกทันที หลังผู้เรียนเรียนรู้

กาญจนา คุณานุรักษ์ (2539, น.8-10) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ดังนี้

1. ช่วยลดเวลาการสอนของครูและเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี
2. แบบฝึกเหมาะสมกับเอกลักษณ์ของผู้เรียนแต่ละคน เพราะเป็นการเน้นความแตกต่าง

ระหว่างบุคคล

3. ประโยชน์ต่อการประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน

จะเห็นได้ว่าแบบฝึกมีประโยชน์อย่างยิ่งทั้งต่อตัวผู้เรียนและผู้สอน กล่าวคือ ผู้เรียนสามารถเห็นความก้าวหน้าของตนเอง รวมทั้งเป็นการวัดความสามารถว่าอยู่ในระดับใด ส่วนผู้สอนแบบฝึกช่วยลดภาระงานอีกทั้งสามารถเห็นข้อบกพร่องในการเรียนการสอนทำให้สามารถวางแผนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การประเมินแบบฝึก

ทอมลินสัน (Tomlinson, 1996, p.228-238) ได้แบ่งการประเมินแบบฝึกไว้ 5 ขั้นตอนดังนี้

1. ตรวจสอบรายละเอียดของแบบฝึก (Description of the task) ทั้งทางด้านเนื้อหา เช่น ขั้นตอนการทำงาน ภาษาที่นักเรียนต้องใช้และเกี่ยวกับจุดประสงค์การเรียนรู้
2. วางแผนและการประเมินแบบฝึก (Planning the evaluation) โดยการวางกรอบการประเมินทั้งด้านแนวการสอน จุดประสงค์ เป้าหมาย ขอบข่าย ผู้ประเมิน เวลา ประเภทของข้อมูลที่ใช้ประเมิน
3. เก็บรวบรวมข้อมูล (Collecting information) โดยการใช้เครื่องมือ เช่น แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ แบบสังเกต และแบบทดสอบ
4. วิเคราะห์ข้อมูล (Analysis of the information collected) เพื่อตรวจสอบว่าแบบฝึกที่สร้างขึ้นไปตามจุดประสงค์ที่วางไว้หรือไม่ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาแบบฝึก
5. สรุปและเสนอแนะ (Conclusions and recommendation) สรุปผลจากข้อมูลที่ได้วิเคราะห์ว่าแบบฝึกที่สร้างขึ้นว่า นักเรียนเรียนรู้ได้ดีมากน้อยแค่ไหน และจัดทำข้อเสนอแนะเพื่อการสอนครั้งต่อไป

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

ความหมายของความพึงพอใจ

นักวิชาการได้ให้ความหมายของความพึงพอใจ ไว้ดังนี้

นัยนา ศรีเนตรสัมพันธ์ (2551, น.30) ได้กล่าวว่าความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกในทางบวกหรือความรู้สึกในทางที่ติดต่อกับสิ่งต่าง ๆ ที่ทำให้ความต้องการของบุคคลได้รับการตอบสนองทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และความเชื่อที่เหมาะสม

สัทกรีทน์ อยู่ผ่อง (2552, น.28) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง การแสดงความรู้สึกหรือการแสดงออกในทางบวกที่มีต่อองค์กร บุคคลผู้ร่วมงานและงานที่ทำได้แก่ การแสดงความคิดเห็น ชื่นชม การคิด สร้างสรรค์ การร่วมมือ ร่วมแรงร่วมใจและการมีความสุขในการทำงาน เป็นต้น

อัมรัตน์ อนุวัช (2552 , น. 49) ได้กล่าวไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึงความรู้สึกเชิงบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเรื่องใดเรื่องหนึ่ง แล้วส่งผลต่อการกระทำหรือพฤติกรรมของบุคคลนั้น

วงเดือน เจริญ (2553, น. 13) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง สภาวะจิตใจที่ปราศจากความเครียด ทั้งนี้เพราะธรรมชาติของมนุษย์มีความต้องการ ถ้าความต้องการนั้นได้รับการตอบสนองทั้งหมดหรือบางส่วน ความเครียดก็จะน้อยลงความพึงพอใจก็จะเกิดขึ้นและในทางกลับกันถ้าความต้องการนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง ความเครียดและความไม่พึงพอใจก็จะเกิดขึ้น

จิตติมา พุทธเจริญ (2553, น.18) ความพึงพอใจ หมายถึง คุณภาพ สภาพ หรือระดับความชอบ ความพอใจ ซึ่งเป็นผลจากความสนใจต่าง ๆ และทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งนั้น ๆ

เคธ เดวิส (Keith Davis, 1981,p.83 อ้างถึงในทัศนีย์ สิงห์เจริญ, 2551 , น.18) กล่าวว่า ความพึงพอใจในการเรียนการสอน หมายถึง ความพอใจหรือความไม่พอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอน ซึ่งแสดงให้เห็นความสอดคล้องระหว่างความคาดหวังของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอน

มอร์ส (Morse, 1953, น.27 อ้างถึงใน อากาศรณ์ โชติกเสถียร, 2555, น.30) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความตึงเครียดของบุคคลให้น้อยลงได้ ถ้ามีมากก็จะทำให้เกิดความไม่พอใจ ซึ่งความตึงเครียดนี้มีผลมาจากความต้องการของมนุษย์ ถ้ามนุษย์มีความต้องการมากก็จะเกิดปฏิกิริยาเรียกร้อง แต่ถ้าเมื่อใดความต้องการได้รับการตอบสนองก็จะทำให้บุคคลนั้นเกิดความพอใจ

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ผลการเรียนที่มีความสัมพันธ์กันทางบวก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกิจกรรมที่นักเรียนได้ปฏิบัติทำให้นักเรียนได้รับการตอบสนองความต้องการด้านร่างกาย และจิตใจ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้เกิดความสมบูรณ์ของชีวิตมากขึ้นเพียงใด นั่นคือสิ่งที่ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ในการส่งเสริมความพึงพอใจในการเรียนรู้ให้กับนักเรียน

ทฤษฎีความพึงพอใจ

ทฤษฎีลำดับความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Theory of Growth Motivation) มาสโลว์ (Maslow) เป็นนักจิตวิทยาที่ได้ศึกษาเรื่องความต้องการของมนุษย์ในทฤษฎีความต้องการ โดยแบ่งออกเป็น 5 ประเภท ดังนี้ (มธุรส สว่างบำรุง, 2551 , น. 48 - 51)

1. ความต้องการทางสรีระ (Physiological Needs) หมายถึง ความต้องการพื้นฐานของร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย ความต้องการทางเพศและการพักผ่อน เป็นต้น ความต้องการเหล่านี้เป็นความต้องการที่จำเป็นสำหรับการมีชีวิตอยู่ มนุษย์ทุกคนมีความต้องการทางสรีระอยู่เสมอจะขาดเสียไม่ได้

2. ความต้องการความมั่นคง และความปลอดภัยหรือสวัสดิภาพ (Safety Needs) หมายถึง ความมั่นคงปลอดภัย ด้านร่างกายและจิตใจ อิศระจากความกลัว ขู่ว่าจะจับจากผู้อื่นและสิ่งแวดล้อม ความต้องการประเภทนี้เริ่มตั้งแต่ทารกจนกระทั่งวัยชรา ความต้องการที่จะมีงานทำเป็นหลักแหล่งก็เป็นความต้องการเพื่อสวัสดิภาพของผู้ใหญ่อย่างหนึ่ง

3. ความต้องการความรักหรือความเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม (Love & Belonging Needs) มนุษย์ทุกคนมีความปรารถนาจะให้เป็นที่รักของผู้อื่น ต้องการมีความสัมพันธ์กับผู้อื่นและส่วนหนึ่งของกลุ่ม ต้องการให้ทุกคนยอมรับตนเป็นสมาชิก คนที่รู้สึกเหงาไม่มีเพื่อนมีชีวิตที่ไม่สมบูรณ์เป็นผู้ที่ต้องการเพื่อนจะต้องทำให้รู้สึกว่าคุณเป็นที่รัก และยอมรับของกลุ่มเพื่อเป็นที่สมปรารถนาในความต้องการความรักและเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม

4. ความต้องการที่จะรู้สึกว่าคุณมีค่า (Esteem Needs) ความต้องการนี้ประกอบด้วยความต้องการที่จะประสบความสำเร็จมีความสามารถ ต้องการที่จะให้เห็นว่าคุณมีความสามารถมีคุณค่าและมีเกียรติ ต้องการได้รับการยกย่องนับถือจากผู้ที่มีความปรารถนาในความต้องการนี้จะเป็นผู้มีความมั่นใจในตนเองเป็นคนมีประโยชน์ จะรู้สึกว่าคุณไม่มีความสามารถและมีปมด้อยมองโลกในแง่ร้าย

5. ความต้องการรู้จักตนเองอย่างแท้จริงและพัฒนาตนเองเต็มที่ตามศักยภาพของตน (Self Actualization Needs) เป็นความต้องการที่จะรู้จักตนเองตามสภาพที่แท้จริงของตนกล้าที่จะตัดสินใจเลือกทางเดินของชีวิต รู้จักค่านิยมของตนเอง มีความจริงใจต่อตนเอง สมปรารถนาที่จะเป็นคนดีที่สุดในด้านสติปัญญา ทักษะและอารมณ์ ความรู้สึก ยอมรับตนเอง ที่สำคัญที่สุดก็คือ การมีสติที่จะยอมรับว่าคุณใช้กลไกในการป้องกันตนในการปรับตัวและพยายามที่จะเลิกใช้ เปิดโอกาสให้ตนเองเผชิญกับความจริงของชีวิต โดยคิดว่าเป็นสิ่งที่ท้าทาย น่าตื่นเต้นและมีความหมาย กระบวนการที่จะพัฒนาตนเองเต็มที่ตามศักยภาพของตนเป็นกระบวนการที่ไม่มีจุดจบตลอดเวลาที่มีชีวิตอยู่ มนุษย์ทุกคนมีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองเต็มที่ตามศักยภาพของตน

ทฤษฎีการจูงใจของเฮร์ซเบิร์ก (Herzberg's Two Factor Theory)

การจูงใจทำให้เกิดความพึงพอใจเมื่อการจูงใจได้รับการตอบสนองผลที่ได้จะเป็นความพึงพอใจ ซึ่งเฮร์ซเบิร์กได้ค้นพบทฤษฎีในการสร้างความพึงพอใจให้เพิ่มขึ้นในการปฏิบัติงาน เรียกว่า The Motivation Hygiene Theory ทฤษฎีนี้กล่าวถึง ปัจจัยที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจใน 2 ปัจจัย (Two Factors Theory of Motivation) (ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2553 , น.32 - 37) ดังนี้

1. ปัจจัยแรงจูงใจ (Motivation) เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจในการทำงานกระตุ้นให้บุคคลทำงานดีขึ้นได้แก่

1.1 ความสำเร็จในงาน (Achievement) เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจและความปลื้มปิติในผลสำเร็จของงาน เมื่อได้ทำงานหรือแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้เป็นผลสำเร็จ ปัจจัยนี้ นับว่ามีความสำคัญมากที่สุด

1.2 ความยอมรับนับถือ (Recognition) หมายถึง การได้รับการยกย่องชมเชยยอมรับนับถือหรือได้รับการแสดงความยินดีจากผู้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงานหรือบุคคลอื่น ๆ ทำให้เกิดความภาคภูมิใจ ซึ่งจะเกิดควบคู่กับความสำเร็จในงาน

1.3 ลักษณะของงาน (Work Itself) หมายถึง ลักษณะของงานที่น่าสนใจและท้าทายความสามารถงานที่ต้องประดิษฐ์คิดค้นหาสิ่งใหม่ ๆ ทำให้เกิดความพึงพอใจ

1.4 ความรับผิดชอบ (Responsibility) หมายถึง การที่ผู้บังคับบัญชาให้โอกาสแก่ผู้ทำงานได้รับผิดชอบต่อการทำงานของตนเองอย่างเต็มที่ ไม่จำเป็นต้องตรวจตราหรือควบคุมมากเกินไป

1.5 ความก้าวหน้า (Advancement) หมายถึง การได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนหรือตำแหน่งให้สูงขึ้นรวมถึงโอกาสที่จะได้เพิ่มพูนความรู้ ความสามารถในการทำงานหรือเพิ่มความสำเร็จก้าวหน้าในการทำงานด้วย

2. ปัจจัยสุขอนามัย (Hygiene Factors) เป็นปัจจัยที่ป้องกันไม่ให้เกิดความไม่พึงพอใจในงานที่ปฏิบัติอยู่ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ประกอบด้วย

2.1 นโยบายการบริหาร (Policy and Administration) หมายถึง แนวทางในการปฏิบัติงานและการใช้กระบวนการบริหารเพื่อปฏิบัติงาน

2.2 วิธีการบังคับบัญชา (Supervision) หมายถึง พฤติกรรมในการบริหารของผู้บริหารตามกระบวนการบริหาร

2.3 สัมพันธภาพกับเพื่อนร่วมงาน (Relationship with Peers) หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปฏิบัติงานกับเพื่อนร่วมงาน

2.4 สัมพันธภาพกับผู้บังคับบัญชา (Relationship with Supervisor) หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปฏิบัติงานกับผู้บริหาร

2.5 สภาพการทำงาน (Working Conditions) หมายถึง สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ในการทำงาน เช่น ท่าเลที่ตั้ง อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกในการทำงานและปริมาณงานความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจ และการจูงใจถูกเชื่อมโยงด้วยปัจจัยอื่น ๆ ผลของการปฏิบัติงานที่ดีจะนำไปสู่ผลตอบแทนที่ดี ในที่สุดจะนำไปสู่การตอบสนองความพึงพอใจ หรือผลตอบแทน ซึ่งแบ่ง

ออกเป็น ผลตอบแทนภายใน (Intrinsic Rewards) และผลตอบแทนภายนอก (Extrinsic Rewards) โดยความยุติธรรมของผลตอบแทน ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ปริมาณของผลตอบแทนที่ผู้ปฏิบัติที่ได้รับ นั่นคือ ความพึงพอใจของผู้ปฏิบัติงานจะถูกกำหนดโดยความแตกต่างระหว่างผลตอบแทนที่เกิดขึ้น และการรับรู้เรื่องเกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทนที่รับรู้แล้ว ความพึงพอใจย่อมเกิดขึ้น

สรุปได้ว่า ผู้ปฏิบัติงานจะเกิดความพึงพอใจต่อการทำงานมากขึ้นขึ้นอยู่กับสิ่งจูงใจในการทำงาน ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน การที่ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนนั้น ผู้เรียนจะต้องมีแรงจูงใจที่อยากเรียน ซึ่งผู้สอนต้องคำนึงถึงสิ่งที่จะก่อให้เกิดแรงจูงใจหลาย ๆ ด้าน เช่น การจัดบรรยากาศ สถานการณ์ เทคนิคการสอน การยกย่องชมเชย การให้รางวัล การทำให้ผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง การได้รับการยอมรับจากผู้อื่นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีจะทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจในการเรียนหรือการปฏิบัติงาน

การประเมินผลความพึงพอใจ

การหาความพึงพอใจหรือความพอใจ เป็นอีกวิธีหนึ่งที่นิยมใช้ในการประเมินผลด้านคุณภาพในลักษณะภาพรวมของบทเรียนที่ไม่ซับซ้อน ซึ่งเป็นการสอบถามความรู้สึก หรือความชอบเกี่ยวกับบทเรียนที่พัฒนาขึ้น ซึ่งไม่มีเกณฑ์พิจารณาว่าควรสอบถามในประเด็นใดหรือมีกรอบของประเด็นคำถามอย่างไร เนื่องจากเป็นการสอบถามในภาพรวม อย่งไรก็ตามแนวทางที่ใช้ในการกำหนดประเด็นคำถามที่นิยมใช้ มีอยู่ 2 แนวทาง (มนต์ชัย เทียนทอง, 2548, น.318) ดังนี้

1. แนวทางการประเมินภาพรวมทั่ว ๆ ไป เช่น สอบถามเกี่ยวกับส่วนนำเข้าส่วนประมวลผล และส่วนที่แสดงผล โดยพิจารณารายละเอียดแต่ละส่วน ๆ ว่ามีข้อคำถามใดบ้าง ที่จะสอบถามผู้เรียนเกี่ยวกับความพึงพอใจในการใช้บทเรียน กล่าวได้ว่าแนวทางนี้เป็นแนวทางที่มีการใช้ประเมินความพึงพอใจมากที่สุด

2. แนวทางการใช้ทฤษฎีประเมินผล เช่น อาจประยุกต์ใช้ CIPP Model หรือ Alkin Model เป็นต้น โดยสามารถนำทฤษฎีประเมินผลที่มีอยู่มากำหนดกรอบในการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนเกี่ยวกับสาระ (Context) ส่วนนำเข้า (Input) ส่วนประมวลผล (Process) และผลผลิต (Product) เป็นต้น

การเก็บรวบรวมข้อมูลจะนิยมใช้แบบสอบถามมากกว่าการสัมภาษณ์ โดยการกระทำกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ใช้บทเรียนโดยตรง เพื่อประเมินความพึงพอใจหลังจากที่ทดลองใช้บทเรียนแล้ว ผลที่ได้จากการประเมินจะเป็นดัชนีบ่งชี้ความพึงพอใจของผู้เรียน สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ความพึงพอใจที่ได้จากแบบสอบถาม จะใช้ค่าเฉลี่ย มัชยฐาน ฐานนิยมและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน หรือใช้สถิติเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้เรียนแต่ละกลุ่มก็ได้

แบบประเมินความพึงพอใจในการเรียนรู้ของผู้เรียนมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า ซึ่งมี 5 ระดับ คือ พึงพอใจมากที่สุด พึงพอใจมาก พึงพอใจปานกลาง พึงพอใจน้อย พึงพอใจน้อยที่สุด โดยกำหนดเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

พึงพอใจมากที่สุด	ให้คะแนน 5 คะแนน
พึงพอใจมาก	ให้คะแนน 4 คะแนน
พึงพอใจปานกลาง	ให้คะแนน 3 คะแนน
พึงพอใจน้อย	ให้คะแนน 2 คะแนน
พึงพอใจน้อยที่สุด	ให้คะแนน 1 คะแนน

ค่าเฉลี่ยที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินแต่ละข้อแล้วเทียบเกณฑ์การประเมิน โดยใช้เกณฑ์ การแปลความหมายคะแนนของ Likert ดังนี้

4.50 – 5.00	หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
2.50 – 3.49	หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
ต่ำกว่า 1.50	หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

จากหลักการทฤษฎีที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นว่าความพึงพอใจในการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญ ความพึงพอใจในการเรียนและผลการเรียนรู้จะมีความสัมพันธ์กันในทางบวก ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ของผู้เรียน จึงต้องคำนึงถึงผลด้านความรู้สึกของผู้เรียนที่เกิดแก่ตัวผู้เรียนเอง เช่น ความรู้สึกต่อความสำเร็จที่เกิดขึ้น เพื่อเอาชนะความยุ่งยากต่าง ๆ ทำให้เกิดความภาคภูมิใจ ความมั่นใจ ตลอดจนได้รับการยกย่องจากบุคคลอื่น

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ เป็นความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อการทำงาน การปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนหรือบทเรียน เป็นอีกวิธีหนึ่งที่น่าสนใจในการประเมินผลด้านคุณภาพในลักษณะภาพรวมของบทเรียนที่ไม่ซับซ้อน ซึ่งเป็นการสอบถามความรู้สึก หรือความชอบเกี่ยวกับบทเรียนที่พัฒนาขึ้น โดยวัดจากแบบสอบถาม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

อภิญา แก้วสุวรรณ (2554) ได้ศึกษาค้นคว้าการพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2/3 สาขางาน ช่างยนต์ จำนวน 18 คน ได้สรุปผลการวิจัย พบว่า การเปรียบเทียบคะแนนทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลัง

เรียนด้วยแบบฝึกการอ่านคำพ้องภาษาอังกฤษ – ไทยของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างแต่ละคนจากการศึกษาคะแนนทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 18 คน พบว่านักเรียนมีคะแนนทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษภายหลังเรียนผ่านแบบฝึกการอ่านคำพ้องภาษาอังกฤษ – ไทย สูงขึ้นทุกคน

ธีรวงศ์ อภรณ์รัตน์ (2553) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับ ปวช.1 ได้พัฒนาทักษะการอ่านกลุ่มปุ่มเป้าหมายจำนวน 17 คน พบว่าหลังจากนักเรียนได้ฝึกการอ่านแบบฝึกชุดที่ 1 นักเรียนผ่านเกณฑ์ประเมินร้อยละ 88.82 ชุดที่ 2 80.59 และนักเรียนผ่านเกณฑ์ประเมินร้อยละ 82.35 ในการอ่านแบบฝึกชุดที่ 3 แสดงว่านักเรียนมีการพัฒนาทักษะการอ่านดีขึ้นพบว่าหลังจากนักเรียนได้อ่านชุดฝึกจากแบบฝึก 3 ชุดพบว่านักเรียนมีทักษะการอ่านดีขึ้นและมีความมั่นใจในการอ่านมากขึ้น

งานวิจัยต่างประเทศ

ไฮอน (Hyon, 2001) ได้ศึกษาเรื่องผลกระทบของความจำระยะยาวของประเภทการสื่อความแบบต่างๆ ในชั้นเรียนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อวิชาการที่มีต่อการอ่านภาษาที่ 2 ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาในระดับสูงของมหาวิทยาลัย แคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกาซึ่งไม่ใช่เจ้าของภาษา มีจำนวน 11 คน เป็นนักศึกษานิสิตในสาขาวิศวกรรม พยาบาล โบราณคดี และเศรษฐศาสตร์ การวิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์ภายหลังจบการเรียนในเวลา 1 ปี โดยกลุ่มตัวอย่างต้องอ่านประเภทการสื่อความแบบต่างๆ เช่น ข่าว ตำราเรียน หัวข้องานวิจัย ซึ่งเกี่ยวข้องกับ การอ่านและความสนใจของผู้เรียน แล้วศึกษาว่าความจำจากชั้นเรียนนั้นมีผลต่อการอ่านภาษาที่ 2 หรือไม่ และใช้ความจำนี้มากแค่ไหน การสัมภาษณ์แบ่งเป็น 3 ส่วน ส่วนแรกให้ความสนใจในเรื่องการอ่านภาษาที่ 2 ของนักศึกษาทั้งภายในและภายนอกชั้นเรียน โดยสอบถามถึงหัวข้องานวิจัยต่างๆ ที่ผู้เรียนอ่าน และอ่านจากสื่อประเภทใด ความยากง่ายในการอ่าน และวิธีการอ่าน ส่วนที่ 2 ให้ความสำคัญกับเรื่องความจำ การสื่อความประเภทต่างๆ เช่น นิยาย ผู้เรียนได้นำเสนอบทอ่านจำนวน 4 บท และแสดงถึงกลวิธีการอ่านให้ดู ส่วนสุดท้ายเป็นเรื่องของการสัมภาษณ์เพื่อสอบถามวิธีการถ่ายโอนความทรงจำจากชั้นเรียนโดยตรง ซึ่งมีผลต่อการอ่านภาษาที่ 2 หรือไม่ ถ้ามีผู้เรียนนำความทรงจำนั้นมาใช้หรือไม่ และทักษะการอ่านในส่วนใดบ้างที่ต้องปรับปรุง ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างสามารถจดจำรูปแบบของการสื่อความแบบต่างๆ ได้เช่นรูปแบบทรง พีระมิด ในการเขียนข่าวและคำศัพท์เฉพาะทางบางคำ รวมทั้งกลยุทธ์ในการอ่านแบบต่างๆ ในส่วนของการนำไปใช้ในการอ่านนอกชั้นเรียนนั้น กลุ่มตัวอย่างบางคนยอมรับว่ามีผลต่อการอ่านนอกชั้นเรียน และผู้เรียนส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน ในขณะที่บางคนกล่าวว่ากลวิธีการอ่านบางอย่างได้เรียนรู้มาก่อนในชั้นเรียนแล้ว และวิธีการอ่านจะใช้วิธีการที่แตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับเนื้อเรื่องที่อ่าน แต่อย่างไรก็ตามผลของความทรงจำจาก

ชั้นเรียนปรากฏให้เห็นในการตอบข้อสอบปลายภาคซึ่งผู้เรียนใช้รูปประโยคตามที่เรียนจากชั้นเรียนในการตอบข้อสอบ

กอนซาเลส และ คาโรไลนา (Gonzalez and Carolina, 2004) ได้ศึกษาเรื่องการใช้วรรณกรรมด้านวิทยาศาสตร์เป็นบทอ่านสำหรับชั้นเรียนภาษาอังกฤษเพื่อวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยกลุ่มตัวอย่างจำนวน 102 คน เป็นนักศึกษาปี 1 ของมหาวิทยาลัยซิมอน โบลิบาร์ (Simon Bolivar) เวเนซุเอลา ผู้วิจัยได้เลือกบทอ่านจากหนังสือ “The Short Prose Reader” ซึ่งเป็นวรรณกรรมทั่วไปที่มีรูปแบบภาษาและคำศัพท์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคนิคที่คล้ายคลึงกับเนื้อหาด้านวิทยาศาสตร์และเทคนิคที่นักเรียนเคยอ่านในชั้นเรียน เช่น การเปรียบเทียบ คำจำกัดความ คำอธิบาย และมีหัวข้อเรื่องที่หลากหลายโดยพิจารณาเลือกตามความสนใจตามวัยของผู้เรียน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างตอบคำถามที่กำหนด เครื่องมือส่วนที่หนึ่งแบ่งเป็นสองส่วน คือ คำถามส่วนแรกให้ผู้เรียนเปรียบเทียบเนื้อหาที่อ่านระหว่างภาษาอังกฤษทั่วไปและภาษาอังกฤษวิทยาศาสตร์ เครื่องมือส่วนที่สองเป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับเรื่องทัศนคติต่อการอ่านเนื้อเรื่อง ในการทดลองนี้ กลุ่มตัวอย่างต้องอ่านวรรณกรรมที่กำหนดนี้เป็นเวลา 11 สัปดาห์ โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบ 3 ขั้นตอน คือ กิจกรรมก่อนอ่าน ขณะอ่าน และหลังการอ่าน ผลการทดลองปรากฏว่า นักเรียนสามารถบอกรูปแบบของภาษาแบบต่างๆ ได้ จากการตอบคำถามในส่วนแรก ในเรื่องของความยากง่ายพบว่า 48% บอกว่าเนื้อหาที่อ่านไม่ยาก โดยกล่าวว่าที่ไม่ยากเพราะมีความคุ้นเคยกับคำศัพท์และโครงสร้างของภาษาและกล่าวว่าส่วนที่สำคัญในการแสดงความเข้าใจในการอ่านคือ กิจกรรมหลังการอ่าน นอกจากนี้ 63% ยังมีทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า นักศึกษาที่ได้รับการสอนอ่าน ด้วยวิธีการใช้แบบฝึกมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษที่ดี เนื่องจากในวิธีการใช้แบบฝึก ประกอบด้วยหลายกลวิธีที่ช่วยพัฒนาให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งเริ่มแต่ขั้นสำรวจ ซึ่งในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้มองภาพรวมของเรื่องที่อ่านเพื่อกระตุ้นให้เกิดการคิดถึงเรื่องที่กำลังจะได้อ่าน และยังมีกลวิธีการตั้งคำถาม ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกหาคำตอบจากคำถามที่ตั้งไว้ ช่วยให้มีแรงจูงใจในการอ่านเนื่องจากมีจุดประสงค์ในการอ่านที่ชัดเจน การตั้งคำถาม เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้หาคำตอบในขั้นต่อไป เพื่อฝึกตอบคำถามที่หลากหลาย ในขั้นการอ่านอย่างรอบคอบ ผู้เรียนได้นำคำถามก่อนหน้ามาช่วยในการหาคำตอบซึ่งง่ายต่อการตอบเนื่องจากรู้ว่าต้องตอบอย่างไร เมื่อรู้คำถามและคำตอบแล้วก็จำไว้ และให้จดไว้กันลืม ถ้าหากยังไม่ได้ก็ให้กลับไปอ่านซ้ำ ๆ อีกครั้งจะช่วยนักเรียนเข้าใจได้ชัดเจนและมีความคงทนในการจำ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเรื่องการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษช่วง
อุตสาหกรรมโดยใช้แบบฝึกสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานยาน
ยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค) ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค) ที่ศึกษาวิชาภาษาอังกฤษช่วง
อุตสาหกรรม จำนวน 2 ห้องเรียน รวม 50 คน ซึ่งเป็นนักเรียนคละกันทั้งเก่ง ปานกลาง และอ่อน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค) ที่ศึกษาวิชาภาษาอังกฤษช่วง
อุตสาหกรรม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 1 ห้อง จำนวน 26 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่ม
อย่างง่ายโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

1. แผนการสอน จำนวน 5 แผน
2. แบบทดสอบความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษช่วงอุตสาหกรรมก่อนและหลังเรียน
เป็นแบบเลือกตอบ มี 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ
3. แบบสอบถามความพึงพอใจ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่มีต่อวิธีการ
สอนโดยใช้แบบฝึก จำนวน 20 ข้อ

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและพัฒนาเครื่องมือดังต่อไปนี้

1. การสร้างแผนการสอน

1.1 ศึกษาจุดประสงค์รายวิชาและเนื้อหาวิชา จากคำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษ ช่วงอุตสาหกรรม (2000-1223)

1.2 ศึกษาแบบเรียนที่อนุญาตให้ใช้ในสถาบันการอาชีวศึกษาในรายวิชา ภาษาอังกฤษช่วงอุตสาหกรรม (2000-1223) และวิชาเกี่ยวกับสาขางานยานยนต์เพื่อวิเคราะห์เนื้อหา กิจกรรมและหัวเรื่อง เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดหัวเรื่องของบทอ่าน

1.3 รวบรวมสาระจากการวิเคราะห์จุดประสงค์รายวิชาและคำอธิบายรายวิชาในข้อ รวมทั้งจากการวิเคราะห์แบบเรียน ได้หัวข้อหลักเพื่อกำหนดขอบเขตเนื้อหาบทอ่านจำนวน 8 บท คือ 1) การบรรยายสัดส่วน ขนาด รูปทรง (How to describe objects) 2) ป้ายเตือนภัย (Warning sign) 3) วัสดุอุปกรณ์และอะไหล่เครื่องยนต์ (Signs and notices) 4) การบรรยายปัญหาและลักษณะงาน (Problem and job description) 5) การให้ข้อมูลและการให้บริการ (Service order)

ตารางที่ 1 ตารางกำหนดเนื้อหาบทอ่านภาษาอังกฤษเทคนิค และกิจกรรมสำหรับโครงการสอน

Objectives	Topics	Language content	Activities
<p>To be able to get main idea from reading passage about size, shape, and describe size and shape of objects (2 ชั่วโมง แผนที่ 1)</p>	<p>1. how to describe objects</p>	<p>Function Describing objects</p> <p>Structure –WH questions e.g. What does it look like? What is it used for?</p> <p>Vocabulary shapes, sizes, colors... e.g. cycle, big, red</p>	<p>Pre reading – Matching items</p> <p>While reading – True/ false – Completing items – Asking and answering questions</p> <p>Post reading Writing sentences to describe objects</p>

ตารางที่ 1 (ต่อ)

Objectives	Topics	Language content	Activities
<p>To be able to get information from signs/ notices, and express warning, advice and safety rules</p>	<p>2. Warning signs</p>	<p>Function Giving warnings, advices and safety rules</p> <p>Structure – Modals Must /should /can You have not Do not</p> <p>Vocabulary Protective equipment e.g. goggles, gloves</p>	<p>Pre reading – Discussing about signs – Matching Items</p> <p>While reading – Information transfer – Completing Items</p> <p>Post reading – Let the students think up new signs and write warning sentences</p>
<p>To be able to get information from reading passage about hand tools and tell the names and their functions and to be able to skim or scan the information of car specification tables, and describe car specifications</p>	<p>3. Signs and notices</p>	<p>Function Describing functions of tools and describing things</p> <p>Structure – Wh question What is it? It is..... – Useto..... – Do you like or dislike</p> <p>Vocabulary hand tools e.g. screwdriver, pliers car components e.g. engine, gear, tire</p>	<p>Pre reading – Matching Items – Discussing about car feature</p> <p>While reading – Information transfer – Asking and answering questions – Completing items</p> <p>Post reading – Asking and answering questions – Giving summary and opinion about topic</p>

ตารางที่ 1 (ต่อ)

Objectives	Topics	Language content	Activities
<p>To be able to read short passage about mechanical problems to get information ,and express the problem and the way to solve the problem</p>	<p>4. Problem and job description</p>	<p>Function Describing problems</p> <p>Structure – If clause I</p> <p>Vocabulary mechanical problem/ default e.g. drip, leak, plug up</p>	<p>Pre reading – Matching Items</p> <p>While reading –Semantic mapping</p> <p>Post reading – Matching items – Writing sentences</p>
<p>To be able to read car maintenance schedule to get information, and complete the service order</p>	<p>8. Service order</p>	<p>Function Describing services</p> <p>Structure – Present perfect</p> <p>Vocabulary repairing e.g. fix, replace, clean</p>	<p>Pre reading – Matching items</p> <p>While reading – Completing Items</p> <p>Post reading – Filling forms – Writing sentences</p>

1.4 จัดทำแผนการสอน จำนวน 5 แผน เป็นแผนการสอนที่อ่านแล้วตอบคำถามได้

1.5 นำแผนการสอนที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ความเหมาะสมและความสมบูรณ์ของแผน ความสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อ ตลอดจนการวัดและประเมินผล เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข จากนั้นจึงนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ชูดเดิมทำการตรวจสอบอีกครั้ง และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congruence) โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญเป็น +1, 0 หรือ -1 ดังนี้

- +1 แน่ใจว่าแผนการสอนสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัดที่ระบุไว้จริง
- 0 ไม่แน่ใจว่าแผนการสอนสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัดที่ระบุไว้
- 1 แน่ใจว่าแผนการสอนไม่สอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัดที่ระบุไว้

โดยแผนการสอน มีค่า IOC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 จึงถือว่าเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในงานวิจัยได้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2538, น. 124) ผลค่า IOC มีค่า 0.67-1.00

1.6 นำแผนการสอนที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้สอนกับนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขานานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค) จำนวน 26 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อหาข้อบกพร่อง ความเหมาะสมกับเวลา และวิธีดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน

1.7 ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ โดยเพิ่ม-ลดกิจกรรมบางขั้นตอนเพื่อให้เหมาะสมกับเนื้อหามากยิ่งขึ้น แล้วนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง

2. การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ ก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

2.1 ศึกษาแนวทางการสร้างแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษตามหลักการทดสอบทักษะการอ่าน ของอัจฉรา วงศ์โสธร การสร้างและพัฒนาเครื่องวัดลักษณะผู้เรียน

2.2 ศึกษาบทอ่านที่คัดสรร และสร้างตารางกำหนดเนื้อหาแบบทดสอบ (Table of Test Specification) โดยประมวลเนื้อหาสาระให้ตรงตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในตารางการสอน ทั้ง 5 บท และนำตารางดังกล่าวไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา แล้วนำข้อเสนอแนะต่าง ๆ มาปรับปรุงแก้ไขตารางกำหนดเนื้อหาข้อสอบให้เหมาะสม

2.3 สร้างแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิค ตามจุดประสงค์ 3 ข้อ คือ การจับใจความสำคัญ บอกรายละเอียดของเรื่องและสรุปใจความสำคัญ รวมจำนวน 30 ข้อ แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congruence) โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ เป็น +1, 0 หรือ -1 ดังนี้

- +1 แน่ใจว่าแบบทดสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์จริง
- 0 ไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์จริง
- 1 แน่ใจว่าแบบทดสอบไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

โดยแบบทดสอบ มีค่า IOC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 จึงถือว่าเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในงานวิจัยได้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540, น. 117) ผลค่า IOC มีค่า 1.00

2.4 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช. ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค) จำนวน 24 คน

2.5 ตรวจสอบคำตอบให้คะแนนและนำคะแนนมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรม B-index เพื่อใช้ในการคัดเลือกข้อสอบจำนวน 30 ข้อ เพื่อนำมาใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 26 คน โดยมีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20–0.73 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป (อัจฉรา วงศ์โสธร 2529, น. 312) และหาค่าความเชื่อมั่น แบบทดสอบทั้งฉบับโดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) (ถ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2528, น. 169) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.84

2.6 นำแบบทดสอบไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

3. สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ โดยใช้วิธีการสอนโดยใช้แบบฝึก

สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค) ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามดังนี้

3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถาม

3.2 กำหนดเนื้อหาให้สอดคล้องกับวิธีการสอนโดยใช้แบบฝึก

3.3 สร้างข้อความให้สอดคล้องกับประเด็นที่กำหนดขึ้น โดยสร้างแบบสอบถามจำนวน 20 ข้อ แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congruence) โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญเป็น +1, 0 หรือ -1 ดังนี้

+1 แน่ใจว่าแบบสอบถามสอดคล้องกับประเด็นที่กำหนดจริง

0 ไม่แน่ใจว่าแบบสอบถามสอดคล้องกับประเด็นที่กำหนดจริง

-1 เมื่อแน่ใจว่าแบบสอบถามสอดคล้องกับประเด็นที่กำหนดจริง

โดยแบบสอบถาม มีค่า IOC มีค่า มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 จึงถือว่าเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในงานวิจัยได้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540, น. 117)

3.4 สร้างแบบสอบถาม โดยใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ของลิเคิร์ต (Likert technique) ให้ผู้เรียนตอบแบบสอบถามในรูปของข้อความ ผู้วิจัยได้สร้างข้อคำถามเป็นข้อความทางบวกจำนวน 20 ข้อ และกำหนดน้ำหนักคะแนน ดังนี้

5	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

3.5 นำแบบสอบถามที่มีการปรับปรุงแก้ไขสมบูรณ์แล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค) ห้อง 3/2 จำนวน 24 คน หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ของ ครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) (พิสนุ พงศ์ศรี, 2549, น. 175 - 177) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.86

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ทำหนังสือจากมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ไปถึงผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค) เพื่อขออนุญาตในการดำเนินการวิจัย
2. ให้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 26 คน ทำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเฉพาะกิจก่อนเรียน (Pretest) ตรวจสอบแล้วบันทึกคะแนนไว้
3. ดำเนินการสอนนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แผนการสอนวิธีการสอนโดยใช้แบบฝึก จำนวน 8 บท 8 สัปดาห์ ๆ ละ 2 ชั่วโมง
4. ทำแบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่มีต่อการได้รับการสอนอ่าน โดยวิธีการสอนโดยใช้แบบฝึก
5. หลังทำการสอนจนครบ 5 บท แล้วให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเฉพาะกิจหลังเรียน (Posttest) ซึ่งเป็นข้อสอบชุดเดียวกับที่ก่อนได้รับการสอนอ่าน โดยใช้วิธีการสอนโดยใช้แบบฝึก จากนั้นตรวจให้คะแนนและบันทึกคะแนนของนักเรียนแต่ละคน เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านของนักเรียนหลังได้รับการสอนอ่าน โดยวิธีการสอนโดยใช้แบบฝึก

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ร้อยละ (Percentage) (บุญชม ศรีสะอาด,2545)

$$P = \frac{f \times 100}{N}$$

เมื่อ	P	แทน	ร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
	N	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

1.2 ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) (บุญชม ศรีสะอาด,2545)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
	N	แทน	จำนวนคะแนนในกลุ่ม

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 หาค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ของแบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบสอบถามความพึงพอใจโดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้อง IOC
(Index of Item-objective Congruence) (สมนึก ภัททิยธนี,2545)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับเนื้อหาหรือระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้และแบบสอบถามความพึงพอใจ
	$\sum R$	แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

2.2 สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานในการวิจัย คือ การทดสอบแบบ t-test (t-test for dependent samples)

2.4 การหาดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือการวิจัย โดยใช้เทคนิคการหาค่า IOC

2.5 การหาคุณภาพของแบบทดสอบการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยด้วยวิธีการหาค่าความยากง่ายของข้อสอบ การหาค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ และการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder-Richardson

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่องการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคโดยใช้แบบฝึกสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค) ผู้วิจัยได้ผลวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

- n แทน กลุ่มตัวอย่าง
- \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของคะแนน
- $S.D.$ แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบที่ (t – test) แบบ Dependent
- ** แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่องเรื่องการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษช่างอุตสาหกรรมโดยใช้แบบฝึกสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค) ผู้วิจัยได้เสนอการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ตามลำดับ

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษช่างอุตสาหกรรมโดยใช้แบบฝึกสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค)

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษช่วงอุตสาหกรรมโดยใช้แบบฝึกสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค)

การทดลอง	n	\bar{X}	S.D.	t
ก่อนใช้แบบฝึก	26	24.38	1.72	12.80*
หลังใช้แบบฝึก	26	26.96	1.54	

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษช่วงอุตสาหกรรมโดยใช้แบบฝึกสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค) ในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษช่วงอุตสาหกรรมโดยใช้แบบฝึก

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค) ในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษช่วงอุตสาหกรรมโดยใช้แบบฝึก ในภาพรวม

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านเนื้อหา	4.43	0.58	มาก
2. ด้านการออกแบบ แบบฝึกทักษะและการใช้ภาษา	4.38	0.67	มาก
3. ด้านแบบฝึกทักษะและแบบวัดผลสัมฤทธิ์	4.47	0.58	มาก
4. ด้านการจัดบทเรียน	4.76	0.43	มากที่สุด
รวม	4.51	0.57	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค) ใน การเรียนการอ่านภาษาอังกฤษช่วงอุตสาหกรรมโดยใช้แบบฝึก โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.51 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการจัดบทเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ด้านแบบฝึกทักษะและแบบวัดผลสัมฤทธิ์ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการออกแบบ แบบฝึกทักษะและการใช้ภาษา

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค) ใน การเรียนการอ่านภาษาอังกฤษช่วงอุตสาหกรรมโดยใช้แบบฝึก ด้านเนื้อหา

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านเนื้อหา			
1.1 เนื้อหาที่เรียนเป็นเรื่องที่น่าสนใจ	4.45	0.57	มาก
1.2 เนื้อหาที่เรียนไม่ยากเกินไป	4.34	0.55	มาก
1.3 การเรียงลำดับเนื้อหามีความเหมาะสม	4.48	0.57	มาก
1.4 เนื้อหามีความเหมาะสมกับระดับความรู้ของนักศึกษา	4.62	0.62	มากที่สุด
1.5 เนื้อหาก่อให้เกิดแรงจูงใจในการเรียน	4.24	0.58	มาก
รวม	4.43	0.58	มาก

จากตารางที่ 4 ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค) ใน การเรียนการอ่านภาษาอังกฤษช่วงอุตสาหกรรมโดยใช้แบบฝึก ด้านเนื้อหา โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.43 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เนื้อหามีความเหมาะสมกับระดับความรู้ของนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา การเรียงลำดับเนื้อหามีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ เนื้อหาก่อให้เกิดแรงจูงใจในการเรียน

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค) ใน การเรียน การอ่านภาษาอังกฤษช่างอุตสาหกรรมโดยใช้แบบฝึก ด้านการออกแบบ แบบฝึกทักษะ และการใช้ภาษา

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับความ พึงพอใจ
2. ด้านการออกแบบ แบบฝึกทักษะและการใช้ภาษา			
2.1 ความเหมาะสมของเนื้อหาในแต่ละแบบฝึก	4.31	0.71	มาก
2.2 ภาพมีส่วนช่วยให้บทเรียนไม่น่าเบื่อ	4.66	0.48	มากที่สุด
2.3 มีการใช้ภาพอย่างเหมาะสม	4.17	0.85	มาก
2.4 ขนาดของตัวอักษรอ่านได้ชัดเจน	4.41	0.63	มาก
2.5 สีของอักษรมีความเหมาะสม	4.38	0.68	มาก
รวม	4.38	0.67	มาก

จากตารางที่ 5 ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค) ใน การเรียน การอ่านภาษาอังกฤษช่างอุตสาหกรรมโดยใช้แบบฝึก ด้านการออกแบบ แบบฝึกทักษะและการใช้ภาษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.38 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ภาพมีส่วนช่วยให้บทเรียนไม่น่าเบื่อ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ขนาดของตัวอักษรอ่านได้ชัดเจน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือมีการใช้ภาพอย่างเหมาะสม

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค)
ในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษช่วงอุตสาหกรรมโดยใช้แบบฝึก ด้านแบบฝึกทักษะและ
แบบวัดผลสัมฤทธิ์

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับความ พึงพอใจ
3. ด้านแบบฝึกทักษะและแบบวัดผลสัมฤทธิ์			
3.1 คำแนะนำการใช้แบบฝึกทักษะมีความชัดเจนไม่ยุ่งยาก	4.48	0.69	มาก
3.2 ข้อคำถามในแบบทดสอบไม่คลุมเครือ	4.34	0.48	มาก
3.3 นักศึกษามีโอกาสได้ทราบคะแนนของผลงานที่ทำ	4.34	0.67	มาก
3.4 แบบฝึกทักษะส่งผลให้ผู้เรียนได้ทบทวนบทเรียน	4.69	0.47	มากที่สุด
รวม	4.47	0.58	มาก

จากตารางที่ 6 ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค) ในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษช่วงอุตสาหกรรมโดยใช้แบบฝึก ด้านแบบฝึกทักษะและแบบวัดผลสัมฤทธิ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.47 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แบบฝึกทักษะส่งผลให้ผู้เรียนได้ทบทวนบทเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คำแนะนำการใช้แบบฝึกทักษะมีความชัดเจนไม่ยุ่งยาก และข้อคำถามในแบบทดสอบไม่คลุมเครือ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ นักศึกษามีโอกาสได้ทราบคะแนนของผลงานที่ทำ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค) ในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษช่วงอุตสาหกรรมโดยใช้แบบฝึก

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค) ในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษช่วงอุตสาหกรรมโดยใช้แบบฝึก ด้านการจัดบทเรียน

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
4. ด้านการจัดบทเรียน			
4.1 แบบฝึกทักษะมีความชัดเจน	4.79	0.41	มากที่สุด
4.2 แบบฝึกทักษะมีความเข้าใจ	4.59	0.50	มากที่สุด
4.3 ส่งเสริมความมีวินัยในตนเอง	4.79	0.51	มากที่สุด
4.4 ส่งเสริมให้ศึกษาค้นคว้าด้วยแบบฝึกทักษะ	4.83	0.38	มากที่สุด
4.5 มีความพอใจที่ได้เรียนด้วยแบบฝึกทักษะ	4.79	0.41	มากที่สุด
4.6 เหมาะสมที่จะใช้เป็นการสอน	4.83	0.38	มากที่สุด
รวม	4.76	0.43	มากที่สุด

จากตารางที่ 7 ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค) ในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษช่วงอุตสาหกรรมโดยใช้แบบฝึก ด้านการจัดบทเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.76 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่งเสริมให้ศึกษาค้นคว้าด้วยแบบฝึกทักษะ และเหมาะสมที่จะใช้เป็นการสอน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา แบบฝึกทักษะมีความชัดเจนส่งเสริมความมีวินัยในตนเอง และมีความพอใจที่ได้เรียนด้วยแบบฝึกทักษะ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ แบบฝึกทักษะมีความเข้าใจ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคโดยใช้แบบฝึก สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค) ผู้วิจัยขอนำเสนอและอภิปรายผล ได้ดังนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษช่วงอุตสาหกรรมโดยใช้แบบฝึก สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค)
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค) ในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษช่วงอุตสาหกรรม โดยใช้แบบฝึก

สมมติฐานการวิจัย

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค) มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษช่วงอุตสาหกรรมโดยใช้แบบฝึกหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค) ที่ศึกษาวิชาภาษาอังกฤษช่วงอุตสาหกรรม จำนวน 2 ห้องเรียน รวม 50 คน ซึ่งเป็นนักเรียนคละกันทั้งเก่ง ปานกลาง และอ่อน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค) ที่ศึกษาวิชาภาษาอังกฤษช่วง

อุตสาหกรรม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 1 ห้อง จำนวน 26 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคโดยใช้แบบฝึกสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค) ประกอบด้วย

1. แผนการสอน โดยใช้วิธีการใช้แบบฝึก จำนวน 5 แผน
2. แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคก่อนและหลังเรียน เป็นแบบเลือกตอบ มี 4 ตัวเลือก จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 30 ข้อ
3. แบบสอบถามความพึงพอใจ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่มีต่อวิธีการสอนโดยใช้แบบฝึก จำนวน 20 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยได้นำหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัยจากมหาวิทยาลัยไปเสนอขออนุญาตผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค)
2. ดำเนินการทดสอบก่อนเรียนกับนักศึกษากลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคที่จัดทำขึ้นจำนวน 30 ข้อ แล้วบันทึกผลไว้เป็นคะแนนสอบก่อนเรียน
3. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้กับนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง จำนวน 5 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง โดยสอนสัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวมระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการทดลองเป็นเวลาทั้งสิ้น 4 สัปดาห์
4. ทดสอบหลังเรียนกับนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคฉบับเดียวกับกับแบบทดสอบก่อนเรียน แล้วบันทึกคะแนนผลการสอบไว้เป็นคะแนนหลังเรียน นำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน
5. ดำเนินการทดสอบกับนักศึกษากลุ่มตัวอย่างอีกครั้ง โดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคฉบับเดิม หลังจากเว้นระยะเวลาให้ผ่านไป 1 สัปดาห์

การวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษช่วงอุตสาหกรรมโดยใช้แบบฝึกสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค)

2. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค) ใน การเรียนการอ่านภาษาอังกฤษช่วงอุตสาหกรรมโดยใช้แบบฝึก

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานในการวิจัย คือ การทดสอบแบบ t-test (t-test for dependent samples)
3. การหาดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือการวิจัย โดยใช้เทคนิคการหาค่า IOC
4. การหาคุณภาพของแบบทดสอบการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ด้วยวิธีการหาค่าความยากง่ายของข้อสอบ การหาค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ และการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder-Richardson

สรุปผลการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษช่วงอุตสาหกรรมโดยใช้แบบฝึกสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05
2. ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค) ใน การเรียนการอ่านภาษาอังกฤษช่วงอุตสาหกรรมโดยใช้แบบฝึก โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการจัดบทเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ด้านแบบฝึกทักษะและแบบวัดผลสัมฤทธิ์ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการออกแบบ แบบฝึกทักษะและการใช้ภาษา

อภิปรายผล

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษช่วงอุตสาหกรรมโดยใช้แบบฝึกสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากเหตุผลต่อไปนี้

1.1 ผู้วิจัยได้จัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทางการอ่านภาษาอังกฤษช่วงอุตสาหกรรม เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้มากขึ้น สามารถจดจำได้นาน และเชื่อมโยงความรู้ที่มีอยู่เดิมเข้ากับเรื่องที่เรียนต่อไปได้ เรียนรู้ผ่านการปฏิบัติทดลอง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากแบบฝึกมี รูปแบบที่น่าสนใจกว่าตำราเรียน มีเนื้อหาความยาวเหมาะสมกับความสนใจของผู้เรียน มีการจัดรูปแบบและองค์ประกอบโดยรวมเหมาะสม มีเนื้อหาที่สอดคล้องกันในแต่ละกิจกรรม และยังเป็นเรื่องทันสมัยที่ไม่มีการคัดแปลงจากอินเทอร์เน็ต ทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ในข้อมูลแปลกใหม่ที่ไม่เคยรู้ทำให้สนใจที่จะทำกิจกรรมในชั้นต่างๆ อย่างดี

1.2 นักศึกษาส่วนใหญ่มีความสนใจกับการจัดบทเรียนซึ่งมาจากการเรียบเรียงเอกสารจากการค้นคว้าในอินเทอร์เน็ต ซึ่งเนื้อหาเกี่ยวข้องกับสาขางานยานยนต์สอดคล้องกับการปฏิบัติงานที่นักศึกษาได้ลงมือทำเอง ทำให้มีผลต่อการทำความเข้าใจในเนื้อเรื่องที่อ่านได้ง่ายขึ้น มีเนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับระดับความรู้ของนักศึกษาและสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมและความรู้ใหม่ได้ ถึงแม้จะมีคำศัพท์ที่ค่อนข้างยาก เนื่องจากคำศัพท์ที่สอดคล้องกับข้อความในบทอ่าน แต่นักศึกษาส่วนใหญ่ก็สามารถทำความเข้าใจกับบทอ่านได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อภิญา แก้วสุวรรณ (2554) ได้ศึกษาค้นคว้าการพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2/3 สาขางาน ช่างยนต์ จำนวน 18 คน ได้สรุปผลการวิจัย พบว่าการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกการอ่านคำพ้องภาษาอังกฤษ – ไทยของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างแต่ละคนจากการศึกษาคะแนนทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 18 คน พบว่านักเรียนมีคะแนนทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษภายหลังเรียนผ่านแบบฝึกการอ่านคำพ้องภาษาอังกฤษ – ไทย สูงขึ้นทุกคน

2. ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ โดยใช้แบบฝึกทางการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิค โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจาก แบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคที่สร้างขึ้นมีส่วนช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิค เนื้อหาที่เรียนเป็นเรื่องที่น่าสนใจ เนื้อหาที่เรียนไม่ยากเกินไป การเรียงลำดับเนื้อหามีความเหมาะสม มีการใช้ภาพอย่างเหมาะสม ขนาดของตัวอักษรอ่านได้ชัดเจน สีของอักษรมีความเหมาะสม คำแนะนำการใช้แบบฝึกทักษะมีความชัดเจนไม่ยุ่งยาก ข้อคำถามในแบบทดสอบไม่คลุมเครือ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อภิญา แก้วสุวรรณ (2554) และ ชีรวงศ์ อาภรณ์รัตน์ (2553)

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษช่วงอุตสาหกรรม โดยใช้แบบฝึกสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค) ผู้วิจัยได้มีข้อเสนอแนะต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจากการวิจัยในครั้งนี้ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

- 1.1 ควรคัดเลือกเนื้อหาที่สอนโดยตรงจากการสำรวจความต้องการของผู้เรียนด้วยทุกครั้ง
- 1.2 ควรกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักพัฒนาหาความรู้ด้วยตนเองนอกห้องเรียนและเป็นการพัฒนาการใช้ภาษาให้ได้ผลตรงความต้องการของผู้เรียน
- 1.3 ควรเพิ่มการออกแบบ แบบฝึกทักษะและการใช้ภาษาเพื่อเป็นการกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน
- 1.4 ควรเพิ่มด้านแบบฝึกและแบบวัดผลสัมฤทธิ์

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

- 2.1 ควรมีการวิจัยในเรื่องพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิค หรือภาษาอังกฤษเฉพาะกิจในสาขาอาชีพต่างๆ
- 2.2 ควรมีวิจัยในทักษะอื่นๆ เช่น การพูด-ฟัง การเขียน สำหรับภาษาอังกฤษเทคนิคหรือภาษาอังกฤษเฉพาะกิจตามสาขางาน เช่น ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ หรือสาขาอื่น ๆ โดยสำรวจความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน ผู้สอน และจากสถานประกอบการด้วย
- 2.3 ควรมีการวิจัยในเรื่องทักษะการฟัง และการเขียนภาษาอังกฤษเทคนิคสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
- 2.4 ควรมีการศึกษาวิจัยในเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษเทคนิคในสาขาวิชาอื่นๆ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
- 2.5 ควรมีการศึกษาวิจัยและพัฒนารูปแบบการเรียนรู้อังกฤษเทคนิคหรือภาษาอังกฤษเฉพาะกิจสาขาวิชาอื่นๆ ในการพัฒนาวิธีการเรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ

บรรณานุกรม

- กฤษมันต์ วัฒนาณรงค์ และคณะ. (2539). การควบคุมมาตรฐานในการจัดการศึกษาของสถาบัน
การสอนวิชาชีพเอกชนที่เปิดสอนสาขาช่างยนต์ในเขตกรุงเทพมหานคร.
วารสารวิชาการพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. 6, 2 (เมษายน 2539) : 58–63.
- กิ่งเพชร ป็องแก้ว. (2545). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและแรงจูงใจในการเรียนวิชา
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับรับการฝึกกระบวนการเรียนรู้แบบ
อภิปัญญา โดยใช้ผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- ขนิษฐา อ่อนประสงค์. (2541). พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคในชั้นเรียน
ภาษาอังกฤษที่มีรูปแบบการสอนเพื่อการสื่อสารโดยใช้หลักการจัดกิจกรรมการเกิดช่องว่าง
ทางด้านข้อมูล. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ
บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยบูรพา.
- คณิงนิจ ฉลาดชัยกิจ. (2542). การพัฒนาและการวิเคราะห์ประสิทธิภาพบทเรียนมัลติมีเดียการสอน
คำศัพท์ภาษาอังกฤษเทคนิค สาขาช่างกลโรงงาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาเทคโนโลยีเทคนิคศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
พระนครเหนือ.
- งามพริ้ง รุ่งโรจน์ดี. (2521). ประมวลการสอนภาษาอังกฤษเทคนิคสำหรับนักศึกษาเทคนิคด้านช่าง
อุตสาหกรรมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2545). ภาษาอังกฤษสำหรับช่างเทคนิคและวิศวกร. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์ส.ส.ท.
- จินตอภา ผลบุญรักษ์. (2544). การพัฒนาแบบฝึกการอ่านเพื่อการสื่อสารโดยใช้เอกสารจริงจา
อินเทอร์เน็ตสำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ ราชบุรี.
วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- จิราภา วิทยากรักษ์และเฉลิมศรี ปรีชาพาณิช. (2535). การสำรวจความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและประกอบอาชีพในสาขาวิศวกรรมศาสตร์ของนักศึกษาภาคสมทบคณะวิศวกรรมศาสตร์. รายงานการวิจัยสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ชนิดา สร้อยน้ำ. (2542). การศึกษาทัศนคติต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในวิทยาลัยเทคนิคสังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 9. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชพนิต แสวงมงคล.(2541). ผลของการใช้แผนผังโยงคำในขั้นตอนก่อนการอ่าน เพื่อช่วยให้นักศึกษาอ่านเนื้อเรื่องเข้าใจดีขึ้น . วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาภาษาศาสตร์ประยุกต์ (ภาษาอังกฤษเพื่อวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี,
- ชัชวาล คัมภีร์วัฒน์. (2539).การสร้างแบบฝึกด้วยเทคนิคการพิมพ์โดยคอมพิวเตอร์เรื่องการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อจับใจความสำคัญ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2520). ระบบสื่อการสอน. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณรงค์ นิตยพร. (2541).การพัฒนาคุณภาพการอาชีวศึกษา. วารสารวิชาการ 1, 1 (มกราคม 2541) : 27-31.
- ณัฐชยา เกลยทรัพย์. (2539). การพัฒนาหลักสูตรแบบเรียนและการสอนภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ. วารสารพัฒนาบริหารศาสตร์36, 2 (เมษายน-มิถุนายน 2539) : 217-248.
- ดาว แสงบุญ. (2543).การสร้างเอกสารการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยว สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพัฒนาการท่องเที่ยว ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่.วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- เดือนเพ็ญ ตันติวิริยะกุล. (2538).การใช้กิจกรรมเสริมเพื่อช่วยให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียน
บทเรียนเกี่ยวกับการอ่านมากขึ้น. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
ภาษาศาสตร์ประยุกต์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
ถนอมพร เลาหงษ์แสง.(2541).อินเทอร์เน็ต: เครือข่ายเพื่อการศึกษา. วารสารครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 26, 2 (พฤศจิกายน 2540–กุมภาพันธ์ 2541) : 55–66.
- นพเก้า ณ พัทลุง. (2546) แบบฝึกกับการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
(ภาษาอังกฤษ).วารสารรัฐสมิแล. 24, 1 (มกราคม–เมษายน 2546) : 24-26.
- นภดล คูห้วัฒนศิลป์. (2545). ยุทธศาสตร์การค้าต่างประเทศของไทยกับ FTA. สภา
อุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย. 12, 66 (พฤศจิกายน–ธันวาคม 2545) : 8-63.
- นันทกานต์ ฉันทสวัสดิ์. (2540).การอ้างอิงข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต. วารสารพัฒนบริหารศาสตร์.
37, 4 (ตุลาคม–ธันวาคม 2540) : 139–146.
- บรรจง ไชยรินคำ. (2546).การพัฒนาหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษเทคนิคตามมาตรฐานการศึกษา
สาขาวิชาช่างยนต์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.). วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์.
- บำรุง ไตรรัตน์. (2534). การออกแบบงานวิจัยสาขาภาษาศาสตร์ประยุกต์. นครปฐม : โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- ปณพร สุวรรณไตรณ์. (2540).การสร้างแบบฝึกการอ่านเพื่อการสื่อสารจากเอกสารจริง สำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคำชะอีวิทยาคาร จังหวัดมุกดาหาร. วิทยานิพนธ์
ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ปภาวี วัฒนสกุลภูษากร. (2540). “ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเทคนิคของนักศึกษาคณะ
วิศวกรรมศาสตร์สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล.” วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต
สาขาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- พรพิไล ทองหยด. (2538). การทดลองใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ให้ผลป้อนกลับเป็นข้อความและเป็นรูปภาพในการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สาขาวิชาช่างก่อสร้าง. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตสาขาเทคโนโลยีเทคนิคศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- พัฒน์ น้อยแสงศรี. (2545). ESP คืออะไร. วารสารเกษมบัณฑิต. 3, 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2545) : 50-54.
- พูนศรี เวศน์อุฬาร. (2546). เทคโนโลยีสื่อสารการศึกษา 10, 1 (ประจำปีการศึกษา 2546) : 149-153.
- เพ็ญศรี แก้วทอง. (2540). “ผลของแบบฝึกอ่านภาษาอังกฤษต่อความเข้าใจในการอ่านของนักศึกษาพยาบาลที่มีต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ภัทรียา วิสัยจร. (2542). ความต้องการด้านการเรียนภาษาอังกฤษและการประเมินผลการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเชิงเทคนิคที่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี. รายงานการวิจัยสถาบันภาษาและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2535). การพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. นนทบุรี : สำนักพิมพ์สุโขทัยธรรมมาธิราช.
- มานพ ศรีเทียม. (2543). สร้างวัฒนธรรมคนรุ่นใหม่ให้เป็นนักอ่าน. วารสารวิชาการ. 3, 7 (กรกฎาคม 2543) : 46-53.
- ยูภาภรณ์ ชาวเชียงขวาง. (2537). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนเรียงความโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเรียงความกับการสอนตามปกติชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบ้านเชียงบนอำเภอเชียงบน จ.พะเยา. วารสารวิจัยสนเทศ. 14, 160 (มกราคม 2537) : 16-20.
- วรรณทร หงสกุล. (2546) สินค้าไทยในงานเอเปค อินเวสต์मेंท์ มาร์ท 2003. วารสารส่งเสริมการลงทุน. 14, 9(กันยายน 2546) : 37-40.
- วิไลรัตน์ วสุริย์. (2544) .การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เอกสารจริงเกี่ยวกับท้องถิ่นในรายวิชา อ.0112 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

บรรณานุกรม(ต่อ)

- วิสาข์ จิตวิตรี. (2543). การสอนอ่านภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. (ฉบับปรับปรุง). นครปฐม :
โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- ศศิวิมล กังลี. (2544). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสาร
ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดไร่จิงวิทยา จังหวัดนครปฐม.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศิริรักษ์ ธิจิตต์ง. (2544). การพัฒนาเอกสารการสอนเสริมรายวิชาภาษาอังกฤษเทคนิคพื้นฐาน 1
สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สายช่างอุตสาหกรรม สถาบัน
เทคโนโลยีราชมงคล. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะ
ภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สาวิตรี ประวดี. (2545). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับ
นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษใน
ฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน. (2546). ความเคลื่อนไหว. วารสารส่งเสริมการลงทุน
14, 11 (พฤศจิกายน 2546) : 8–11.
- สุพัฒน์ สุขมุตสันต์. (2530). ความแตกต่างระหว่างภาษาอังกฤษทั่วไปกับภาษาอังกฤษวิทยาศาสตร์
และภาษาอังกฤษเทคนิค. วารสารภาษาปริทัศน์. 8, 1 (ภาคต้นปีการศึกษา ฉบับพิเศษ
2530) : 123–131.
- สุภาลักษณ์ นครศรี. (2540). ปฏิสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของเรื่องที่อ่านกับภาษาที่ใช้ใน
แบบสอบถามที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษา
คณะวิศวกรรมศาสตร์ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2539). ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการสื่อสารกับผลสัมฤทธิ์ใน
การเรียนภาษาอังกฤษ. วารสารครุศาสตร์. 24, 3 (มกราคม–มีนาคม 2539) : 57.
- _____. (2535). วิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ศุภมิตร อังวัฒนกุล. (2537). **วิธีสอนภาษาอังกฤษ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรัชดา ทิพย์วงศ์. (2541). **กลวิธีในการอ่านจับใจความสำคัญอย่างมีประสิทธิภาพ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาภาษาศาสตร์ประยุกต์ (ภาษาอังกฤษเพื่อวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- สุรיתอง ศรีสะอาด. (2546). การอ่านเพื่อบริการ. **วารสารนิเทศ**. 10, 1–2 (มกราคม–ธันวาคม 2546) : 24–29.
- เสงี่ยม ไตรรัตน์. (2535). **การวิเคราะห์แบบเรียนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อรวรรณ เศรษฐเสถียร. (2538). **การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษเทคนิคที่ยึดแนวการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อเพิ่มความสามารถในการฟัง–พูดและความคิดวิจารณ์ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาการสอนภาษาอังกฤษบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อรุณี วิริยะจิตรา. (2532). **การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์,
- อัญญา วงศ์โสธร. (2529). **เทคนิคการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษสำหรับวัดและประเมินผลการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์.
- อารีย์ บัวคุ้มภัย. (2540). **การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการใช้ถ้อยคำในงานเขียนร้อยแก้วสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาการสอนภาษาอังกฤษ ในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- Abbot, G. and others. (1981). **The Teaching of English as an International Language : A Practical Guide**. London : Gollins,
- Boon-long, V. (1997). **English for Science and Technology**. n.p.
- Carrel, P., and J. Eisterhold. (1988). **Schema Theory and ESL Reading Pedagogy: Interactive Approaches to Second Language Reading**. Cambridge : Cambridge University Press,
- Davies, E. et al. (1990). **Task Reading**. Cambridge : Cambridge University Press.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Devine, T. (1986). *Teaching Reading Comprehension : From Theory to Practice*. Massachusetts : Allyn and Bacon Inc.
- Dudley–Evans, T., and M. St. John. (2000). **Developments in ESP : A Multi–Disciplinary Approach**. 2nd ed. Cambridge : Cambridge University Press,
- Eskey, D.E. (2002). Reading and the Teaching of L2 Reading. **Tesol Journal** 11, 1: 5–9.
- _____. (1986) .**Theoretical Foundation in Teaching Second Language Reading of Academic Purposes**.Massachusetts : Addison–Wesley Publishing Company,.
- Goodman, K. (1971).**Psycholinguistic University in the Reading Process : The Psychology of Second Language Learning**. Cambridge : Cambridge University Press.
- Graves, K. (1996).**Teacher as Course Developers**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Greene, H.A., and W.T. Petty. (1971).**Developing Language Skill in the Elementary School**. Boston :Allyn and Bacon, Inc.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นงเยาว์ อุทุมพร	อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ สาขาการวัดผล
มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
2. ดร.จิตณรงค์ เอี่ยมสำอาง	รองผู้อำนวยการ สำนักวิชาการและวิเทศ
สัมพันธ์ วิทยาลัยเทคโนโลยีพณิชยการ
ราชดำเนิน
3. อาจารย์ฉันทพัช ทองเล็ก	อาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตจักรพงษ์
ฉนวนารถ

ภาคผนวก ข
หนังสือราชการ

ที่ ศธ ๐๕๖๔.๑๔/๔๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

๒๔ มีนาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นงเยาว์ อุทุมพร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

ด้วย นางสาวสิริวรรณ รอดเจริญ ปัจจุบันกำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนา
ความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคโดยใช้แบบฝึกสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นปีที่ ๓ สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค)" ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาการสอนภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ ได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้
ความสามารถที่จะให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการสร้างเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้เกียรติเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยดังกล่าว
ขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ ๐-๒๔๗๓-๗๐๐๐ ต่อ ๑๘๑๐

โทรสาร ๐-๒๔๗๓-๗๐๐๐ ต่อ ๑๘๑๐

ที่ ศธ ๐๕๖๔.๑๔/๑๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

๒๔ มีนาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.จิตณรงค์ เอี่ยมสำอางค์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

ด้วย นางสิริวรรณ รอดเจริญ ปัจจุบันกำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคโดยใช้แบบฝึกสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ ๓ สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค)" ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ ได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถที่จะให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการสร้างเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้เกียรติเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยดังกล่าว ขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาวีวรรณ เอี่ยมสะอาด)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ ๐-๒๔๗๗๓-๗๐๐๐ ต่อ ๑๘๑๐

โทรสาร ๐-๒๔๗๗๓-๗๐๐๐ ต่อ ๑๘๑๐

ที่ ศธ ๐๕๖๔.๑๔/๙๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงทิวรุจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

๒๔ มีนาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ณัฏพัช ทองเล็ก

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

ด้วย นางสาวสิริวรรณ รอดเจริญ ปัจจุบันกำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคโดยใช้แบบฝึกสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ ๓ สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค)” ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ ได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถที่จะให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการสร้างเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้เกียรติเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยดังกล่าว ขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ ๐-๒๔๗๓-๗๐๐๐ ต่อ ๑๘๑๐

โทรสาร ๐-๒๔๗๓-๗๐๐๐ ต่อ ๑๘๓๐

ภาคผนวก ก

แบบสรุูปแผนการสอน แบบประเมินแผนการสอน และตัวอย่างแผนการสอน

สรุปแผนการสอน

จุดประสงค์การเรียนรู้	แผนการสอนที่
1.อ่านแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับขนาดและรูปทรงได้	1
2.อ่านแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับป้ายเตือนภัย ป้ายบอกข้อมูลได้	2
3.อ่านแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์และอะไหล่เครื่องยนต์ รายละเอียดของรถยนต์ และอุปกรณ์ระดับยนต์ได้	3
4.อ่านแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับปัญหาด้านเครื่องยนต์ได้	4
5.อ่านแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับการบำรุงรักษาเครื่องยนต์และการเปลี่ยนยางได้	5

ตัวอย่างแผนการสอน

	<p style="text-align: center;">แผนการจัดการเรียนรู้</p>	<p style="text-align: center;">หน่วยที่ 1</p>
<p>ชื่อวิชา ภาษาอังกฤษช่วงอุตสาหกรรม</p>	<p style="text-align: center;">สัปดาห์ที่ 1</p>	
<p>ชื่อหน่วย ภาษาที่ใช้อธิบายขนาด รูปทรง ของเครื่องมือ</p>	<p style="text-align: center;">คาบที่ 1-2</p>	
<p>ชื่อเรื่อง การบรรยายสัดส่วน ขนาด รูปทรง</p>	<p style="text-align: center;">เวลา 2 คาบ</p>	
<p>สาระสำคัญ</p> <p>เป็นความจำเป็นที่ช่างจะต้องเข้าใจขนาด รูปทรง ของเครื่องมือ เพื่อจะได้ใช้งาน ได้ถูกต้อง เมื่อมีเครื่องมือใหม่ ๆ ต้องอ่านคู่มือให้รู้ว่าใช้ทำอะไร เป็นเครื่องมือที่ใช้สำหรับทำงานโดยใช้แรง จากคนอาจจะ ใช้การขัน ตอก ตัด เป็นต้น ซึ่งเป็นเครื่องมือพื้นฐานสำหรับงานซ่อมเครื่องยนต์ คำศัพท์และ โครงสร้างประโยคจะช่วยให้สื่อสารกับเพื่อนร่วมงานชาวต่างประเทศได้</p> <p>มาตรฐานรายวิชา</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ให้ข้อมูล สัดส่วน ขนาด รูปทรง เครื่องมือ คุณลักษณะเฉพาะ โดยใช้คำศัพท์เทคนิค พื้นฐาน 2. อ่านและปฏิบัติตามคู่มือ ป้ายเตือนภัยและคำแนะนำความปลอดภัยในโรงฝึกงาน 3. วางแผนการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยใช้สื่อและเทคโนโลยี <p>จุดประสงค์รายวิชา</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้มีความรู้และเข้าใจคำศัพท์และสำนวนที่ใช้ในการปฏิบัติงานทางช่างอุตสาหกรรม 2. เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ใช้ภาษาและท่าทางสื่อสารอย่าง เหมาะสม 3. เพื่อให้เข้าใจการเรียนรู้โดยเลือกใช้สื่อและเทคโนโลยีที่เหมาะสม 		

หัวข้อเนื้อหาสาระ

1. คำศัพท์ชื่อเครื่องมือพื้นฐาน เช่น hacksaw, adjustable
2. คำศัพท์อธิบายการใช้งานของเครื่องมือ เช่น cut fix use wrench
3. โครงสร้างประโยคอธิบายการใช้งานเครื่องมือ

Subject (person)	Verb	Object	With	Tool
You	cut	a metal pipe	with	a hacksaw
He	cuts			

Subject	Verb	Tool	To V ₁	Object
You	use	a hacksaw	to cut	a metal pipe
We	need			

4. โครงสร้างประโยคถามตอบ โดยใช้ Can
Can I use a screwdriver to fix an iron?
Yes, you can. No, you can't.

กิจกรรมการเรียนรู้ ตอน (1) (50 นาที)

- (a) รูปภาพแสดงบุคคลกำลังปฏิบัติโดยใช้เครื่องมือถามว่าใช้เครื่องมือถูกต้องหรือไม่ อาจเกิดอะไรขึ้น
 1. นักเรียนช่างอภิปรายกับเพื่อนว่าจะต้องใช้เครื่องมืออะไร
 2. เลือกเครื่องมือในภาพให้ตรงกับงานที่บุคคลใน (a) กำลังปฏิบัติงาน
- (b) 3. รูปภาพ พิจารณาว่าบุคคลเหล่านี้ที่กำลังจะปฏิบัติงาน ควรใช้เครื่องมือใด ฟังเทป และเติมบทสนทนา

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	
ขั้นตอนการสอนหรือกิจกรรมของครู	ขั้นตอนการเรียนรู้หรือกิจกรรมของนักเรียนช่าง
<p>(a) 1. ให้นักเรียนช่างดูภาพช่างที่ใช้เครื่องมือผิด ถามว่าใช้เครื่องมือทำอะไร</p> <p>2. ให้นักเรียนช่างพิจารณาว่าเครื่องมือใดในข้อ (2) ควรจะใช้และอภิปรายกับเพื่อน</p> <p>(b) 3. ให้นักเรียนช่างดูภาพก่อนถามว่า “What is this tool?” ใช้ทำอะไร</p> <p>4. เปิดเทปฟังบทสนทนาหนึ่งครั้ง กำหนดให้นักเรียนช่างฟังเพื่อจับความชื่อเครื่องมือและเครื่องมือใช้ทำอะไร</p> <p>5. เปิดเทปอีกครั้งแยกเป็นระยะ เพื่อให้เติมข้อความ</p> <p>6. ดำเนินการสอนเช่นเดียวกันจนจบบทสนทนา 3</p> <p>7. ครูฝึกออกเสียงบทสนทนาโดยเปิดเทป ให้นักเรียนช่างออกเสียงตาม</p> <p>8. กำหนดให้นักเรียนช่างฝึกบทสนทนากับเพื่อน</p> <p>9. กำหนดให้นักเรียนช่างเติมข้อความลงในประโยคในข้อ (b/2)</p> <p>10. อธิบายโครงสร้างประโยคในตารางใน Language เน้นรูปแบบคำกริยาที่แตกต่างกันในตาราง A และ B</p>	<p>1. อภิปรายหาคำตอบกับเพื่อน</p> <p>2. อภิปรายหาคำตอบและบอกคำตอบ</p> <p>3. นักเรียนช่างพิจารณาภาพและบอกคำตอบ</p> <p>4. ฟังบทสนทนา จับใจความชื่อเครื่องมือและใช้ทำอะไร</p> <p>5. ฟังเทป เติมข้อความลงในบทสนทนา</p> <p>6. ฟังเทปและเติมข้อความจนจบบทสนทนา 3</p> <p>7. ออกเสียงบทสนทนาตามเทป</p> <p>8. ฝึกสนทนากับเพื่อน</p> <p>9. เติมข้อความ</p>

กิจกรรมการเรียนรู้ ตอน 2 (50 นาที)	
<p>รูปภาพ ตอบคำถาม เครื่องมือเหล่านี้ชื่ออะไรบ้าง ขนาด รูปทรง อะไร ใช้ทำงานอะไร</p> <p>1. ข้อความเกี่ยวกับขนาดรูปร่างและอธิบายขนาดและรูปร่างของวัตถุ</p> <p>(c) ฟังคำถามในเทป ตอบคำถามในจังหวะที่เทปหยุด แล้วจะได้ยินคำตอบที่ถูกต้องจากเทป วาดภาพเครื่องมือลงในภาพประกอบ</p> <p>(d) Speaking สร้างบทสนทนาดังข้อ (d) แล้วฝึกบทสนทนากับเพื่อน</p> <p>รวบรวมผลงานจากใบงานที่ 2 เพื่อจัดทำป้ายนิเทศ</p>	
กิจกรรมการเรียนการสอน	
ขั้นตอนการสอนหรือกิจกรรมของครู	ขั้นตอนการเรียนรู้หรือกิจกรรมของนักเรียนช่าง
<p>(c) (1) ชี้ที่ภาพ A-L (หน้า 25-27) ให้นักเรียนช่างระบุชื่อเครื่องมือเป็นภาษาไทย</p> <p>(2) ออกเสียงคำศัพท์ชื่อเครื่องมือที่อยู่ในกล่องคำ Name of tools ให้นักเรียนช่างออกเสียงตาม</p> <p>(3) ให้นักเรียนช่างจับคู่ชื่อเครื่องมือกับภาพ สุ่มคำตอบ</p> <p>(4) ออกเสียงอ่านนำข้อความในกล่องข้อความ Uses of tools</p> <p>(5) ให้นักเรียนช่างตอบคำถามภาพเครื่องมือกับข้อความระบุการใช้งานของเครื่องมือ</p> <ul style="list-style-type: none"> - สุ่มคำตอบโดยใช้คำถาม เช่น - do you call this tool? - What tool should you use if you want to loosen nuts? <p>(คำตอบแบบสั้นระบุชื่อเครื่องมือ)</p>	<p>1. ระบุชื่อเครื่องมือเป็นภาษาไทย</p> <p>2. ออกเสียงคำศัพท์ตามครู</p> <p>3. จับคู่ให้คำตอบ</p> <p>4. ออกเสียงตาม</p> <p>5. ตอบคำถาม</p> <p>ตอบคำถามโดยระบุชื่อเครื่องมือ</p>

กิจกรรมการเรียนการสอน	
ขั้นตอนการสอนหรือกิจกรรมของครู	ขั้นตอนการเรียนรู้หรือกิจกรรมของนักเรียนช่าง
<p>6. ให้นักเรียนช่างเขียนประโยคตัวอย่างจาก A</p> <p>ครูเขียนประโยคใน B เป็นตัวอย่างเพิ่มเติมสู่ตัวอย่าง</p> <p>7. ตรวจสอบคำตอบในหนังสือของนักเรียนช่างบางคน</p> <p>8. อธิบายประโยคตัวอย่างในข้อ F (แตกต่างจากข้อ A) เขียนข้อ G เป็นตัวอย่างเพิ่มเติม</p> <p>9. ให้นักเรียนช่างเขียนประโยคข้อ G-I และสู่ตรวจสอบ</p> <p>10. อธิบายประโยคตัวอย่างในข้อ J ให้นักเรียนช่างเขียนประโยคในข้อ J-L สู่ตรวจสอบ</p> <p>(d) 11. อธิบายคำสั่ง ชี้ให้ดูตัวอย่างการถามและตอบ โดยใช้ Can</p> <p>12. ชี้ให้นักเรียนช่างดูภาพว่าบุคคลในภาพกำลังทำอะไร ควรใช้เครื่องมืออะไรจึงจะถูกต้อง</p>	<p>6. เขียนประโยคจากข้อ B-E</p> <p>-</p> <p>-</p> <p>9. เขียนประโยค</p> <p>-</p> <p>-</p> <p>12. อภิปรายภาพกับเพื่อน</p>

กิจกรรมการเรียนการสอน	
ขั้นตอนการสอนหรือกิจกรรมของครู	ขั้นตอนการเรียนรู้หรือกิจกรรมของนักเรียนช่าง
<p>13. เปิดเทป หยุดเทปเป็นระยะเพื่อให้ นักเรียนช่างฟังคำตอบและพูดตาม</p> <p>14. เปิดเทปอีก 1-2 ครั้ง เพื่อให้ นักเรียนช่างฟังและพูดตาม</p> <p>15. ให้นักเรียนช่างฝึกสนทนาถาม-ตอบ กับเพื่อน</p> <p>16. อธิบายคำสั่งในกิจกรรมพูด (Speaking) ให้นักเรียนช่างฝึกสนทนา ตามข้อความกำหนดให้</p>	<p>14. ฟังเทป พูดตาม</p> <p>15. สนทนาถาม-ตอบ โดยใช้ Can</p> <p>16. ฝึกสนทนา</p>
<p>สื่อการเรียนการสอน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. หนังสือเรียนชื่อภาษาอังกฤษช่างอุตสาหกรรม (2000 – 1223) 2. เทปบทสนทนา 3. ใบงานที่ 1 <p>การวัดผลและประเมินผล</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สังเกตจากความสนใจและความตั้งใจ 2. สังเกตความถูกต้องของการสะกดคำ ออกเสียงคำศัพท์เมื่อพูดตามเทป และตามครู 3. ตรวจสอบความถูกต้องประโยคเขียนลงในหนังสือ 4. แบบประเมินการนำเสนอผลงาน <p>กิจกรรมเสนอแนะ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูควรศึกษาเครื่องมือในโรงงานฝึกงาน และสอบถามความรู้จากอาจารย์ช่าง 2. นำเครื่องมือของจริงมาประกอบการสอน 	

	ใบงานที่ 1
ชื่อ ชั้น ห้อง	
วิชาภาษาอังกฤษช่วงอุตสาหกรรม	
<p>งานที่มอบหมาย</p> <p style="text-align: center;">อ่านข้อมูลเกี่ยวกับขนาดและรูปร่างแล้วตอบคำถาม</p> <p>จุดประสงค์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ให้ข้อมูลจากการอ่านข้อความเกี่ยวกับขนาดและรูปทรง 2. สามารถที่จะได้รับความคิดหลักจากการอ่านข้อความเกี่ยวกับขนาดรูปร่างและอธิบายขนาดและรูปร่างของวัตถุ 3. การวัดขนาด (measurement) 4. การบรรยายสัดส่วน ขนาด รูปทรง (how to describe objects) 	

ใบงานที่ 1
งานที่มอบหมาย การบรรยายสัดส่วน ขนาด รูปทรง (How to describe objects) อ่านข้อมูลเกี่ยวกับขนาดและรูปร่างแล้วตอบคำถาม
ชื่อ.....ชั้นปี.....สาขาวิชา.....

Read this passage about car mechanical problem, and then answer the questions

How much air should I put in my tire?

It depends on the vehicle application, the size of the tire, how much weight is on the tires, and whether fuel economy is more important to you than a smooth ride. For most passenger cars, minivans and minipickups, the recommendations range from 27 to 32 psi. For full size pickup trucks and sport utility vehicles, the recommended inflation pressures is about 5 to 8 psi. higher to reflect the larger tire sizes and greater weight of these vehicles.

1. What is a concern with putting air in the tire?
 - a. the size of tire
 - b. the price of the vehicle
 - c. the speed you drive
 - d. how far you drive

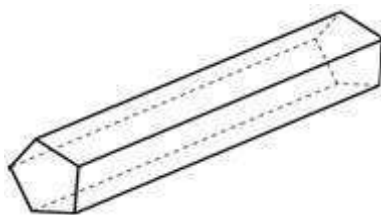
2. The larger size vehicles, the..... air you put in the tire.
 - a. less
 - b. most
 - c. small
 - d. more

3. What does the word passenger mean?
 - a. a person who traveling in a vehicle but is not driving.
 - b. a person who driving a car.
 - c. a person who owns the car.
 - d. a person who traveling in car and owns the car.

4. What does psi. stand for?

- a. pounds per square foot
- b. pounds per square inch
- c. pieces
- d. both a. and b.

5. What type of geometry is the geometry?

- a. triangular prism
- b. prismatic pentagon
- c. cone
- d. pentagonal pyramid

6. The faceted surface of the hammer is slightly convex on the top or The crest of the hammer is a spherical shape?

- a. Hammer head
- b. Head hammer
- c. Hammer head
- d. Hammer

7. What are the rods on the other side?

- a. Screwdriver
- b. V-blocks
- c. Hack's Bill Scroll Snip
- d. Raising Hammer

8. Which type of wrench is used to hold a large square nut?

- a. Adjustable Wrenches
- b. Pipe Wrenches
- c. Clutch
- d. Slip Joint Pliers

9. What shape is it?

- a. a triangle
- b. a circle
- c. a square
- d. a rectangle

10. What shape is it?

a. a rectangle

b. a cylinder

c. a hexagon

d. a triangle

11. What does this calculator look like?

a. It's a square shape and pink color.

b. It's a rectangular shape and pink color.

c. It's a triangular shape and pink color.

d. It's a pyramid shape and pink color.

แบบประเมินใบงานที่ 1						
งานที่มอบหมาย การบรรยายสัดส่วน ขนาด รูปทรง (How to describe objects) อ่านข้อมูลเกี่ยวกับขนาดและรูปร่างแล้วตอบคำถาม						
ชื่อ.....ชั้นปี.....สาขาวิชา.....						
ลำดับ	หัวข้อย่อยที่ประเมิน	ระดับคะแนน			รวม15	ความคิดเห็น
		3	2	1		
1	การเตรียมความพร้อม (เครื่องมือ)					
2	ความคล่องแคล่วในการโต้ตอบ					
3	การออกเสียงถูกต้อง					
4	ความถูกต้องของประโยคและสำนวน					
5	บทสนทนาเกี่ยวกับการใช้งานของ เครื่องมือที่ไม่ปรากฏในบทเรียน					
ระดับคะแนนย่อย 3 ดีมาก 2 ดี 1 พอใช้						
เกณฑ์การประเมินผล 15-13 ดีมาก 12-10 ดี 9-7 พอใช้ 6-0 ควรปรับปรุง (ไม่ผ่าน)						
ลงชื่อผู้ประเมิน						

ที่	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย	การแปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
4.	สื่อการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	4.1 ใช้สื่อที่มีความหลากหลาย เหมาะสมกับวัยและเนื้อหา						
	4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	4.3 มีใบความรู้ประกอบการสอน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	4.4 มีแบบฝึกหัดสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5.	การวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
	5.2 มีเกณฑ์การวัดและประเมิน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

แบบประเมินประสิทธิภาพของแผนการสอนโดยใช้แบบฝึกทางการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคของ
นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3
สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค)

โดยมีเกณฑ์กำหนดคะแนนความคิดเห็นของแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละหัวข้อไว้ดังนี้

- +1 แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับหัวข้อที่ระบุไว้จริง
- 0 ไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับหัวข้อที่ระบุไว้จริง
- 1 แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับหัวข้อที่ระบุไว้จริง

คำชี้แจง: ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1.	จุดประสงค์การเรียนรู้ 1.1 สอดคล้องกับมาตรฐาน ตัวชี้วัด ตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 1.2 เขียนครอบคลุมทั้งด้าน K, P และ A 1.3 สามารถวัดและประเมินผลทั้งสามด้านได้	✓ ✓ ✓			
2.	สาระการเรียนรู้ 2.1 มีองค์ประกอบครบทั้งสามด้านคือ K, P และ A 2.2 ด้านความรู้มีครบถ้วน คือหน้าที่ทางภาษา คำศัพท์ โครงสร้างและวัฒนธรรม ชัดเจน	✓ ✓			
3.	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 3.1 จัดกิจกรรมการสอนครบถ้วนตามขั้นตอนการสอน 3.2 นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการสอน 3.3 จัดกิจกรรมหลากหลาย/เหมาะสมกับวัยผู้เรียน 3.4 การวัดและประเมินผลมีหลากหลายสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	✓ ✓ ✓ ✓			
4.	สื่อการเรียนรู้ 4.1 ใช้สื่อที่มีความหลากหลาย เหมาะสมกับวัยและเนื้อหา 4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 4.3 มีใบความรู้ประกอบการสอน 4.4 มีแบบฝึกหัดสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	✓ ✓ ✓ ✓			
5.	การวัดและประเมินผล 5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 5.2 มีเกณฑ์การวัดและประเมิน	✓ ✓			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่เดือน..... พ.ศ.

คำชี้แจง: ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1.	จุดประสงค์การเรียนรู้ 1.1 สอดคล้องกับมาตรฐาน ตัวชี้วัด ตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 1.2 เขียนครอบคลุมทั้งด้าน K, P และ A 1.3 สามารถวัดและประเมินผลทั้งสามด้านได้	✓ ✓ ✓			
2.	สาระการเรียนรู้ 2.1 มีองค์ประกอบครบทั้งสามด้านคือ K, P และ A 2.2 ด้านความรู้มีครบถ้วน คือหน้าที่ทางภาษา คำศัพท์ โครงสร้างและวัฒนธรรม ชัดเจน	✓ ✓			
3.	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 3.1 จัดกิจกรรมการสอนครบถ้วนตามขั้นตอนการสอน 3.2 นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการสอน 3.3 จัดกิจกรรมหลากหลาย/เหมาะสมกับวัยผู้เรียน 3.4 การวัดและประเมินผลมีหลากหลายสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	✓ ✓ ✓ ✓			
4.	สื่อการเรียนรู้ 4.1 ใช้สื่อที่มีความหลากหลาย เหมาะสมกับวัยและเนื้อหา 4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 4.3 มีใบความรู้ประกอบการสอน 4.4 มีแบบฝึกหัดสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	✓ ✓ ✓ ✓			
5.	การวัดและประเมินผล 5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 5.2 มีเกณฑ์การวัดและประเมิน	✓ ✓			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่เดือน..... พ.ศ.

คำชี้แจง: ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1.	จุดประสงค์การเรียนรู้ 1.1 สอดคล้องกับมาตรฐาน ตัวชี้วัด ตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 1.2 เขียนครอบคลุมทั้งด้าน K, P และ A 1.3 สามารถวัดและประเมินผลทั้งสามด้านได้	✓ ✓	 ✓		
2.	สาระการเรียนรู้ 2.1 มุ่งประกอบครบทั้งสามด้านคือ K, P และ A 2.2 ด้านความรู้มีครบถ้วน คือหน้าที่ทางภาษา คำศัพท์ โครงสร้างและวัฒนธรรม ชัดเจน	✓ ✓			
3.	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 3.1 จัดกิจกรรมการสอนครบถ้วนตามขั้นตอนการสอน 3.2 นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการสอน 3.3 จัดกิจกรรมหลากหลาย/เหมาะสมกับวัยผู้เรียน 3.4 การวัดและประเมินผลมีหลากหลายสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	 ✓ ✓	✓ ✓		
4.	สื่อการเรียนรู้ 4.1 ใช้สื่อที่มีความหลากหลาย เหมาะสมกับวัยและเนื้อหา 4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 4.3 มีใบความรู้ประกอบการสอน 4.4 มีแบบฝึกหัดสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	✓ ✓ ✓ ✓			
5.	การวัดและประเมินผล 5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 5.2 มีเกณฑ์การวัดและประเมิน	✓ ✓			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่เดือน..... พ.ศ.

ภาคผนวก ง

แบบสรุปแบบทดสอบ แบบประเมินแบบทดสอบ และแบบทดสอบ

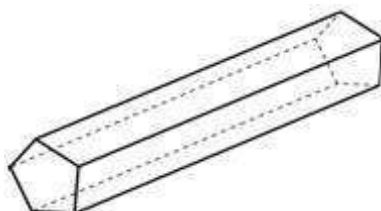
สรุปแบบทดสอบ (Pre-Test, Post-Test)

จุดประสงค์แบบทดสอบ	ข้อสอบข้อที่
1.อ่านแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับขนาดและรูปทรงได้	1-6
2.อ่านแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับป้ายเตือนภัย ป้ายบอกข้อมูลได้	7-12
3.อ่านแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์และอะไหล่ เครื่องยนต์ รายละเอียดของรถยนต์ และอุปกรณ์ประดับยนต์ได้	13-18
4.อ่านแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับปัญหาด้านเครื่องยนต์ได้	19-24
5.อ่านแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับการบำรุงรักษาเครื่องยนต์และการ เปลี่ยนยางได้	25-30

ข้อสอบ Pre-test และ Post test

คำชี้แจง : ตอบคำถามเรื่องรูปทรงข้อ 1- 6

1. What type of geometry is the geometry?

a. triangular prism	b. prismatic pentagon
c. cone	d. pentagonal pyramid

2. The faceted surface of the hammer is slightly convex on the top or The crest of the hammer is a spherical shape?

a. Hammer head	b. Head hammer
c. Hammer head	d. Hammer

3. What are the rods on the other side?

a. Screwdriver	b. V-blocks
c. Hack's Bill Scroll Snip	d. Raising Hammer

4. Which type of wrench is used to hold a large square nut?

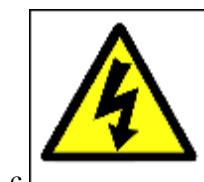
a. Adjustable Wrenches	b. Pipe Wrenches
c. Clutch	d. Slip Joint Pliers

5. What shape is it?

a. a triangle	b. a circle
c. a square	d. a rectangle

9. Which sign means you should be careful about electrical shock?

10. Which sign means you cannot pass this way?

11. What is the sign for safety in a factory?

a. Be careful

b. Safety first

c. Danger- hot water

d. Do not pass

12. Which one is not a sign for a workshop?

a. Danger acid

b. Danger -low temperature

c. Caution- very hot water

d. Cycle lane

คำชี้แจง : ตอบคำถามเรื่องวัสดุอุปกรณ์และอะไหล่เครื่องยนต์ข้อ 13-18

BMW 3 Series Model Variants	Cubic Capacity	Brake Horse Power	\$ Price
BMW 3 Series 320i	1995 cc	150 bhp	\$21,095
BMW 3Series 316iSE Touring	1796 cc	115 bhp	\$21,430
BMW 3Series 320iES	1995 cc	150 bhp	\$21,565
BMW 3Series 320iSE	1995 cc	150 bhp	\$22,595
BMW 3Series 316iSport Touring	1796 cc	115 bhp	\$22,705

13. Which one has the most cubic capacity?

- a. BMW 3Series 316i ES tour b. BMW 3series 320i Sport Touring
c. BMW 3Series 320i d. all correct

14. If you have a small budget, you should buy.....

- a. BMW 3Series 320i b. BMW 3series 320iSport Touring
c. BMW 3Series 320i SE d. BMW 3Series 320i ES

15. Which one is the most expensive?

- a. BMW 3Series 320iSE b. BMW 3 Series 320i
c. BMW 3series 320i Sport Touring d. BMW 3Series 320i ES

16. If you want to save fuel, you should buy.....

- a. BMW 3 Series 320 i SE b. BMW 3Series 316 i SE touring
c. BMW 3series 320 i ES d. BMW 3Series 320 i

17. Which one is suitable for someone who wants a save energy car, not so fast and not very expensive?

- a. BMW 3 Series 320i SE touring b. BMW 3series 320 i ES
c. BMW 3series 320 i ES d. BMW 3series 320i Sport Touring

18. If you want to know whether a car saves fuel or not you look at.....

- a. capacity b. price
c. model d. brakes horse power

คำชี้แจง : ตอบคำถามปัญหาด้านเครื่องยนต์ข้อ 19-24

It depends on the vehicle application, the size of the tire, how much weight is on the tires, and whether fuel economy is more important to you than a smooth ride. For most passenger cars, minivans and minipickups, the recommendations range from 27 to 32 psi. For full size pickup trucks and sport utility vehicles, the recommended inflation pressures is about 5 to 8 psi. higher to reflect the larger tire sizes and greaterweight of these vehicles.

19. What is a concern with putting air in the tire?

- a. the size of tire b. the price of the vehicle
c. the speed you drive d. how far you drive

20. The lager size vehicles, the..... air you put in the tire.

- a. less b. most
c. small d. more

21. What does the word passenger mean?

- a. a person who traveling in a vehicle but is not driving.
b. a person who driving a car.
c. a person who owns the car.
d. a person who traveling in car and owns the car.

22. What does psi stand for?

- a. pounds per square foot
- b. pounds per square inch
- c. pieces
- d. both a. and b.

23. What tool should you use if you want to loosen nuts?

- a. a vice
- b. a spanner
- c. a steel tape
- d. a compass

24. A is used to measure a small distance.

- a. handsaw
- b. tongs
- c. caliper
- d. hammer

คำชี้แจง : ตอบคำถามเกี่ยวกับการบำรุงรักษาเครื่องยนต์และการเปลี่ยนยางข้อ 25-30

Gears

Improper gear shifting may lead to a maximum of 20% extra fuel consumption. Always start or move your car in the first gear only. Engage the second gear, unless your car is in muddy terrain or going downhill. Get into the higher gear as quick as possible. In lower gears the engine consumes more fuel at the same travel speed than in a higher gear.

25. Why is proper gear shifting important?

- a. It makes you drive safely.
- b. It helps you save fuel.
- c. It causes you to lose fuel.
- d. Improper gear shifting helps you save fuel.

26. What does consumption mean?

- a. To lose energy or time.
- b. To use energy or time.
- c. Wanting something
- d. All correct.

27. What is the position of gear for starting your car?

- a. the first gear
- b. the second gear
- c. the third gear
- d. the fourth gear

28. What does shift mean?

- a. drive
- b. run a way
- c. push
- d. move or change

Steps needed to change a tire

1. Remove the spare tire, car jack and spanner from trunk
2. Put car jack under the car, and raise the car off the ground until the tire is free to rotate.
3. Remove the nuts from the tire.
4. Remove the flat tire and replace it with the spare tire.
5. Put nuts back on and tighten as much as possible.
6. Lower car to ground and remove car jack.
7. Tighten the nuts with the spanner.

29. What equipment is needed for changing tire?

- a. spanner
- b. spare tire
- c. car jack
- d. all correct

30. Which one is the correct order?

- a. remove the nuts, then remove the flat tire.
- b. put nuts back on, then remove the spare tire
- c. put car jack under the car, then put back on.
- d. lower car to ground, then remove the nuts from the tire

แบบประเมินแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิค

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบนี้เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ
- 2 .เกณฑ์กำหนดคะแนนความคิดเห็นของแบบทดสอบแต่ละข้อกำหนดไว้ดังนี้
 - +1 แน่ใจว่าแบบทดสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์การสอบที่ระบุไว้จริง
 - 0 ไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์การสอบที่ระบุไว้จริง
 - 1 แน่ใจว่าแบบทดสอบไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การสอบที่ระบุไว้จริง

แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิค

คำชี้แจง: ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

จุดประสงค์	ข้อที่	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1.ตอบคำถามเรื่องรูปทรงได้	1	✓			
	2	✓			
	3	✓			
	4	✓			
	5	✓			
	6	✓			
2.ตอบคำถามเรื่องป้ายเตือนภัยและป้ายบอกข้อมูลได้	7	✓			
	8	✓			
	9	✓			
	10	✓			
	11	✓			
	12	✓			
3.ตอบคำถามเรื่องวัสดุอุปกรณ์และอะไหล่เครื่องยนต์ได้	13	✓			
	14	✓			
	15	✓			
	16	✓			
	17	✓			
	18	✓			
4.ตอบคำถามปัญหาด้านเครื่องยนต์ได้	19	✓	-		
	20	✓			
	21	✓			
	22	✓			
	23	✓			

	24	✓			
5.ตอบคำถามเกี่ยวกับการบำรุงรักษาเครื่องยนต์และการ เปลี่ยนยางได้	25	✓			
	26	✓			
	27	✓			
	28	✓			
	29	✓			
	30	✓			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่เดือน..... พ.ศ.

คำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิค

คำชี้แจง: ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

จุดประสงค์	ข้อที่	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1.ตอบคำถามเรื่องรูปทรงได้	1	✓			
	2	✓			
	3	✓			
	4	✓			
	5	✓			
	6	✓			
2.ตอบคำถามเรื่องป้ายเตือนภัยและป้ายบอกข้อมูลได้	7	✓			
	8	✓			
	9	✓			
	10	✓			
	11	✓			
	12	✓			
3.ตอบคำถามเรื่องวัสดุอุปกรณ์และอะไหล่เครื่องยนต์ได้	13	✓			
	14	✓			
	15	✓			
	16	✓			
	17	✓			
	18	✓			
4.ตอบคำถามปัญหาด้านเครื่องยนต์ได้	19	✓	-		
	20	✓			
	21	✓			
	22	✓			
	23	✓			

	24	✓			
5.ตอบคำถามเกี่ยวกับการบำรุงรักษาเครื่องยนต์และการ เปลี่ยนยางได้	25	✓			
	26	✓			
	27	✓			
	28	✓			
	29	✓			
	30	✓			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่เดือน..... พ.ศ.

แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิค

คำชี้แจง: ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

จุดประสงค์	ข้อที่	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1.ตอบคำถามเรื่องรูปทรงได้	1	✓			
	2	✓			
	3	✓			
	4	✓			
	5	✓			
	6	✓			
2.ตอบคำถามเรื่องป้ายเตือนภัยและป้ายบอกข้อมูลได้	7	✓			
	8	✓			
	9	✓			
	10	✓			
	11	✓			
	12	✓			
3.ตอบคำถามเรื่องวัสดุอุปกรณ์และอะไหล่เครื่องยนต์ได้	13	✓			
	14	✓			
	15	✓			
	16	✓			
	17	✓			
	18	✓			
4.ตอบคำถามปัญหาด้านเครื่องยนต์ได้	19	✓	-		
	20	✓			
	21	✓			
	22	✓			
	23	✓			

	24	✓			
5.ตอบคำถามเกี่ยวกับการบำรุงรักษาเครื่องยนต์และการ เปลี่ยนยางได้	25	✓			
	26	✓			
	27	✓			
	28	✓			
	29	✓			
	30	✓			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่เดือน..... พ.ศ.

ภาคผนวก จ

แบบสอบถาม แบบประเมินแบบสอบถาม

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่มีต่อวิธีการสอนโดยใช้แบบฝึก

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามความคิดเห็นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคสำหรับนักศึกษาสาขางานยานยนต์ เพื่อนำข้อมูลนี้ไปใช้เพื่อประโยชน์ในการวิจัย กรุณาตอบตรงกับความรู้สึกรักของนักเรียนมากที่สุด
2. แบบสอบถามความคิดเห็นมีทั้งหมด 15 ข้อ
3. ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนในแต่ละข้อ ให้นักเรียนตอบเพียงข้อเดียวเท่านั้น

เกณฑ์การประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. ด้านเนื้อหา					
1.1 เนื้อหาที่เรียนเป็นเรื่องที่น่าสนใจ					
1.2 เนื้อหาที่เรียนไม่ยากเกินไป					
1.3 การเรียงลำดับเนื้อหา มีความเหมาะสม					
1.4 เนื้อหา มีความเหมาะสมกับระดับความรู้ของนักศึกษา					
1.5 เนื้อหาก่อให้เกิดแรงจูงใจในการเรียน					
2. ด้านการออกแบบ แบบฝึกทักษะและการใช้ภาษา					
2.1 ความเหมาะสมของเนื้อหาในแต่ละแบบฝึก					
2.2 ภาพมีส่วนช่วยให้บทเรียนไม่น่าเบื่อ					
2.3 มีการใช้ภาพอย่างเหมาะสม					
2.4 ขนาดของตัวอักษรอ่านได้ชัดเจน					
2.5 สีของอักษรมีความเหมาะสม					
3. ด้านแบบฝึกทักษะและแบบวัดผลสัมฤทธิ์					
3.1 คำแนะนำการใช้แบบฝึกทักษะมีความชัดเจนไม่ยุ่งยาก					
3.2 ข้อคำถามในแบบทดสอบไม่คลุมเครือ					
3.3 นักศึกษามีโอกาสได้ทราบคะแนนของผลงานที่ทำ					
3.4 แบบฝึกทักษะส่งผลให้ผู้เรียนได้ทบทวนบทเรียน					
4. ด้านการจัดบทเรียน					
4.1 แบบฝึกทักษะมีความชัดเจน					
4.2 แบบฝึกทักษะมีความเร้าใจ					
4.3 ส่งเสริมความมีวินัยในตนเอง					
4.4 ส่งเสริมให้ศึกษาค้นคว้าด้วยแบบฝึกทักษะ					
4.5 มีความพอใจที่ได้เรียนด้วยแบบฝึกทักษะ					
4.6 เหมาะสมที่จะใช้เป็นการสอน					

	3.3 นักศึกษามีโอกาสได้ทราบ คะแนนของผลงานที่ทำ	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	ใช้ได้
	3.4 แบบฝึกทักษะส่งผลให้ ผู้เรียนได้ทบทวนบทเรียน	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	ใช้ได้
4. ด้านการจัดบทเรียน							
	4.1 แบบฝึกทักษะมีความชัดเจน	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	ใช้ได้
	4.2 แบบฝึกทักษะมีความเข้าใจ	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	ใช้ได้
	4.3 ส่งเสริมความมีวินัยใน ตนเอง	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	ใช้ได้
	4.4 ส่งเสริมให้ศึกษาค้นคว้าด้วย แบบฝึกทักษะ	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	ใช้ได้
	4.5 มีความพอใจที่ได้เรียนด้วย แบบฝึกทักษะ	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	ใช้ได้
	4.6 เหมาะสมที่จะใช้เป็นสื่อการ สอน	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	ใช้ได้

**แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ที่มีต่อวิธีการสอนโดยใช้แบบฝึก**

คำชี้แจง: ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

จุดประสงค์	ข้อที่	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1. ด้านเนื้อหา					
1.1 เนื้อหาที่เรียนเป็นเรื่องที่น่าสนใจ	1	✓			
1.2 เนื้อหาที่เรียนไม่ยากเกินไป	2	✓			
1.3 การเรียงลำดับเนื้อหา มีความเหมาะสม	3	✓			
1.4 เนื้อหา มีความเหมาะสมกับระดับความรู้ของ นักศึกษา	4	✓			
1.5 เนื้อหา ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการเรียน	5	✓			
2. ด้านการออกแบบ แบบฝึกทักษะและการใช้ภาษา					
2.1 ความเหมาะสมของเนื้อหาในแต่ละแบบฝึก	1	✓			
2.2 ภาพมีส่วนช่วยให้บทเรียนไม่น่าเบื่อ	2	✓			
2.3 มีการใช้ภาพอย่างเหมาะสม	3	✓			
2.4 ขนาดของตัวอักษรอ่านได้ชัดเจน	4	✓			
2.5 สีของอักษรมีความเหมาะสม	5	✓			
3. ด้านแบบฝึกทักษะและแบบวัดผลสัมฤทธิ์					
3.1 คำแนะนำการใช้แบบฝึกทักษะ มีความชัดเจนไม่ ยุ่งยาก	1	✓			
3.2 ข้อคำถามในแบบทดสอบ ไม่คลุมเครือ	2	✓			
3.3 นักศึกษามีโอกาสได้ทราบคะแนนของผลงานที่ทำ	3	✓			
3.4 แบบฝึกทักษะส่งผลให้ผู้เรียนได้ทบทวนบทเรียน	4	✓			
4. ด้านการจัดบทเรียน		✓	-		
4.1 แบบฝึกทักษะมีความชัดเจน	1	✓			

4.2 แบบฝึกทักษะมีความเข้าใจ	2	✓			
4.3 ส่งเสริมความมีวินัยในตนเอง	3	✓			
4.4 ส่งเสริมให้ศึกษาค้นคว้าด้วยแบบฝึกทักษะ	4	✓			
4.5 มีความพอใจที่ได้เรียนด้วยแบบฝึกทักษะ	5	✓			
4.6 เหมาะสมที่จะใช้เป็นสื่อการสอน	6	✓			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่เดือน..... พ.ศ.

**แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ที่มีต่อวิธีการสอนโดยใช้แบบฝึก**

คำชี้แจง: ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

จุดประสงค์	ข้อที่	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1. ด้านเนื้อหา					
1.1 เนื้อหาที่เรียนเป็นเรื่องที่น่าสนใจ	1	✓			
1.2 เนื้อหาที่เรียนไม่ยากเกินไป	2	✓			
1.3 การเรียงลำดับเนื้อหา มีความเหมาะสม	3	✓			
1.4 เนื้อหา มีความเหมาะสมกับระดับความรู้ของ นักศึกษา	4	✓			
1.5 เนื้อหา ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการเรียน	5	✓			
2. ด้านการออกแบบ แบบฝึกทักษะและการใช้ภาษา					
2.1 ความเหมาะสมของเนื้อหาในแต่ละแบบฝึก	1	✓			
2.2 ภาพมีส่วนช่วยให้บทเรียนไม่น่าเบื่อ	2	✓			
2.3 มีการใช้ภาพอย่างเหมาะสม	3	✓			
2.4 ขนาดของตัวอักษรอ่านได้ชัดเจน	4	✓			
2.5 สีของอักษรมีความเหมาะสม	5	✓			
3. ด้านแบบฝึกทักษะและแบบวัดผลสัมฤทธิ์					
3.1 คำแนะนำการใช้แบบฝึกทักษะ มีความชัดเจนไม่ ยุ่งยาก	1	✓			
3.2 ข้อคำถามในแบบทดสอบ ไม่คลุมเครือ	2	✓			
3.3 นักศึกษามีโอกาสได้ทราบคะแนนของผลงานที่ทำ	3	✓			
3.4 แบบฝึกทักษะส่งผลให้ผู้เรียนได้ทบทวนบทเรียน	4	✓			
4. ด้านการจัดบทเรียน			-		
4.1 แบบฝึกทักษะมีความชัดเจน	1	✓			

จุดประสงค์	ข้อที่	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
4.2 แบบฝึกทักษะมีความเข้าใจ	2	✓			
4.3 ส่งเสริมความมีวินัยในตนเอง	3	✓			
4.4 ส่งเสริมให้ศึกษาค้นคว้าด้วยแบบฝึกทักษะ	4	✓			
4.5 มีความพอใจที่ได้เรียนด้วยแบบฝึกทักษะ	5	✓			
4.6 เหมาะสมที่จะใช้เป็นสื่อการสอน	6	✓			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่เดือน..... พ.ศ.

**แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ที่มีต่อวิธีการสอนโดยใช้แบบฝึก**

คำชี้แจง: ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

จุดประสงค์	ข้อที่	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1. ด้านเนื้อหา					
1.1 เนื้อหาที่เรียนเป็นเรื่องที่น่าสนใจ	1	✓			
1.2 เนื้อหาที่เรียนไม่ยากเกินไป	2	✓			
1.3 การเรียงลำดับเนื้อหามีความเหมาะสม	3	✓			
1.4 เนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับระดับความรู้ของ นักศึกษา	4	✓			
1.5 เนื้อหาก่อให้เกิดแรงจูงใจในการเรียน	5	✓			
2. ด้านการออกแบบ แบบฝึกทักษะและการใช้ภาษา					
2.1 ความเหมาะสมของเนื้อหาในแต่ละแบบฝึก	1	✓			
2.2 ภาพมีส่วนช่วยให้บทเรียนไม่น่าเบื่อ	2	✓			
2.3 มีการใช้ภาพอย่างเหมาะสม	3	✓			
2.4 ขนาดของตัวอักษรอ่านได้ชัดเจน	4	✓			
2.5 สีของอักษรมีความเหมาะสม	5	✓			
3. ด้านแบบฝึกทักษะและแบบวัดผลสัมฤทธิ์					
3.1 คำแนะนำการใช้แบบฝึกทักษะมีความชัดเจนไม่ ยุ่งยาก	1	✓			
3.2 ข้อคำถามในแบบทดสอบไม่คลุมเครือ	2	✓			
3.3 นักศึกษามีโอกาสได้ทราบคะแนนของผลงานที่ทำ	3	✓			
3.4 แบบฝึกทักษะส่งผลให้ผู้เรียนได้ทบทวนบทเรียน	4	✓			
4. ด้านการจัดบทเรียน			-		
4.1 แบบฝึกทักษะมีความชัดเจน	1	✓			

4.2 แบบฝึกทักษะมีความเข้าใจ	2	✓			
4.3 ส่งเสริมความมีวินัยในตนเอง	3	✓			
4.4 ส่งเสริมให้ศึกษาค้นคว้าด้วยแบบฝึกทักษะ	4	✓			
4.5 มีความพอใจที่ได้เรียนด้วยแบบฝึกทักษะ	5	✓			
4.6 เหมาะสมที่จะใช้เป็นสื่อการสอน	6	✓			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่เดือน..... พ.ศ.

	3.3 นักศึกษามีโอกาสได้ทราบ คะแนนของผลงานที่ทำ	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	ใช้ได้
	3.4 แบบฝึกทักษะส่งผลให้ ผู้เรียนได้ทบทวนบทเรียน	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	ใช้ได้
4. ด้านการจัดบทเรียน							
	4.1 แบบฝึกทักษะมีความชัดเจน	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	ใช้ได้
	4.2 แบบฝึกทักษะมีความเร้าใจ	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	ใช้ได้
	4.3 ส่งเสริมความมีวินัยใน ตนเอง	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	ใช้ได้
	4.4 ส่งเสริมให้ศึกษาค้นคว้าด้วย แบบฝึกทักษะ	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	ใช้ได้
	4.5 มีความพอใจที่ได้เรียนด้วย แบบฝึกทักษะ	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	ใช้ได้
	4.6 เหมาะสมที่จะใช้เป็นสื่อการ สอน	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	ใช้ได้

**แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ที่มีต่อวิธีการสอนโดยใช้แบบฝึก**

คำชี้แจง: ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

จุดประสงค์	ข้อที่	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1. ด้านเนื้อหา					
1.1 เนื้อหาที่เรียนเป็นเรื่องที่น่าสนใจ	1	✓			
1.2 เนื้อหาที่เรียนไม่ยากเกินไป	2	✓			
1.3 การเรียงลำดับเนื้อหามีความเหมาะสม	3	✓			
1.4 เนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับระดับความรู้ของ นักศึกษา	4	✓			
1.5 เนื้อหาก่อให้เกิดแรงจูงใจในการเรียน	5	✓			
2. ด้านการออกแบบ แบบฝึกทักษะและการใช้ภาษา					
2.1 ความเหมาะสมของเนื้อหาในแต่ละแบบฝึก	1	✓			
2.2 ภาพมีส่วนช่วยให้บทเรียนไม่น่าเบื่อ	2	✓			
2.3 มีการใช้ภาพอย่างเหมาะสม	3	✓			
2.4 ขนาดของตัวอักษรอ่านได้ชัดเจน	4	✓			
2.5 สีของอักษรมีความเหมาะสม	5	✓			
3. ด้านแบบฝึกทักษะและแบบวัดผลสัมฤทธิ์					
3.1 คำแนะนำการใช้แบบฝึกทักษะมีความชัดเจนไม่ ยุ่งยาก	1	✓			
3.2 ข้อคำถามในแบบทดสอบไม่คลุมเครือ	2	✓			
3.3 นักศึกษามีโอกาสได้ทราบคะแนนของผลงานที่ทำ	3	✓			
3.4 แบบฝึกทักษะส่งผลให้ผู้เรียนได้ทบทวนบทเรียน	4	✓			
4. ด้านการจัดบทเรียน			-		
4.1 แบบฝึกทักษะมีความชัดเจน	1	✓			

4.2 แบบฝึกทักษะมีความเข้าใจ	2	✓			
4.3 ส่งเสริมความมีวินัยในตนเอง	3	✓			
4.4 ส่งเสริมให้ศึกษาค้นคว้าด้วยแบบฝึกทักษะ	4	✓			
4.5 มีความพอใจที่ได้เรียนด้วยแบบฝึกทักษะ	5	✓			
4.6 เหมาะสมที่จะใช้เป็นสื่อการสอน	6	✓			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่เดือน..... พ.ศ.

**แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ที่มีต่อวิธีการสอนโดยใช้แบบฝึก**

คำชี้แจง: ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

จุดประสงค์	ข้อที่	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1. ด้านเนื้อหา					
1.1 เนื้อหาที่เรียนเป็นเรื่องที่น่าสนใจ	1	✓			
1.2 เนื้อหาที่เรียนไม่ยากเกินไป	2	✓			
1.3 การเรียงลำดับเนื้อหามีความเหมาะสม	3	✓			
1.4 เนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับระดับความรู้ของ นักศึกษา	4	✓			
1.5 เนื้อหาก่อให้เกิดแรงจูงใจในการเรียน	5	✓			
2. ด้านการออกแบบ แบบฝึกทักษะและการใช้ภาษา					
2.1 ความเหมาะสมของเนื้อหาในแต่ละแบบฝึก	1	✓			
2.2 ภาพมีส่วนช่วยให้บทเรียนไม่น่าเบื่อ	2	✓			
2.3 มีการใช้ภาพอย่างเหมาะสม	3	✓			
2.4 ขนาดของตัวอักษรอ่านได้ชัดเจน	4	✓			
2.5 สีของอักษรมีความเหมาะสม	5	✓			
3. ด้านแบบฝึกทักษะและแบบวัดผลสัมฤทธิ์					
3.1 คำแนะนำการใช้แบบฝึกทักษะมีความชัดเจนไม่ ยุ่งยาก	1	✓			
3.2 ข้อคำถามในแบบทดสอบไม่คลุมเครือ	2	✓			
3.3 นักศึกษามีโอกาสได้ทราบคะแนนของผลงานที่ทำ	3	✓			
3.4 แบบฝึกทักษะส่งผลให้ผู้เรียนได้ทบทวนบทเรียน	4	✓			
4. ด้านการจัดบทเรียน			-		
4.1 แบบฝึกทักษะมีความชัดเจน	1	✓			

4.2 แบบฝึกทักษะมีความเข้าใจ	2	✓			
4.3 ส่งเสริมความมีวินัยในตนเอง	3	✓			
4.4 ส่งเสริมให้ศึกษาค้นคว้าด้วยแบบฝึกทักษะ	4	✓			
4.5 มีความพอใจที่ได้เรียนด้วยแบบฝึกทักษะ	5	✓			
4.6 เหมาะสมที่จะใช้เป็นสื่อการสอน	6	✓			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่เดือน..... พ.ศ.

**แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ที่มีต่อวิธีการสอนโดยใช้แบบฝึก**

คำชี้แจง: ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

จุดประสงค์	ข้อที่	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1. ด้านเนื้อหา					
1.1 เนื้อหาที่เรียนเป็นเรื่องที่น่าสนใจ	1	✓			
1.2 เนื้อหาที่เรียนไม่ยากเกินไป	2	✓			
1.3 การเรียงลำดับเนื้อหามีความเหมาะสม	3	✓			
1.4 เนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับระดับความรู้ของ นักศึกษา	4	✓			
1.5 เนื้อหาก่อให้เกิดแรงจูงใจในการเรียน	5	✓			
2. ด้านการออกแบบ แบบฝึกทักษะและการใช้ภาษา					
2.1 ความเหมาะสมของเนื้อหาในแต่ละแบบฝึก	1	✓			
2.2 ภาพมีส่วนช่วยให้บทเรียนไม่น่าเบื่อ	2	✓			
2.3 มีการใช้ภาพอย่างเหมาะสม	3	✓			
2.4 ขนาดของตัวอักษรอ่านได้ชัดเจน	4	✓			
2.5 สีของอักษรมีความเหมาะสม	5	✓			
3. ด้านแบบฝึกทักษะและแบบวัดผลสัมฤทธิ์					
3.1 คำแนะนำการใช้แบบฝึกทักษะมีความชัดเจนไม่ ยุ่งยาก	1	✓			
3.2 ข้อคำถามในแบบทดสอบไม่คลุมเครือ	2	✓			
3.3 นักศึกษามีโอกาสได้ทราบคะแนนของผลงานที่ทำ	3	✓			
3.4 แบบฝึกทักษะส่งผลให้ผู้เรียนได้ทบทวนบทเรียน	4	✓			
4. ด้านการจัดบทเรียน			-		
4.1 แบบฝึกทักษะมีความชัดเจน	1	✓			

4.2 แบบฝึกทักษะมีความเข้าใจ	2	✓			
4.3 ส่งเสริมความมีวินัยในตนเอง	3	✓			
4.4 ส่งเสริมให้ศึกษาค้นคว้าด้วยแบบฝึกทักษะ	4	✓			
4.5 มีความพอใจที่ได้เรียนด้วยแบบฝึกทักษะ	5	✓			
4.6 เหมาะสมที่จะใช้เป็นสื่อการสอน	6	✓			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่เดือน..... พ.ศ.

ภาคผนวก ฉ
แบบตอบรับลงบทความวิจัย

Ref. No. 0564.14/ 216

Bansomdejchaopraya Rajabhat University
1061 Isarapap 15 Hirunrajee
Thonburi Bangkok 10600

26 May 2017

Subject Notification of Results of BSRU Conference 2017 Full Paper

Attention Ms.Siriwan Rodjaroen

We are pleased to inform you that your full paper entitled, "**Development of Technical English for Industrial Trades Reading through Exercises for the 3rd Year Vocational Education Students Majoring in Vehicles Siam Technological College (Siamtech)**" was accepted for a poster presentation at the 1st National and International Conference 2017 on Education for Sustainable Locality Development organized by Bansomdejchaopraya Rajabhat University in Bangkok, Thailand on the 29th of July, 2017.

To help with the arrangement, please complete the registration form and send it to the registration team as soon as possible. Once you register, your name will be posted on the BSRU Conference 2017 website (<http://research2017.bsru.ac.th/>). Please check the date, time, and venue of your presentation which is to be posted on the same website about two weeks before the conference.

Please feel free to contact us regarding any questions you may have. All of us at BSRU Conference 2017 are doing our best to make this year event fruitful and memorable, and we look forward to welcoming you.

Cordially yours,

(Assistant Professor Dr.Ariewan Iamsa-ard)
Dean
Graduate School of BSRU

Graduate School
Tel.+662-473-7000 Ext.1810, 1813

ภาคผนวก ข
หนังสืออบรมภาษาอังกฤษ

DIPLOMA

LANGUAGE COURSE

We hereby certify, that

Siriwan Rodjaroen

has successfully taken part in an: English Language Course

for: Intermediate Learners

in: Brighton

from: 16/03/09 to: 20/03/09

covering: 4 lessons per day

Lessons attended:

We hereby certify that Siriwan Rodjaroen

has successfully taken part in an Intermediate
English Language Course. (1 lesson = 45 minutes)

The language courses of SPRACHCAFFE / Languages PLUS may offer: General conversation, language teaching, vocabulary comprehension, grammar, written and oral communication, literature, culture, business language programmes dealing with specialised areas of work, preparation for examinations and certificates.

Date / Director of Studies:

20/03/09

Deborah Rogerson

Organization:

Sprachcaffe Languages Plus Brighton

MALTA · BRIGHTON · DEVON · LONDON · SAN DIEGO · NEW YORK CITY · SYDNEY · TORONTO
MÁLAGA · MADRID · MALLORCA · BARCELONA · HAVANA · PLAYA DEL CARMEN · FLORES · SALVADOR DA BAHIA
NICE · PARIS · ROMA · FIRENZE · CALABRIA · FRANKFURT · DÜSSELDORF · UTRECHT · BEIJING · RABAT
SPRACHCAFFE.COM

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล	นางสิริวรรณ รอดเจริญ
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 13 สิงหาคม 2507
สถานที่เกิด	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2513	ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวัดนายโรง เขตบางกอกน้อย จังหวัดกรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2516	ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดนายโรง เขตบางกอกน้อย จังหวัดกรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2538	จบการศึกษาระดับระดับปริญญาตรี คณะศิลปศาสตร์ สาขาวิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
สถานที่ทำงาน	วิทยาลัยเทคโนโลยีพัฒนชยการราชดำเนิน 378 ซอยอิสรภาพ 42 ถนนอิสรภาพ แขวงวัดอรุณ เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพมหานคร 10600
ตำแหน่ง	ครูผู้สอน